

BIBLIATANULMÁNYOK

A Biblia üzenete a ma emberének

Írta: Jonathan Oey Kuntaraf
Kathleen Kiem Hoa Oey Kuntaraf

2007. április, május, június

Copyright © Jonathan Oey Kuntaraf, Kathleen Kiem Hoa Oey Kuntaraf, 2007

Copyright © Hetednapı Adventista Egyház, 2007

Felelős kiadó: *Dr. Szilvási András*

Felelős szerkesztő: *Zarkáné Teremy Krisztina*

Fordította: *Zarkáné Teremy Krisztina*

Kiadja a Hetednapı Adventista Egyház
2119 Pécel, Ráday utca 12.

Terjesztésért felelős: *Fenyvesiné Varga Eszter*

Telefon: (06-28) 547-360, (06-30) 664-3000

E-mail: feszter@adventista.hu

Web: www.adventista.hu

Felelős vezető: *Dr. Szilvási András*

Nyomdai munkálatok: Szöllősy műhely, Debrecen

ISBN 978-963-87240-3-8

TARTALOM

Előszó	4
1. tanulmány: Mennyei üzenet	6
2. tanulmány: Perdöntő szó	14
3. tanulmány: Beteljesedett bibliai prófécíák	22
4. tanulmány: Valóban hihetünk a Bibliának	30
5. tanulmány: Amikor a kövek kiáltanak	38
6. tanulmány: A Biblia és a tudomány	46
7. tanulmány: Az Ige hatása az életünkre	54
8. tanulmány: A remény üzenete	62
9. tanulmány: A Biblia és az egészség	70
10. tanulmány: A Biblia és a boldogság	78
11. tanulmány: Életbölcsség	86
12. tanulmány: Fejlődés az Ige által	94
13. tanulmány: Isten Igéje megmarad	102
Reggeli dicséret	110

Ajánlott internetes oldalak:

Generál Konferencia:

◦ www.adventist.org

Transzeurópai Divízió:

◦ www.ted-adventist.org

Newbold College:

◦ www.newbold.ac.uk

Magyar Unió:

◦ www.adventista.hu

Dunamelléki Egyházterület:

◦ www.adventista.hu/det

Tiszamelléki Egyházterület:

◦ www.adventista.hu/tet

Adventista Teológiai Főiskola:

◦ www.atf.adventista.hu

Reménység Evangélizációs Központ (REK):

◦ www.felfedezesek.hu

◦ www.bli.hu

◦ www.remeny.info

Fiatalkok Magazin:

◦ www.fiatalkomagazin.hu

A Biblia üzenete a ma emberének

Hisszük, hogy Isten még a bűnbe süllyedt világban is kinyilatkoztatja magát az embernek, méghozzá többféleképpen is. Hitünk szerint az Úr kijelentését a ma rendelkezésre álló bizonyságok közül a Biblia fejezi ki a legjobban. A bűnös világban az igazság legtökéletesebb és legteljesebb kinyilatkoztatása a Szentírás.

A Szentírásban valóban olvasható a könyvre vonatkozó számos olyan kijelentés, amihez foghatót kevés írásban találni. Az állításokat bizonyítékok sora támasztja alá, amelyekkel a Biblia saját hitelességét igazolja.

Nemcsak a lenyűgöző próféciaiak széles palettája és a bámulatos történelmi pontosság teszi a Szentírást különlegessé. Nem is csupán a lapjairól elemi erővel feltáruló isteni kinyilatkoztatás miatt páratlan ez az irat. Természetesen mindezek mutatják, hogy a Biblia valóban Isten Igéje. A hitelessége mellett szóló legerősebb érv azonban talán mégis az a folyamatosan tapasztalható jótekonny hatás, amit a tanítását elfogadó emberek életére gyakorol. A próféciaiak, történelmi utalások és hasonló adatok meglepő pontosságán kívül a Biblia isteni eredete mellett szóló legékeesebb bizonyíték, hogy maradandó reményt, örömet és ígéretet képes közvetíteni az embernek keletkezése után még évezredekkel is. Századokon át a világ különböző tájain élő emberek a Bibliában találtak választ legkínzóbb kérdéseikre és szívük vágyára. Nem is csoda, hiszen a Szentírás a legnagyobb és legkínzóbb kinyilatkoztatás arról, aki egyedül képes vágyainkat beteljesíteni – a Teremtőről, a Megváltó Jézus Krisztusról!

Mindezek ellenére nem meglepő, hogy vannak, akik kételkednek a Bibliára vonatkozó állítások hitelességében és megbízhatóságában. Elfogadhatjuk, hogy a Biblia valóban Isten Igéje? Igaz volna, hogy az egész világmindenség Teremtője szól lapjairól? Szövege mennyire tekinthető megbízhatónak? Vajon tudományos bizonyítékokkal alátámaszthatók állításai, és ha igen, melyekkel? Milyen régészeti leleteket lehet kapcsolatba hozni a Bibliával? Még ha el is fogadjuk a könyv ihletettségét, tartalmát vajon időszerűnek találjuk most, a XXI. században is? Ha igen, hogyan és miért?

Ilyen és ehhez hasonló kérdéseket érint bibliatanulmányunk ebben a negyedikben, így akár választhattuk volna azt a címet is, hogy „*Miért hiszek a Bibliában*”. A következő oldalakon arról vallanak a tanulmányok írói, hogy

miért is bíznak a Bibliában, miért tekintik életük zsinórmértékének úgy lelki, mint erkölcsi téren.

Még ennél is fontosabb, amit e tanulmánnyal szintén szeretnénk bemutatni, hogy ma is mennyire időszerű a Biblia. Bámulatos, különösen, ha emlékeztetjük magunkat, hogy legkésőbbi szakaszait kb. 1 700 évvel azelőtt jegyezték le, mielőtt az orvosok felismerték az operáció előtti kézmosás fontosságát! A Biblia súlyának és időszerűségének legnagyobb bizonyítéka tehát, hogy jobbá teszi az életünket.

Jonathan Kuntaraf, másik nevén Oey Giok Kun Indonéziában született, kínai származású. A Generál Konferencia Szombatiskolai és Belmissziós Osztályának helyettes vezetője. Felesége, Dr. Kathleen Liwidjaja a Generál Konferencia Egészségügyi és Mértékletességi Osztályának egyik helyettes vezetője. Két felnőtt gyermekük van.

Néhány megjegyzés a magyar kiadáshoz

Szombatiskolai tanulmányunkban a bibliai idézeteket általában a Károli-féle fordításban közöljük. Amikor máshonnan idézünk, zárójelben olvasható a forrás megjelölése. A bibliai könyvek neve és rövidítése, valamint a Bibliában szereplő nevek a Magyar Bibliatársulat megbízásából, a Magyarországi Református Egyház Kálvin János Kiadójában, Budapesten, 2002-ben kiadott bibliafordítás szerint szerepelnek. A továbbiakban ezt így rövidítjük: új prot. ford.

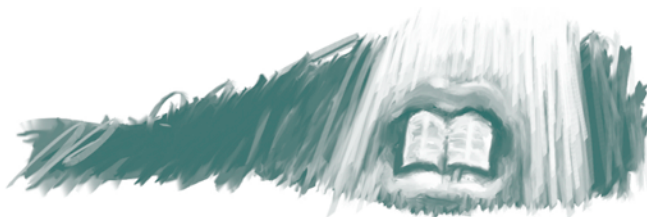
Ha az idézetben egy, az oldalon már ismertetett műre hivatkozunk, akkor használjuk az i. m. (idézett mű) rövidítést.

Néhány helyen a magyarul megjelent könyvekből vett idézetek szövegén pontosítani kellett. Erre utalunk zárójelben, az idézett mű megjelölése után. Amennyiben túl sokat kellett változtatni az idézetben, forrásként az eredeti angol címet jelöltük meg.

Ezúton kívánok külön köszönetet mondani **Rozmann Károlynénak** kedves segítőkészségéért és értékes szakmai tanácsaiért, amelyekkel már több tanulmány előkészítéséhez hozzájárult!

Zarkáné Teremy Krisztina
a magyar változat szerkesztője

Mennyei üzenet

E HETI TANULMÁNYUNK: 1Mózes 3:8–9; 2Sámuel 12:1–7; Ézsaiás 59:2; Jeremiás 38:14–19; Ezékiel 4; Ámósz 3:7; 2Timóteus 3:16; 2Péter 1:20–21; 3:1

„Miután régen sokszor és sokféleképpen szólt Isten az atyákhoz a próféták által, ezekben a végső időkben a Fiú által szólt hozzánk, akit örökösévé tett mindennek, aki által a világot teremtette” (Zsid 1:1–2 – új prot. ford.).

KULCSGONDOLAT: Az emberiség bűnbeesése óta Isten különféle eszközök által tartotta velünk a kapcsolatot.

Mennyit ér egy ember? Ha pusztán kémiai szempontból vizsgálnánk, elég szép összeget mondhatunk. Becslések szerint a testet alkotó fehérjék, enzimek, ribonukleinsav, DNS, aminosavak és biokémiai anyagok összességét tekintve egyetlen ember értéke szó szerint több millió dollár.

Természetesen valódi értékünket csak Jézus életét és halálát figyelembe véve mérhetjük fel igazán. Ha Isten nem tekintette volna annyira fontosnak az embert, nem fizetett volna olyan végtelen nagy árat megváltásunkért.

Hogyan is mutatta meg tehát az Úr, hogy mekkora értéket lát az emberben, és meg akarja váltani? A héten kezdünk foglalkozni ezzel a témával. Megnézzük, milyen úton-módon tartja velünk a kapcsolatot Isten.

Igen, Isten még most is szól hozzánk, bűnös, egyre mélyebbre süllyedő teremtményeihez. Éppen ezért az a döntő kérdés, hogy hajlandóak vagyunk-e odafigyelni arra, amit mond.

AZ EMBERT KERESŐ ISTEN

A bűneset előtt Ádám és Éva közvetlen kapcsolatban élt Istennel, ami azután megszakadt. Attól kezdve az ember nem állhat meg szemtől-szemben Alkotójával. Nem Isten változott meg, hanem Ádám és Éva viszonyult másként hozzá.

Mivel magyarázza Ézs 59:2, hogy ilyen helyzet alakult ki Isten és ember között? Milyen elvet figyelhetünk meg itt?

A bűn következménye lett, hogy Ádám és Éva nem szívesen találkozott az Úrral (lásd 1Móz 3:8). Félni kezdtek tőle. A bűn hatására fordultak el Istentől. Tehát a bűn szakította el az emberiséget a Teremtőtől, ahogy azóta is szembefordít egymással népeket, országokat, törzseket, közösségeket, egyházakat, sőt még családokat is. Szomorú, mégis igaz – mindannyian bizonyára tapasztaltuk már.

Mi a különös jelentősége 1Móz 3:9 szavainak? Isten mindent tud, akkor mégis miért kérdez?

Furcsa, hogy időnként beszélünk az ember „istenkeresésé”-ről, amikor pedig az igazság éppen ennek az ellenkezője! Isten az, aki keresi az embert. Ő az, aki el akar érni, minden lehetséges úton-módon üdvösségre kíván juttatni. Mózesről kezdve Jánosig, *Mózes első könyvétől A jelenések könyvéig* a Biblia élénk tárja azt, ahogy Isten keresi az embert. Szeretne elérni bennünket, tudatni velünk, hogy létezik, és még bűneink ellenére is szeret (Ézs 5:1–5; Mt 23:27).

„Hol vagy?” A kérdés nem a tartózkodási helyre, inkább a lelki élet állapotára vonatkozik. Hol tart a kapcsolatunk Teremtőnkkel és Megváltónkkal, aki annyit tett értünk? Mit válaszolnánk és miért, ha nekünk mondaná az Úr: „Hol vagy?”

ISTEN ÉS A PRÓFÉTÁK

Mit árul el Ám 3:7 a próféták szerepének fontosságáról?

Isten próféták által szólt az emberhez a legrégebbi időkől fogva, mióta a közvetlen kapcsolat megszakadt. A próféták munkája többrétű. Megjövendölték Jézus első és második adventjét, bemutatták, hogy mivel Isten oly nagyra értékeli az emberiséget, prófétákat választott, akik Őt képviselték a nép előtt. Az Úr rajtuk keresztül nyilatkoztatta ki szeretetét, mutatta meg jellemét népének, figyelmeztető üzeneteket adott át a küszöbön álló ítéletekről. A próféták által közölte az Úr a megváltási tervet is, és velük íratta le a Bibliát.

Olvassuk el a következő szentírási szakaszokat: 2Sám 12:1–7; Jer 38:14–19; Ez 4 és 2Pt 3:1.

Hasonlítsuk össze 2Krón 20:20 és Lk 16:31 verseit. Itt láthatjuk a próféták üzenetével szemben tanúsított kétféle magatartást. Bizonyos értelemben véve mindannyian e két tábor valamelyikéhez tartozunk. Vagy elhiszük, amit az Úr mond (gyakran prófétáin keresztül) vagy nem. Ne feledjük, Istenhez fűződő viszonyunkat tükrözi, ahogy a próféták üzenetét fogadjuk!

Mi mutatja meg, hogy valóban hisz-e az ember vagy sem? Talán áztatjuk magunkat, hogy hiszünk, pedig valójában nem – amint ez Izráel népe történelme során olyan sok vezetővel megesejt?

Nem nehéz megtalálni a választ, Jézus számtalanszor elmondta: „*Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok*” (Jn 14:15); „*Miért mondjátok pedig nekem: Uram! Uram! ha nem művelitek, amiket mondok?*” (Lk 6:46).

Adventistaként valljuk, hogy hiszünk a próféták írásaiban. Valóban így van? Hitünket vagy éppenséggel annak hiányát tükrözték tetteink a múlt héten? Hogy adhatunk igazán őszinte választ? Mit tennénk más-ként, ha lenne rá módunk?

JÉZUS KRISZTUSBAN ADOTT KINYILATKOZTATÁS

Leggyakrabban prófétái által adott kinyilatkoztatást az Úr, de a legnagyobb és legteljesebb kinyilatkoztatást akkor nyerte az emberiség, amikor Jézus Krisztus a földre jött. Nem véletlen, hiszen Jézus testben megjelent Isten. Mi többet kérhetnénk még?

Igaz, Krisztus más volt, mint amilyenek az emberek előre elképzelték, de élete és tanítása valóban Isten akaratát mutatta be. A Krisztus korában élő nép emberi nagyságot várt. Nem alázatra, szerénységre, hanem nagy hatalomra, pom-pára számítottak, mégis Jézus adott hű képet az Atya Isten jelleméről.

Az alábbi versek tanúsága szerint Jézus tökéletes kinyilatkoztatást adott Istenről. Mit találunk erre vonatkozóan e szövegekben?

Mt 11:27 _____

Jn 1:14, 18 _____

Jn 14:8–11 _____

2Kor 4:6 _____

Zsid 1:1–3 _____

Jn 14:8–12 alapján tehát aki látta Jézust, az látta az Atyát, mert Jézus annyira egy az Atyával. A közöttük lévő kapcsolat jóval szorosabb a mester és tanítvány kapcsolatánál. Jézus szavai sokkal többet jelentenek a puszta emberi szónál, hiszen Isten tetteit jelentik ki. Amikor tehát megismerjük Jézust, megismerkedünk Istennel is. Isten szeretetéről és jóságáról akkor nyerjük a leg tisztább képet, ha találkozunk Jézus Krisztussal.

Azt mondjuk magunkról, hogy ismerjük az Urat. Milyenek tartjuk valójában? Mit tudunk róla? Szombaton beszélgessünk erről a kérdésről a csoportban!

ISTEN MA IS SZÓL

„Tudakozzátok az írásokat, mert azt hiszitek, hogy azokban van a ti örök életek; és ezek azok, amelyek bizonyosságot tesznek rólam” (Jn 5:39).

Beszéltünk arról, hogy Isten a próféták és Jézus Krisztus által is adott kinyilatkoztatást. Isten azonban nemcsak a bibliai időkben lépett kapcsolatba az emberrel.

Még hogyan nyilatkoztatja ki magát Isten?

2Tim 1:5 _____

Fil 4:9 _____

Jn 5:39 _____

Jób 12:7–10 _____

Zsolt 107:1–8 _____

Jn 4:16–18, 26 _____

Az iménti versek is arról tanúskodnak, hogy Istennek sosem volt szándéka bizonytalanságban tartani az embert az élet célját illetően. Mindent megtett, hogy megismerhessük az igazságot és azt, hogyan nyerhetjük el a megváltást. Isten kinyilatkoztatta önmagát a természet, a tudomány világa, a Biblia, Jézus, az isteni gondviselés, emberi kapcsolatok valamint a Szentlélek által. A hűséges szolgálói életéből visszatükröződő képben is megmutatja magát az Úr.

Mi a helyzet velünk? Az utóbbi időben hogyan szólt hozzánk Isten? Persze még ennél is fontosabb, hogy hallgatunk-e rá? Erre is csak úgy felelhetünk, ha komolyan elgondolkozunk rajta: Valóban azt teszem, amit az Úr kér? Mit mondhatunk erre?

ISTEN SZÓL A BIBLIA ÁLTAL

Saját szavainkkal foglaljuk össze 2Tim 3:16 és 2Pt 1:20-21 verseinek a lényegét. Mit tanulhatunk e szakaszokból?

Az Úr számos alkalommal kérte a prófétáktól, hogy írják le üzenetét. A feljegyzések közül nagyon sok meg is maradt. A fennmaradt szent iratok gyűjteménye a Biblia. „*Mózes pedig felírta az Úrnak minden beszédét*” (2Móz 24:4; lásd még 2Móz 34:27; 3Móz 26:46). Józsué is azt a feladatot kapta, hogy írjon (Józ 24:26). Jeremiásnak is meghagyta az Úr, hogy jegyezze le egy könyvbe mindazt, amit majd közöl vele. Évekkel később Dániel próféta beszámolt arról (Dán 9:2), hogy Jeremiás próféciját olvasta, amelyben az Úr a 70 évig tartó fogság után szabadulást ígért népének. Dániel szintén feladatul kapta, hogy üzenetét foglalja egy könyvbe, főleg azok számára, akik a végső időben élnek (Dán 12:4). Az Úr tehát a Biblia által kinyilatkoztatást ad önmagáról. A Szentírás írott üzenete Isten akaratát közli.

Érdekes, hogy a Biblia szó nem található meg a Szentírásban. Latinul a *biblia* azt jelenti, hogy *könyvek*, és a görög *biblos* (könyv) szóra vezethető vissza. A Szent Biblia jelentése tehát: „a szent könyvek”. Valóban helytálló ez a cím, hiszen a Biblia sok könyvből áll, az Ószövetségben 39, az Újszövetségben 27 könyv található.

Stílusát és formáját tekintve nagy eltérés tapasztalható az iratok között, amelyek azonban az elsőtől kezdve az utolsóig mind a szerető Istenről, a világegyetem Teremtőjéről szólnak, aki keresi bűnössé lett teremtményeit. A Biblia középpontjában Isten szeretete áll, amit leginkább a világunkba belépő Krisztus személyében láthatunk, aki emberként élt, majd meghalt a Golgotán. Ez a világegyetem legnagyobb igazsága. Az összes fő bibliai igazság tehát ebből a szempontból vizsgálandó.

Milyen szerepe volt a Bibliának az Istenhez fűződő személyes kapcsolatunk formálódásában? Mi az, amin változtatni kellene, hogy a Szentírás még jobban tudjon hatni az életünkre?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*. Budapest, 1993, Advent Kiadó. „A teremtés”, 18–25. old.; „Kísértés és bukás”, 26–36. old.; „A megváltás terve”, 37–44. old. című fejezetei; Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 1985, H. N. Adventista Egyház. „Bevezetés” című fejezete, 9–15. old.

„Jézus otthonukban találkozott az emberekkel, jól ismerte problémáikat. Kedvessé tette az igazságot, mert közvetlenül, egyszerűen mutatta be. Nyelvezete oly tiszta, finom és egyszerű volt, akár a csobogó patak. Hangja zeneként hatott azokra, akik azelőtt a rabbik monoton beszédét hallgatták. Bár tanítása egyszerű volt, mégis úgy beszélt, mint akinek hatalma van. Ez a jellegzetesség élesen megkülönböztette tanítását mindenki másétól. A rabbik fenntartással, kételkedve beszéltek, mintha az Írásokat így is, meg ellenkezőképpen is lehetne értelmezni. A hallgatók napról napra bizonytalanabbak lettek. Jézus azonban kétségbevonhatatlan tekintéllyel tanította az Írásokat. Bármiről beszélt, hatalommal tette, mint akinek szavát nem lehet vita tárgyává tenni” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 1998, Advent Kiadó. 202. old.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. Isten nem mondott le rólunk. Mire következtethetünk ebből gyülekezetbe nem járó rokonainkkal, barátainkkal vagy szomszédainkkal kapcsolatban? Minek kell megtörténnie ahhoz, hogy mi se mondjunk le egykönnyen az emberekről?
2. Beszélgessünk el a keddi rész utolsó kérdésére adott válaszainkról. Milyen hasonlóságokat fedezünk fel? Milyen különbséget találunk? Mit tanulhatunk egymástól?
3. Mit mondhatunk annak, aki komolyan szeretné megismerni Isten akaratát? Mivel segíthetjük, hogy jobban meg tudja hallani Isten hangját?
4. Beszélgessünk el olyan esetekről, amikor Isten különleges módon megszólított. Mi történt akkor? Honnan tudhatjuk biztosan, hogy az Úr szól vagy nem? Volt alkalmunk meggyőződni róla, hogy valóban az Úr üzent? Ha igen, hogyan?

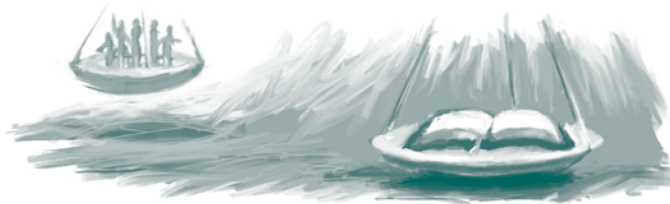
„A bölcsességnek kezdete az Úrnak félelme; és a Szentnek ismerete az eszesség” (Példabeszédek 9:10).

„Isten Igéje a leghatékonyabb nevelő eszköz, az elérhető legértékesebb ismeretek forrása. Az ember felfogóképessége alkalmazkodik azoknak a témaköröknek a mélységéhez, amelyekkel foglalkoznia kell. Ha csak hétköznapi, semmitmondó kérdések kötik le, ha nem kell komoly erőfeszítést tennie, hogy nagyszerű, örök igazságokat is képes legyen megérteni, akkor értelmi képességei meggyengülnek, eltörpülnek. Ez is mutatja, hogy felbecsülhetetlenül nagy a Szentírás, mint az ember értelmi képességeit fejlesztő eszköz értéke... Gondolatainkat minden dolog végtelen Teremtőjéhez irányítja. Az Írásban megtaláljuk az Örökkévaló jellemének kinyilatkoztatását, és halljuk belőle hangját, amint a pátriárkákkal és prófétákkal társalgott. Megismerjük a gondviselés titkainak magyarázatát is, azokat a nehéz kérdéseket, amelyek minden gondolkodó embert foglalkoztatnak, ám amelyeket a kinyilatkoztatás segítségével az emberi értelem hiába próbál megfejteni...

Minél alaposabban kutatjuk Isten Igéjét, annál jobban megértjük, és annál inkább felismerjük, hogy végtelen bölcsesség, tudás és hatalom húzódik meg mögötte...

Ha a fiatalok úgy tanulnak a mennyei Tanítótól, mint ahogy Dániel tette, megtudják, hogy valóban az Úr félelme a bölcsesség kezdete... Aki Istennek szenteli magát és kegyelmének védelme, Lelkének befolyása alatt áll, nagyobb bölcsesség mutatkozik meg benne, mint azokban, akik csak világi dolgokkal foglalkoznak.” (Ellen G. White: *That I May Know Him*. 8. old.)

Perdöntő szó

**E HETI TANULMÁNYUNK: Máté 4:4-10; 21:42; 22:29; 26:54, 56;
Galata 1:11-12; Jakab 2; 2Péter 1:19-21; 3:16**

„A teljes írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített” (2Tim 3:16-17).

KULCSGONDOLAT: Mi adja a Biblia tekintélyét?

Mindenki számára van valamilyen legfőbb tekintély, a keresztények Istent tartják annak. A Biblia az Úr akaratát fejezi ki, éppen ezért olyan fontos számunkra.

Mégis, mi készítet arra, hogy egy könyv fennhatósága alá helyezzük magunkat? Az, hogy a Biblia nem egyszerűen csak egy könyv a sok közül. A Biblia Isten Igéje.

Az irat isteni tekintéllyel bír, méghozzá azért, mert az Úr Istentől, az ég és a föld Teremtőjétől származik. Ugyan kinek lenne hatalma Isten felett? Senkinek! Éppen ezért szükségszerű, hogy a Biblia az alap, a perdöntő szó.

A héten a Szentírás tekintélyével foglalkozunk. Mit mond az Ige önmagáról? Mit állít eredetéről? Hogyan tekintettek a Biblia írói az Ige többi könyvére? A legfontosabb kérdés pedig az, hogy mit mondott Jézus az Írásról? Hiszen természetesen az Úr kijelentése a perdöntő!

AZ ÚR IGÉJE

A Biblia írói egyedülálló kijelentéseket tettek az általuk lejegyzett könyvekre vonatkozóan. Üzenetük forrására pl. így utaltak: „*az Úr szól*” (Ézs 1:2); „*Így szól az Úr*” (Ám 1:3); „*Ez volt az Úr igéje, amely a móreseti Mikeáshoz szolt*” (Mik 1:11 – új prot. ford.) és „*ez a szó, amelyet megjelentett nékem az Úr*” (Jer 38:21).

Az Ószövetség írói egyértelműen kifejezték, hogy üzenetük közvetlenül Istentől származik. „*Az Úr Igéje*” hangzott többek között Jeremiásnak, Ezékielnek, Hóseásnak, Ámósznak is (Jer 1:1–2, 9; Ez 1:3).

Olvassuk el 2Sám 23:2; Ez 2:2; 11:5, 24; Mik 3:8 verseit. Milyen közös vonást ismerhetünk fel mindegyikben?

Mit találunk az Újszövetségben az Ószövetség eredetére vonatkozóan? Lásd Lk 1:70 és 2Pt 1:19–21!

Mi volt Pál meggyőződése a Szentírást illetően? Lásd Róm 4:3; Gal 1:11–12! Az apostol szerint mi adja az általa is hirdetett evangélium igazi tekintélyét?

Évszázadok és eltérő körülmények választották el egymástól a Biblia íróit, mégis mind egybehangzóan állították, hogy nem tőlük származott az üzenet. Isten hatalma készítette őket arra, hogy leírják, amit az Úr közölt velük.

Milyen következménnyel jár a hétköznapijainkban, ha valóban elhiszük a prófétáknak, hogy Isten ihletésére írták a Bibliát? Mutatja-e az életünk, hogy hiszünk a Szentírás isteni tekintélyében? Tettünk-e olyasmit az elmúlt 24 órában, ami az Ige tanításával ellenkezik?

ISTENI SUGALLAT

Olvassuk el 2Tim 3:16 versét. Pál szerint kitől ered a Szentírás, ki adja igazi tekintélyét?

2Tim 3:16-ban a „*ihletett*”-nek fordított szó a görögben azt jelenti: „Isten lehelte”. Egyértelmű utalás ez arra, hogy a Szentírás Istentől származik. Isten tette képessé üzenetének közvetítőit, a prófétákat és az apostolokat, hogy felfogják, majd továbbadják, amit az Úr megbízható és hiteles módon közölt velük.

Gondoljunk az előbbi szövegre, valamint az „ihletés” meghatározására, miközben elolvassuk 1Móz 2:7 valamint Zsolt 33:6 verseit.

Ugyanattól a teremtő hatalomtól származik a Szentírás, aki a világot létrehozta! Gondolkodjunk el azon, hogy mi minden következik ebből!

Az Úr különböző úton-módon közölte Igéjét. Volt, amikor álmokban és látomásokban adott kinyilatkoztatást, előfordult, hogy megjelent bizonyos embereknek (2Móz 3:2–7), máskor angyal közvetítette üzenetét (Dán 8:15–16) vagy szemtanúk mondták el, mit láttak, hallottak (1Jn 1:1–3).

Isten tehát eltérő módon szólt a prófétákhoz, akik nem csak gépiesen jegyezték le az üzenetet. Nem úgy hatott rájuk az Úr, mint amikor mi a billentyűzetet nyomkodva írunk le valamit. Minden prófétának saját írói stílusa volt, a Bibliában mindenütt figyelhetünk ezekre a különbségekre. A lényeg tehát, hogy nem a prófétáktól származott az üzenet, ők csak leírták, amit az Úr közölt. Isten üzenete volt, amit lejegyeztek, nem ők találták ki (2Sám 23:2; Ám 3:8).

Az isteni kinyilatkoztatás miatt nevezik a Bibliát „*az Úr könyvé*”-nek (Ézs 34:16), „*Isten evangéliumának*” (Róm 1:1), Isten beszédeinek (lásd Róm 3:2). Olvashatjuk még ezt is: „*Istennek jó beszéde*” (Zsid 6:5) és „*a Krisztusnak beszéde*” (Kol 3:16).

Milyen eltérő írói stílusjegyeket figyelhetünk meg a Szentírásban? Hasonlítsuk össze pl. Pál írásait Jánoséval, Ézsaiás könyvét Mózes szavaival vagy Jánoséval! Melyiknek a stílusa áll hozzánk közelebb? Miért? Mi lehetett az oka, hogy Isten engedte a próféták egyéni írásmódját felfedezhetően megmaradni Igéjében?

KRISZTUS VÉLEMÉNYE AZ ÍRÁSOKRÓL

Ma az emberek eltérő nézeteket vallanak a Szentírásról, annak tekintélyéről, érvényességéről, szerepéről stb. Szomorú, hogy a kereszténység körében általánosságban véve ma nincs olyan tekintélye a Bibliának, mint ami megilletné.

Mi adja a Szentírás súlyát? Először is, kérdezzük a legnagyobb tekintélyt – Jézust. Hogy tekintett Jézus az Írásra?

A következő igeszakaszok szerint mennyire tartotta fontosnak Krisztus a Bibliát? Lásd Mt 4:4–10; 21:42; 22:29; 26:54, 56; Mk 2:25; 12:36; Lk 4:21!

Ez a néhány szöveg is jól példázza, hogy milyen tiszteletben tartotta Jézus az Írást. Hitt a teremtésben (Mk 10:6), Noé és az özönvíz (Mt 24:37–39) valamint Jónás és a nagy hal (Mt 12:39–41) történetében. Jézus utalt az első emberpár megteremtésére (Mt 19:4), és Mt 19:5-ben idézte 1Móz 2:24-et a házasság eredeti céljával kapcsolatban.

Hogyan fejezte ki Lk 24:25–27 valamint Jn 10:35 verseiben Jézus, hogy hitelesnek fogadja el a teljes Ószövetséget?

Krisztus saját küldetéséről szólva is a Szentírás tekintélyére utalt: „*Mert ha hinnétek Mózesnek, nékem is hinnétek; mert én rólam írt ő. Ha pedig az ő írásainak nem hisztek, mimódon hisztek az én beszédeimnek?*” (Jn 5:46–47).

Feltámadása után, az Emmaus felé vezető úton megint csak az Igét idézte az Úr, hogy küldetésének fontosságát megértesse a tanítványokkal: „*És elkezdvén Mózesről és minden prófétaiktól fogva, magyarázza vala nékik minden írásokban, amik őfelőle megíratnak*” (Lk 24:27). Földi élete során Jézus forgatta az Írást, beszélt belőle, beszélt róla, kiemelte és magyarázta. „Jézus mutatta be, hogy mi is a Szentírás igazi magyarázata. Az Ő üzenete a kulcs, aminek segítségével megérthetjük az Ószövetség jelentését... A bibliamagyarázat legjobb példáját adta azzal, ahogy Izráel szent iratait értelmezte. Irányelvünk azon a meggyőződésen alapszik, hogy Izráel története során Isten üdvözítő munkája Krisztusban érte el tetőfokát” (Hans LaRondelle: *How to Understand the End-Time Prophecies of the Bible*. [Sarasota, FL., First Impressions. 1997.] 13. old.).

AZ APOSTOLOK ÉS A SZENTÍRÁS

Az Újszövetség írói is kifejezték, hogy fenntartás nélküli bizalommal tekintenek a Bibliára.

Olvassuk el *Jakab levele 2. fejezetét. Honnan tudhatjuk, hogy az apostol is hitt az Ószövetség isteni tekintélyében?*

A *Római levélben* Pál több mint 40 alkalommal közvetlenül idézett az Ószövetségből. Bizonyos fejezetek lényegében az ószövetségi idézetekre ill. utalásokra épültek. Ézsaiás írásaira legalább 25-ször utalt Pál. Ezt figyelhetjük meg Péter írásaiban is. Az Ószövetség képezte az Újszövetség leveleinek szilárd alapját (lásd még Mt 1:22–23; 3:3; Zsid 10:7; 1Jn 3:12).

Az újszövetségi írók az Ószövetségből vett idézeteikkel újból és újból utaltak arra, hogy meggyőződtek a Szentírás tekintélyéről (pl. Jak 1:5). A gazdagokhoz szólva az apostol Jak 1:11-ben Ézs 40:6–7 valamint Zsolt 103:15 verseit idézi. Péter apostol 2Pt 1:21-ben kihangsúlyozta az Ószövetség próféciaiba vett hitét. Akkor is az Ószövetségre utalt (2Móz 12:5), amikor 1Pt 1:19-ben leírta, hogy Jézus drága vére árán nyerhetünk megváltást.

Róm 1:17-ben Pálnak az evangéliumra utaló szavai mögött a Hab 2:4 versében közölt elv húzódott meg. Amikor pedig az emberiség bűnös természetét ecsetelte az apostol Róm 3:10-12-ben, valójában Zsolt 14:1-3-ra utalt. A Rómában élő zsidókhoz szólva ezt mondta Pál: „*Jól szólott a Szentlélek Ézsaiás próféta által a mi atyáinknak...*” (ApCsel 28:25).

Az apostolok szilárd meggyőződésüknek tartották, hogy a Szentírás valóban Isten Igéje. Péter így fogalmazott pünkösdkor: „*Szükség volt betelni annak az írásnak, melyet megjövendölt a Szentlélek Dávid szája által*” (ApCsel 1:16). Pál azt is mondta, hogy „*...az Istennek általunk hirdetett beszédét, nem úgy fogadtátok, mint emberek beszédét, hanem mint Isten beszédét (aminthogy valósággal az is)*” (1Thessz 2:13).

Milyen kulturális ill. társadalmi hatások gyengítik az emberek bizalmát a Szentírást illetően? Hogyan ismerhetjük fel ezeket az erőket? Ami pedig még ennél is fontosabb: hogyan védhetjük meg önmagunkat és környezetünket az efféle hatásoktól?

A KÜLÖNBÖZŐSÉG EGYSÉGE

Olvassuk el 2Pt 3:15–16 verseit. Mi volt az, amit szintén a Szentírás részének nevezett Péter?

Pál szavait a Szentírás részének tartotta Péter is, ami belső bizonyíték arra, hogy a Biblia mindkét részét egyformán érvényesnek, Isten Igéjének tekintették az apostolok (lásd még 1Thessz 2:13). A Szentírás íróinak körülményeit és személyét tekintve óriási különbségek voltak, mégis bámulatos, hogy mennyire egységes lett ez az irat.

Mintegy ezer év kellett az Ószövetség könyveinek a megírásához. Ezután úgy öt-száz évig nem keletkezett újabb bibliai könyv, egészen az őskeresztény egyház születéséig. Az Újszövetség könyveit a Kr. u. I. század második felében jegyezték le. Ezért mondjuk, hogy a Szentírás kb. 1 600 esztendő alatt vált teljessé.

Olvassuk el a következő igei szakaszokat: 3Móz 19:18; 5Móz 6:5; Mt 22:36–40; Jn 13:35; 1Kor 13. Melyik téma kerül előtérbe mindegyik idézetben?

Éppen ez az egységesség az egyik legerősebb bizonyítéka annak, hogy valóban Isten irányításával készült el a Szentírás. Igaz, az írók más és más korban, társadalmi közegben éltek, a Biblia tartalma mégis egy fontos cél szolgálatában áll. Írói között volt király, miniszterelnök, pásztor, halász, próféta, pap, vámszedő, orvos és még számos egyéb hivatást űző ember, de mindannyian ugyanarról az Istenről írtak. Némelyik könyv a történelemmel foglalkozik, mások próféciaakat közölnek. A Szentírás íróinak sorában voltak, akik versbe foglalva fejezték ki magukat, mások pedig prózában. A könyvek között találhatunk beszámolókat a missziómunkáról, gyülekezeteknek és egyes személyeknek szóló leveleket, de mindegyikben ugyanarról a szerető, gondviselő Istenről olvashatunk. A Szentírás minden egysége a megváltási tervről ad hírt, mind az igazságnak egyazon mértékét állítja elélnk. Az összes irat egy jutalomra irányítja a figyelmünket. Ez persze nem lehet véletlen, azt mutatja, hogy a Biblia írói közös forrásból merítettek.

A Szentírásban felvetett témák közül melyik kelti a legnagyobb örömet bennünk? Melyik szól leginkább a szívünkhöz? Lapozzunk át több könyvet úgy az Ó-, mint az Újszövetségben, és keressünk olyan verseket, amelyek a számunkra legkedvesebb témát érintik! Szombaton beszéljessünk ezekről!

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

A hetedik napot ünneplő adventisták hitelvei. Budapest, 1997, Advent Kiadó. 13–23. old.

„A Bibliát ihletett emberek írták le, de nem Isten kifejezési és gondolkodási módja szerint... A Biblia írói Isten írnokai voltak, nem toll gyanánt szolgáltak. Nézzük meg őket. Nem a Biblia szavai ihletettek, hanem az emberek voltak ihletettek. Az ihletés nem az ember szavaira vagy kifejezéseire hat, hanem magára az emberre, aki a Szentlélek hatása alatt gondolatokkal telik meg. Szavai azonban magukon viselik az egyes ember gondolkodásának a jegyeit. Az isteni elme kisugárzik. Az isteni gondolat és akarat összekapcsolódik az ember gondolatával és akaratával; így az ember Isten szavát ejti ki” (Ellen G. White: *Selected Messages*. 1. köt. 21. old.).

„A Bibliát, amely bár Istent nevezi meg szerzőjének, emberi kezek írták. Különböző könyveinek sokféle stílusában számos író számtalan jellemvonása tükröződik” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 1985, H. N. Adventista Egyház. 9. old.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. Beszéljünk a csoportban a csütörtöki kérdésre adott válaszokról!
2. Nevezzünk meg néhány intézményt, ágazatot, amelyek szintén valamilyen hatalmat képviselnek (pl. a kormány, a média, a tudomány, a kultúra stb.). Hogyan lehet közöttük egészséges egyensúlyt kialakítani, méghozzá úgy, hogy eközben a Biblia tekintélye legyen a legfontosabb, a döntő az életünkben?
3. Kétségtelen, hogy a Szentírásban találni nehezen érthető részeket. Miért nem szabad meglepődni ezen, ha figyelembe vesszük, hogy a Biblia miről szól, milyen témákkal foglalkozik? Hogyan segíthetünk egymásnak megőrizni a Szentírásba, mint Isten Igéjébe vetett hitet, még ha találunk is benne nehezebben érthető részeket?

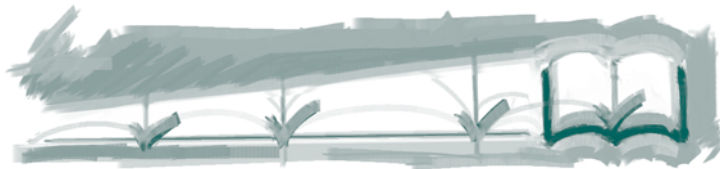
Túrmezei Erzsébet: Fohász

Keserű kérdések
egész özönével
kínoztam a lelkem.
Feleletet, választ
egyikre se leltem
nélküled, Úr Jézus.

Kegyelmeddel nyílt meg
mindegyik miértnek
titkosműví zára.
Tebenned találtam
életem céljára.
Tebenned, Úr Jézus.

Most már, bármi fájjon,
minek kérdelek? Tudom,
aranykalászt terem
fájdalmak vetése.
Áldott a Te kezéd
minden vezetése.
Csak vezess, Úr Jézus.

Beteljesedett bibliai próféciaák

**E HETI TANULMÁNYUNK: Ézsaiás 52:13–53:12; Dániel 2;
Máté 24:24; János 13:19**

„Emlékeztek meg a messze régi dolgokról, hogy én vagyok Isten és nincsen több; Isten vagyok, és nincs hozzám hasonlatos. Ki megjelentem kezdettől fogva a véget, és előre azokat, amik még meg nem történtek, mondván: tanácsom megáll, és véghez viszem minden akaratomat” (Ézs 46:9-10).

KULCSGONDOLAT: Továbbra is a bibliai próféciaák képezik hitünk alappilléreit.

Évről évre sokan kérik szakértők tanácsát a várható tőzsdei mozgással kapcsolatban. A szakértők pedig szinte mindent el tudnak mondani a tőzsdéről, csak azt nem, ami-re az emberek kíváncsiak: hogyan szerepelnek majd a különböző részvények.

Isten jól tudja, mit tartogat a jövő. A Biblia lenyűgöző próféciai által újból és újból bizonyosságát is adta ennek. Ma visszatekintve olvashatjuk a bibliai jövendöléseket, ugyanakkor azt is látjuk, ahogy a történelem folyamán teljesedtek. *„Semmit sem cselekszik az én Uram, az Úr, míg meg nem jelenti titkát az ő szolgálóinak, a prófétáknak” (Ám 3:7).*

A múltbeli próféciaák bámulatos teljesedése láttán bízhatunk az Úrban a jövőt érintő kijelentésekkel kapcsolatban is! Ezek közül a Jézus második eljövételére vonatkozó próféciaák a legfontosabbak.

A héten megvizsgáljuk a Szentírás néhány fontos próféciját. Hogyan tanulhatunk meg a jövendölések segítségével mind jobban bízni Isten Igéjében, a Bibliában?

PRÓFÉTAI FELHATALMAZÁS

A héber *naba* ige azt jelenti, hogy „prófétálni”. Ebben a szóban benne foglaltatik az a gondolat, hogy valakiből ihletés hatására szenvedélyesen árad a szó. A *nabi* főnév azt jelenti: „próféta”, „szószóló”, aki felhatalmazást kapott más nevében beszélni (lásd 2Móz 6:28–7:1). A Szentírás még egy másik szóval is utal a próféta ajándékát elnyert személyre. Ez a „látó”. Két héber szó is van, amit így fordítunk. A próféták képességet kaptak arra, hogy meglássák, ami az átlagember számára láthatatlan. A próféták tehát nemcsak láthatják, amit mások nem, de szólítani is kell azokról a dolgokról. Gyakran igen szenvedélyesen, nagy erővel tették ezt.

Mire figyelmeztetett Jézus Mt 24:24-ben a prófétákkal kapcsolatban? Még mi az, amit szintén beleérthetünk szavaiba?

Jézus a hamis prófétákra vonatkozó kijelentéssel lényegében utalt az igaz próféták létére is. Hiszen ha minden prófétát el kellene vetnünk, azaz el kellene utasítanunk magát a próféta ajándékát is, akkor szükségtelen lenne különöva inteni az embereket a hamis prófétáktól.

Milyen elv mutatkozik meg Mt 24:32–33 és Jn 13:19 verseiben a próféciával kapcsolatban?

Jézus ezekkel a szavakkal adta tudunkra, hogy a prófécia nem csupán a jövőbelátás képességét jelenti. Valójában az Úr azért adja a próféciát, hogy megerősítse Istenbe és Igéjébe vetett hitünket, miután az események már bekövetkeztek. Minél inkább látjuk a próféciák beteljesedését, annál erősebben hisszük, hogy a Biblia valóban Istentől származik.

Különböző próféciák vannak. Az egyik csoportba a Messiás, az Úr Jézus Krisztus eljövételére vonatkozó jóvendölések tartoznak. A próféciák másik csoportja Izrael és más népek jövőjéről szól, de vannak olyanok is, amelyek a világ végével és az azután következő eseményekkel foglalkoznak.

Milyen szerepe volt saját hitéletünkben a próféciáknak? Mit tanultunk meg a próféciákról időközben? Milyen tanácsot, figyelmeztetést mondanánk a próféta ajándékával kapcsolatban annak, aki még csak most kezdi hívői életét?

KORAI PRÓFÉCIÁK

„Bízzatok az Úrban a ti Istenetekben, és megerősítettetek; bízzatok az ő prófétaiban, és szerencsések lesztek” (2Krón 20:20).

Mózes első könyvétől kezdődően láthatjuk, milyen fontos a prófécia szerepe abban, ahogy Isten a bűnbe süllyedt emberiség történelmében munkálkodik.

Keressük ki a következő igehelyeket. Miről szóltak a jövendölések, hogyan és mikor teljesedtek az ígéretek?

1Móz 3:15 _____

1Móz 6:13 _____

1Móz 12:1–3 _____

1Móz 15:13–14 _____

1Móz 18:10 _____

Visszatekintve szembetűnő e próféciák pontos teljesedése. De képzeljük csak magunkat, mondjuk Noé helyébe, aki meglepetten hallotta, hogy az égből hulló víz fogja elpusztítani a földet (hiszen Ellen White szerint addig nem esett eső – lásd Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*. Budapest, 1993, Advent Kiadó. 66. old.)! Vagy hogyan érezhetett Ábrahám és Sára, amikor azt hallották, hogy az idős asszony hamarosan édesanya lesz? Bizonyára igazi hitpróba volt számukra (Zsid 11:7–11), hogy az előre bejelentett eseményeket Istenben bízva elfogadják!

Milyen isteni ígéretek beteljesedésére várunk? Mit tanulhatunk azoknak a bibliai hősöknek az életéből, akik bíztak az Úr ígéreteiben? Mi az, ami a mi hitünket is erősíti?

DÁNIEL 2 PRÓFÉCIÁJA

Tekintsük át Dániel 2 prófeciáját. Mit jelent nekünk, hogy Isten előre kijelenti a jövőt?

A világtörténelem is alátámasztja e prófécia pontosságát. Babilon arany birodalma uralta a világot Kr. e. 605–539. között. Romjait Irakban találjuk, Bagdadtól kb. 110 km-re délre. A Biblia nemcsak Babilon bukását jövendölte meg (Jer 51:49, 53), hanem azt is, hogy ki vezet majd hadjáratot ellene (Ézs 45:1–4). 175 évvel a prófécia elhangzását követően Círus és serege meg is jelent Babilon kapujában.

A médek és a perzsák Kr. e. 539–331. között uralták a világot. Dán 2:39-ben azonban így szólt Isten: *„Azután pedig egy harmadik királyság, rézből való, amely az egész földön uralkodik”* (új prot. ford.). Dán 8:21 elmondja, hogy a harmadik hatalom a Görög Birodalom. Nagy Sándor seregei rövid idő alatt uralmuk alá hajtották a világot. Mellvasuk és sisakjuk rézből volt, éppen úgy, mint a pajzsuk és kardjuk is. Találó jelkép a réz a görögökre!

A görögöket Róma vas birodalma kényszerítette térdre Kr. e. 168-ban, ezzel a prófécia ismét drámai módon teljesedett. A világhatalmak közül Róma uralma tartott legtovább, ötszáz évig meghatározó erő maradt. Fennhatósága a Brit-szigetektől a Perzsa-öböl, az Északi-tengertől a Szaharáig, a Csendes-óceántól az Eufráteszig terjedt.

Dániel azt is leírta, hogy *„az a királyság ugyanis szétszakad”* (Dán 2:41, új prot. ford.). A birodalom később független királyságokra tagolódott, amelyekből a mai európai országok nőttek ki. Ezek azonban *„egymással nem egyesülnek, minthogy a vas nem egyesül a cseréppel”* (Dán 2:43). A prófécia szerint ma a lábfejek és lábujjak idejében élünk.

Ezután következik Isten örök országa, amely mindörökre megmarad. Dániel jövendölése igaznak bizonyult egészen idáig. Balgaság volna nem bízni benne éppen az utolsó birodalmat illetően!

Lenyűgöző prófécia! Krisztus előtt több mint 500 évvel élt Dániel, aki a mai európai viszonyokról is írt! Megtehetette volna Isten ereje nélkül?! Időnként úgy érezzük, hogy nehéz az Úrban bízni? Gondoljunk erre és a többi beteljesedett prófeciára. Kérjük az Urat, hogy erősítse meg hitünket!

A MESSIÁS A PRÓFÉCIÁBAN

Az ószövetségi próféciaik közül kiemelkednek a Jézus első eljövételére vonatkozók, kb. 60-at számolhatunk össze belőlük. Ézsaiás könyvében találjuk az egyik legfontosabbat.

A Messiásnak milyen tulajdonságait ismerhetjük meg Ézs 52:13–53:12 verseiből? Hogyan mutatkoztak meg Jézus életében e tulajdonságok?

A bibliai próféciaik egyik kimagasló példájának tarthatjuk az itt idézett szakaszt. Sok olyan részlet szerepel benne, amit semmiképp sem lehetett volna előre meghatározni abban a reményben, hogy majd beteljesednek. Ez a prófécia továbbra is a keresztény hit ékesen szóló bizonyítéka marad.

Az alábbi ószövetségi próféciaik és teljesedésük ismeretében tehát mennyire bízhatunk meg Isten Igéjében?

ÓSZÖVETSÉG – PRÓFÉCIA	ÚJSZÖVETSÉG – TELJESEDÉS
Ézs 7:14	Mt 1:23
Mik 5:2	Lk 2:4–7
Dán 9:25	Lk 3:1–23
Hós 11:1	Mt 2:14

„Avagy nem ezeket kellett-e szenvedni a Krisztusnak, és úgy menni be az ő discsőségébe? És elkezdvén Mózesről és minden prófétáktól fogva, magyarázza vala nékik minden írásokban, amik őfelőle megíratk” (Lk 24:26–27) – történt az Emmaus felé vezető úton, amikor Jézus két tanítvánnyal beszélgetett. Talán megemlítette a születésére (Ézs 7:14) és a szolgálatára (Ézs 9:1–2) vonatkozó ígétet, érinthette még azt is, hogy az emberek elutasították (Ézs 53:3), gúnyolták, bántalmazták (Zsolt 22:7–9), bűnösökkel együtt feszítették meg (Ézs 53:12), kezét és lábát átszőgezték (Zsolt 22:17), majd feltámadt (Zsolt 16:10).

E próféciaik mind teljesedtek, így már most bűnbocsánatot nyerhetünk Istentől, ha Jézus érdemére hivatkozunk. Hogyan változtatja meg az életünket a hit által nyert üdvösség nagyszerű igazsága? Mi változott már? Még minek kell megváltoznia?

A MÁSODIK ADVENT

Egész héten azzal foglalkoztunk, hogy milyen sok múltbeli eseményre vonatkozó prófécia teljesedett pontosan, a jóvendölések szerint, gyakran egészen különleges módon. Ezek azonban mind a múlthoz kötődtek. Mint tudjuk, a Bibliában találunk olyan próféciákat is, amelyek még előttünk álló eseményekről szólnak. Ezek között a legfontosabbak természetesen a Jézus visszajövetelével foglalkozó szakaszok.

Az első adventről szóló próféciák bámulatos pontossággal teljesedtek. Eszerint mire következethetünk a második adventre vonatkozó próféciákkal kapcsolatban?

Mielőtt Jézus elbúcsúzott tanítványaitól, megígérte, hogy visszatér: *„És ha majd elmegyek és helyet készítek néktek, ismét eljövök és magamhoz veszek titeket; hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek”* (Jn 14:3). Péter, aki közel állt Jézushoz, a következőt írta: *„De új eget és új földet várunk az ő ígérete szerint, amelyekben igazság lakozik”* (2Pt 3:13).

A Biblia nemcsak Jézus eljövetelének a módjáról, de a második advent jeleiről is ír. Olvassuk el a következő próféciákat, amelyek Jézus visszajövetelének a jeleire vonatkoznak. Jelöljük meg azokat, amelyek teljesedését láthatjuk.

1. Hamis messiások (Mt 24:4–5)	7. Az emberek rettegnek (Lk 21:26)
2. Háborúk és háborúk hírei (Mt 24:6–7a)	8. Egyre nagyobb lesz a tudás (Dán 12:4)
3. Éhínségek (Mt 24:7b)	9. Jelek és csodák (Lk 21:11)
4. Járványok (Lk 21:11)	10. A hitetlenség terjedése (2Pt 3:3–4)
5. Földrengések (Mt 24:7b)	11. Az evangélium hirdetése (Mt 24:14)
6. Társadalmi problémák (2Tim 3:1–5)	

Élethű leírás korunkról, bámulatos, ha arra gondolunk, hogy hosszú évszázadokkal, sőt évezredekkel ezelőtt jegyezték le e jóvendöléseket! Újabb komoly bizonyíték arra, hogy bízhatunk a Bibliában.

Örömet vagy inkább félelmet váltana ki belőlünk a gondolat, hogy Jézus talán már holnap visszajön? Mire utal válaszunk önmagunkkal és Istenhez fűződő viszonyunkkal kapcsolatban?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Ellen G. White: *Próféták és királyok*. 2. kiad. Budapest, 1995, Advent Kiadó. 305–311. old. „Nabukodonozor álma” című fejezete.

„Krisztus hangja az, amely a pátriárkák és proféták által szól hozzánk Ádám napjaitól az utolsó idők eseményeinek a lezárásáig. Az Üdvözítő mellett az Ótestamentum éppen olyan tisztán és világosan tanúságot tesz, mint az Újtestamentum. A profetikus múltból felragyogó világosság az, amely tisztasággal és szépséggel előhívja Krisztus életét és az Újtestamentum tanításait. Krisztus csodái istenségének bizonyítékai. Annak azonban, hogy Ő a világ Megváltója, még erősebb bizonyítékát találjuk meg, ha az Ótestamentum proféciáit az Újtestamentum történetével hasonlítjuk össze” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 1989, Advent Kiadó. 703. old.).

„A cselekvés színterére lépő nemzetek azért foglalhatják el helyüket a földön, hogy megmutatkozzék, betöltik-e a 'Vigyázó' és a 'Szent' szándékát. A prófécia felvázolta a világ nagy birodalmainak – Babilónia, Médo-Perzsia, Görögország és Róma - emelkedését és útját. Mindegyiküknél – mint a kevésbé hatalmas nemzeteknél is – a történelem megismételte önmagát. Mindegyik kapott próbaidőt; mindegyik kudarcot vallott, dicsőségük megfakult, hatalmuk elmúlt” (Ellen G. White: *Próféták és királyok*. 2. kiad. Budapest, 1995, Advent Kiadó. 331. old.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. Beszéljünk a héten felvetett gondolatokról. Mi segített legjobban megérteni a próféciák szerepét, hatását?
2. A próféciákban olyan sok bizonyítékot találunk a Szentírás hitelességét illetően. Miért nem hajlandó sok ember mégsem elfogadni e bizonyítékokat? Még milyen más okai lehetnek ennek? Mit tehetünk a gátak eltávolításáért?
3. Sok fura tanítás kering a próféciákról. Mit tehetünk, hogy gyülekezetünk tagjai erősen álljanak a bibliai próféciák és a mögöttük meghúzódó elvek alapján?

Bizalom

Bízni abban, hogy Isten mindig előttünk lép, nem is olyan egyszerű. Főleg olyan helyzetben nem, amikor az ember beteg és kiszolgáltatottnak érzi magát.

Az orvos megállapította, hogy nem kerülhetem el a műtétet. Először rosszul érintett a hír, de sokat imádkoztam, és az operáció előtt teljes nyugalom szállt rám. Ám sajnos komplikációk léptek fel. A kórházi kezelés hosszabb lett, fájdalmaim voltak. Miért alakult így a helyzetem? – tűnődtem.

Amikor már arra a döntésre vártam: jöhetnek-e értem, hogy végre hazavigyenek, vagy még tovább kell a kórházban maradnom, a szobatársaim 4–5 órai várakozás után kérdezgetni kezdték, hogy nem vagyok-e türelmetlen. Úgy éreztem, jó lesz, ahogy történik.

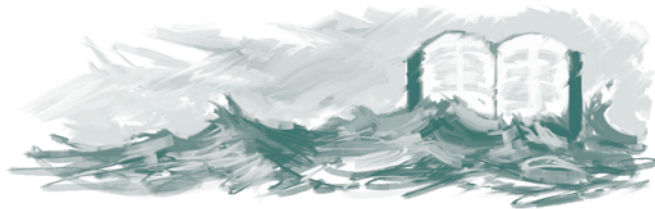
Ezidő alatt súlyos beteg asszonyt hoztak a kórterembe vidékről. Nem kísérte senki. Többször is segítségre szorult. Szobatársaim szintén olyan állapotban voltak, hogy nem tudtak felkelni az ágyból. Azon vettem észre magam: már arra kértem az Urat, hadd maradjak tovább, hogy segíthessek. Így is történt. Hamarosan megtudtam a döntést: maradnom kellett. Fájdalmaim ellenére is fel tudott használni Isten eszközeit. Ha kellett, egy pohár vízzel vagy melegebb ruhadarabbal, vigasztaló, bátorító szóval. Ezt világos válasznak éreztem a miértekre. Nem volt véletlen semmi, hiszen szükség volt a segítségemre. Ettől én is erősebb lettem. Jézusra gondoltam, amikor itt járt a földön. Az Atya megerősítette.

Bízunk-e Istenben feltétel nélkül minden helyzetben? Isten mindent, mindennek az okát tudja. Betegen is fel tud használni, ha bízunk benne, és nem adjuk át magunkat az elkeseredésnek. A fájdalmas, mások által szerencsétlennek ítélt helyzetek is hozhatnak jót.

Hat betegtársamnak küldtem karácsonyi üdvözlőlapot, a borítékba betettem egy-egy *Boldog Élet* folyóiratot is. Imádkozom értük, és hiszem, hogy az Úr elvégzi a többit.

Kovács Zsuzsanna

Valóban hihetünk a Bibliának

**E HETI TANULMÁNYUNK: Máté 5:17–18; 24:35; János 10:34-35;
Róma 8:34; 1Korinthus 15:6, 12–19; Galata 3:22;
2Timóteus 3:16; Jakab 2:23; 1Péter 1:25**

„Szenteld meg őket a te igazságoddal: A te igéd igazság” (Jn 17:17).

KULCSGONDOLAT: El tudnánk képzelni, hogy Isten közli Igéjét, de semmi bizonyítékot nem ad hitünk alátámasztására?

Mark Twain beszámolt róla, hogy egy időben szélteben-hosszában terjesztették a halálhírét. Hasonló történt a Bibliával is. Sokan hangoztatták, hogy a Szentírást idővel csupán egy letűnt kor emlékének fogják tekinteni. Például nézzük meg, hogy nyilatkozott saját írásáról néhány évszázaddal ezelőtt egy amerikai hazafi, Thomas Pain: „[Könyvem] teljesen elsöpri majd a Biblia tekintélyét. Száz éven belül Bibliát csak múzeumokban vagy antikváriumok eldugott zugában találni.” Mekkora tévedés!

Igaz, a Biblia azóta is állandó támadások keresztüztében van. A bírálók jönnek, mennek, az Írás azonban változatlan marad. Mára alig emlékszünk azokra az egykor haladónak kikiáltott, nagy tudós hírében álló férfiakra, akik vitatták Mózes és Ézsaiás írásainak hitelességét, Mózes és Ézsaiás könyveit viszont még ma is olvassák szerte a világon!

Az elmúlt hetekben olyan kérdésekkel foglalkoztunk, amelyek megalapozzák a Bibliába vetett bizalmunkat. Most tovább folytatjuk a Szentírás hitelességének vizsgálatát. Régen nem volt fénymásoló gép és digitális szkennel (lapolvasó), tehát vajon mennyire pontosak a fennmaradt kéziratok? Honnan tudhatjuk meg erre a választ? Lényegében miért bízunk az Írásokban?

A BIZONYÍTÉK

Sátán kezdettől fogva támadta a Bibliát. Nem is csoda, hiszen a Szentírás elejétől végig bemutatja a megváltási tervet. Mindenki megtalálhatja benne az örök életre vezető utat. Cseppet sem meglepő, hogy Sátán annyira gyűlöli az Írást!

Az évszázadok során számtalanszor próbálta megsemmisíteni. Amikor a Szentírás már olyan széles körben elterjedt, hogy nem pusztíthatta el, új módszerhez folyamodott, amit majdnem annyira célravezetőnek tartott. Minden lehetséges eszközzel igyekszik elérni, hogy az Írásokat ne fogadják el hitelesnek. Így érkezett el az úgynevezett magasabb kritika ideje, ami valóban aláásta az emberek hitét a Szentírás isteni eredetében. Sok tudós a Bibliát pusztán a számos ősi irat egyikének tekinti, mondjuk, pl. az egyiptomi Holtak Könyve zsidó megfelelőjének. Elismerik, hogy rengeteg történelmi érdekességet tartalmaz, de nem tartják Istentől ihletett könyvnek.

Keressük ki Mt 5:17–18; 24:35; Jn 10:34–35; 1Pt 1:25 verseit. Mit olvashatunk e szakaszokban a Biblia megbízhatóságáról?

Itt akad egy probléma. A Biblia hitelességét a benne foglalt állításokkal akarjuk bizonyítani. Ezzel lényegében körben járunk. Hogyan igazolhatnánk a Biblia megbízhatóságát kizárólag belső bizonyítékokkal a kételkedők előtt, amikor éppen a Biblia hitelessége került a támadások kereszttüzebe? Mintha egy szót ugyanazzal a szóval próbálnánk meghatározni.

Másrészt viszont Isten adott rá okot, hogy elfogadjuk a Szentírás hitelét. Elegendő külső és belső bizonyítékot kaptunk arra nézve, hogy megbízhatunk állításaiban. Nem egyszerűen csak azért kell hinnünk az Írásnak, mert felszólít rá. Isten bőségesen ellátott bizonyítékokkal, hogy tőle származó kijelentésnek tartjuk a Szentírást, elfogadásához mégis hit kell. Összegzésképpen tehát: bízhatunk a Biblia hitelességében, hiszen Isten számtalan bizonyóságot szolgáltatott erre nézve.

Tegyük fel, beszélgetés közben valaki ezt a kérdést szegezi nekünk: „Miért hiszel a Bibliában? Milyen alapon állítod, hogy a Biblia Isten Igéje? Miért igazítod az életed a Biblia előírásaihoz?” Mit válaszolnánk és miért?

AZ ÓSZÖVETSÉG

Olvassuk el Mk 15:28; Lk 4:21; Jn 13:18; 17:12; 19:24; Gal 3:22; 2Tim 3:16; Jak 2:23 verseit. Hogyan tekintettek az Újszövetség írói az Ószövetségre? Milyen üzenetet találunk az idézett szavakban?

Az elmúlt héten is megállapítottuk, hogy a Biblia pontosságát támasztják alá azok a kimagasló próféciák is, amelyeket az Ó- és az Újszövetségben találunk. Teljesedésük mutatja, hogy a Szentírás két fő részében egyformán megbízhatunk. E próféciák egymás hitelességét igazolják.

De még ennél is tovább mehetünk. A bibliakritika képviselői hosszú éveken át sulykolták az emberekbe, hogy nem bízhatnak fenntartás nélkül az Írásban. Egyik fő érvük az volt, hogy Kr. u. 900 körüli időből maradt fenn az első teljes héber Szentírás, és mivel akkoriban nem voltak fénymásoló gépek, minden bizonnyal sok hiba került a szövegbe. Hogyan is bízhatnánk meg tehát az Ószövetségben?

Majd 1947 elején a világ értesült arról, amit később „a század legnagyobb régészeti felfedezésének” kiáltottak ki. A Holt-tengerhez közel eső barlangokban régi agyagkorsókra bukkantak, bennük a mára híressé vált *Holt-tengeri tekerccsekkel*, amelyek közül több a Kr. e. 150 és Kr. u. 70 közötti időből származott. Ez azt jelenti tehát, hogy a szöveg egyes részei jó ezer évvel idősebbek az addig ismert szövegeknél. A holt-tengeri leletek között volt *Ézsaiás könyvének* eddig legrégebbi, teljes egészében meglévő kézírata, valamint az Ószövetség szinte minden könyvének részletei. *Sámuel könyveinek* málladozó tekerceit is megtalálták, valamint *Habakuk könyvének* két hiánytalan fejezetét.

Amikor a tudósok a *Holt-tengeri tekerccseket* összehasonlították más kéziratokkal, nagy csodálkozással fogadták, hogy mennyire pontos a mai Biblia. A legtöbb esetben csupán apróbb betűhibákat találtak. A Holt-tengeri tekerccsek felfedezése igen erős külső bizonyíték az Ószövetség szövegeinek megbízhatósága mellett.

Ugyan miért közölte volna Isten az emberrel az Igét, ha nem ad bizonyosságot a hitelességét illetően? Vajon ne bízhatnánk éppen úgy Isten Igéjében, mint ahogy a Biblia Istenében bízunk?

AZ ÚJSZÖVETSÉG

Olvassuk el Jel 22:18–19 verseit. Odafigyel Isten a Biblia szavainak sorsára?

„Őszinte leszek... Kétkeltem, amikor megtudtam, hogy nem maradt fenn az Újszövetség eredeti kézírata. Arra gondoltam: ha csupán a másolatok másolatainak másolataira kell hagyatkoznunk, akkor milyen bizonyosságunk lehet, hogy a ma kezünkben lévő Újszövetség akár csak egy kicsit is emlékeztet arra, amit először írásba foglaltak?” (Lee Strobel: *The Case for Christ*. [Grand Rapids, Mich., Zondervan. 1998.], 58–59. old.).

Jó kérdés. Vajon Isten nem hagyott megbízható forrást akarata megismerésére? Vajon nem segít az Úr, hogy megbízhatunk a meglévő forrásokban?

A tegnapi tanulmányunkban érintettük, hogy a *Holt-tengeri tekercek* felfedezése azért fontos, mert az Ószövetség pontosságára és megbízhatóságára vetett fényt. Létezik hasonló bizonyíték az Újszövetségre vonatkozóan is?

Az Újszövetség kézíratainak sok példánya még mindig megvan, jóval több maradt fenn belőlük, mint más ókori iratokból. Ez igen érdekes, és bizonyítja az Írás hitelességét. Az Úr úgy rendezte, hogy bőven maradtak fenn az Újszövetség pontosságáról tanúskodó kéziratok. Norman Geisler és William Nix megállapította: „Az Újszövetség nemcsak több példányban maradt fenn az ókorból származó bármely más könyvnél, de a többi fontos irathoz képest a formai tisztasága is meglepő – 99.5%” (Lee Strobel: *The Case for Christ*. [Grand Rapids, Mich., Zondervan. 1998.], 65. old.).

Rengeteg a külső bizonyíték is, azaz az Újszövetség első példányaiból származó idézetek és kivonatok, amelyeket a korai egyházatyák kommentárjaiban, prédikációiban és leveleiben találunk. A II. századi egyházatyák, akik nagyjából Kr. u. 90–160 között írtak, igen jól ismerték a legtöbb újszövetségi könyvet. Írásaikat eredetileg az istentiszteletek alkalmával olvasták fel. A XX. század közepére ezekből a felolvasási anyagokból több mint 1 800-at osztályoztak. Az Újszövetség mai formáját hűen tükröző korai egyházi kéziratok is bőséges bizonyítékot szolgáltatnak arra, hogy megbízunk az évszázadok folyamán továbbadott újszövetségi szövegek pontosságában.

Hisszük, hogy a Biblia valóban Isten Igéje? Egyáltalán miben bízhatnánk meg, ha nem hihetnénk a Bibliában? Mi maradna akkor?

BELSŐ BIZONYÍTÉK: 1. rész

Még milyen bizonyíték támasztja alá a Bibliába, mint Isten Igéjébe vetett hitünket azon túl, amivel az elmúlt két nap során foglalkoztunk?

Gondoljunk csak Jézus történetére az Újszövetségből! Mi az, ami Jézussal megtörtént, ami a keresztény hit egésze szempontjából olyannyira fontos? Lásd Róm 8:34; 1Kor 15:12–19!

Pál egészen világosan kifejti 1Korinthus 15-ben, hogy Jézus feltámadása hitünk központi tétele. Úgy is fogalmazhatnánk, hogy Krisztus bűneinkért vállalt helyettes halála hiábavaló lett volna a feltámadás nélkül. Ebből is látszik, hogy hitünk szempontjából mennyire fontos Krisztus feltámadása.

Elég sokszor előfordult, hogy a rómaiak keresztre feszítettek zsidókat. Arra viszont nem volt példa, hogy akit keresztre feszítettek, feltámadt volna a halálból. Az Újszövetség írói ennek ellenére rendületlenül állították, hogy Jézussal éppen ez történt.

Milyen közös vonást találunk Mt 27:51–28:20; Mk 16:9–14; Lk 24:35–53; Jn 20:19–31 beszámolóiban?

Van ugyan némi eltérés a négy evangélium szövegében (bizonyos eseteket az egyik feljegyzett, amit a többi nem), abban azonban mindegyik egyetért, hogy Jézus feltámadt a halálból.

Nem mindenki tudja elfogadni a három nap múlva bekövetkezett feltámadás tényét. Teljességgel elképzelhetetlennek, beteg eleme képzelgésének tartják még a gondolatát is.

Talán kételkedhetnénk, ha csak egyetlen személy állítaná, hogy Jézus feltámadt. Ebben az esetben azonban mind a négy evangélista szava egybehangzó. Kizárt, hogy mind képzelődtek volna. A beszámíthatatlanság gondolatát tehát azonnal elvethetjük.

Olvassuk el megint 1Kor 15:12–19 verseit. Miért tartjuk hitünk központi tételének Krisztus feltámadását? Vajon elvárná Isten, hogy bizonyíték nélkül is elfogadjuk ezt? Mivel tudjuk megindokolni a válaszunkat?

BELSŐ BIZONYÍTÉK: 2. rész

Nem mondhatja tehát senki komolyan, hogy Jézus apostolainak elment az esze, azért beszéltek a feltámadásról. Mások inkább azt állították, hogy a tanítványok együtt találták ki Krisztus feltámadásának történetét.

Miért nem állja meg a helyét ez a feltételezés, tekintettel arra, amit Jézus első követőinek életéről és sorsáról tudunk? Lásd Lk 21:16–17; Jn 16:2!

Ugyan mi készítette volna a tanítványokat, hogy ilyen történettel rukkoljanak elő? Hatalom, elismerés vagy pénz utáni vágy? Ennek még a gondolata is felháborító! Jézus feltámadását követően a tanítványok nem szereztek világi hatalmat, befolyást, nagy vagyonra sem tettek szert, ellenkezőleg! Népük elfordult tőlük, vallási vezetőik megvetették őket, kíméletlen üldözés lett az osztályrészük. Rendületlenül állították, hogy Jézus feltámadt, ezért mindent elveszítettek, amit a világ kínál.

Volt, aki úgy okoskodott, hogy a tanítványok nyereség reményében fogtak össze, csakhogy a vállalkozásuk balul ütött ki. Mivel már kiálltak a feltámadásról szóló történet mellett, nem volt más választásuk, továbbra is azt kellett mondanium. Ezzel a feltételezéssel az a probléma, hogy az evangéliumokat csak évekkel a feltámadás után foglalták írásba. Ha a tanítványok abban reménykedtek volna, hogy Jézus feltámadásának kitalált története révén vagyonra, netalán nagy hatalomra tehetnek szert, hamar rá kellett volna döbbernüik: ez csak hiú ábránd. Ugyan mi készítette volna őket még évtizedek múltán is – miközben bőven lett volna alkalmuk elfordulni a sikertelen vállalkozástól –, hogy továbbra is kitartsanak történetük mellet, amikor olyan nagy árat kellett fizetniük érte?

Hogyan érvelt Pál 1Kor 15:6-ban Jézus feltámadásának ténye mellett?

Pál azt állítja, hogy feltámadása után Jézus több mint ötszáz embernek megjelent, „*kik közül a legtöbben mind máig élnek*”. Más szóval tehát, Pál biztos volt Jézus feltámadásának valóságában. Mintha egyenesen azt javasolta volna az embereknek, hogy keressenek valakit a több mint 500 szemtanú közül, és kérdezzék meg, mit látott. Pál azért is szólt olyan határozottan, mert ő maga is találkozott Jézussal (ApCsel 9:1–8).

Mi készítet arra, hogy higgyünk Jézusban? Mit tehetünk hitünk erősítése érdekében? Mi az, ami gyengíti a hitünket?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

„Istennek vannak hűséges tanúbizonyságai, akikre rábízta az igazságot, akik megőrizték Isten Igéjét. Isten csodájának köszönhető, hogy a héber és görög nyelvű Szentírás kéziratjai fennmaradtak az évszázadokon át” (Ellen G. White: 32. levél, 1899.).

A *Holt-tengeri tekercek* mellett ismerünk még két régi iratot, amelyek szintén az Ószövetség másolójának rendkívül pontos munkájáról tanúskodnak. Az egyik az Ószövetség görög fordítása, a Septuaginta, a másik pedig az a szöveg, amit a mai Palesztina területén, a Nablusban élő samaritánusok elődei őriztek meg. Az Ószövetséget kutató R. Laird Harris így fogalmazott: „Most egészen bizonyosak lehetünk abban, hogy a másolók különös gonddal és pontossággal kezelték az Ószövetséget, ahogy látjuk, már Kr. e. 225-ben is. Abban az időben a szövegnek két vagy három példánya létezett, amiről másoltak. E példányok között elenyészően kevés az eltérés. Ebből arra lehet következtetni, hogy a korábbi másolók is szintén nagy hűséggel és alaposággal adták tovább az Ószövetség szövegét. Felelőtlen kétkedés volna ezek után is tagadni, hogy az Ószövetség jelenlegi formájában nagyon közel áll ahhoz, amiből még Ezsdrás tanította a törvényt a babiloni fogságból visszatért népnek” (R. Laird Harris: *Can I Trust My Bible?* [Chicago, Moody Press. 1963.] 124. old.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA:

1. Lev Tolsztoj híres műve az *Anna Karenina*. Megfordulna olyasmi a fejünkben, hogy Tolsztoj az üldöztetést, az emberek elutasítását, a börtönt vagy talán még a halált is vállalva kitartott volna a regénybeli történet valósága mellett, miközben tisztában volt vele: az egészet ő maga találta ki? Miért jó példa ez arra, hogy nem találhatták ki a tanítványok Krisztus feltámadásának történetét?
2. Isten bőségesen ellátott bizonyítékokkal, ennek ellenére mindig megvan a lehetőség a kétkedésre, maradnak kérdések, amelyekre nem találjuk meg a választ. Hogyan segíthet szombatiskolai csoportunk azoknak, akik a Biblia hitelességének kérdésével küzdenek?
3. Gondolkozzunk el ismét a vasárnapi rész végén található kérdésekről. Mít tanulhatunk egymástól?

„Amelyek régen megíratlak, a mi tanulságunkra íratlak meg: hogy békességstűrés által és az írásoknak vigasztalása által reménységünk legyen” (Róma 15:4).

„A Biblia nem elvont tantételek gyűjteményében mutatja be Isten tervét, hanem az emberiséghez fűződő mozgásban lévő kapcsolatában. Önkinyilatkoztatása valóságos eseményekben gyökerezik, amelyek meghatározott időben és helyen történtek. Rendkívül fontos a történelmi feljegyzések megbízhatósága, mert ezek képezik azt a keretet, amelyben megérthetünk valamit Isten jelleméből és velünk kapcsolatos szándékaiból. A pontos megértés örök élethez, ezzel szemben a helytelen nézet zavarhoz és halálhoz vezet....

Pontos, tárgyilagos történelmi iratok ezek, Isten szemszögéből nézve. A Szentlélek rendkívüli bepillantást engedett az íróknak, hogy a jó és a rossz közötti küzdelem eseményeit leírassák. Megmutatja Isten jellemét, valamint vezeti népét az üdvösség keresése során...

Amikor János összegyűjtötte Jézus életének azokat az eseményeit, amelyeket evangéliumába belevett, az a cél vezette, *’hogy higgyétek, hogy Jézus a Krisztus, az Istennek Fia, és hogy ezt hívén életek legyen az ő nevében’* (Jn 20:31). Isten készítésére a Biblia írói úgy mutatták be a történelmet, hogy ezáltal az üdvösséghez vezessenek bennünket.

A Biblia szereplőinek életrajza is bizonyítja az isteni ihletettséget. E beszámolók aprólékosan bemutatják az egyes emberek jellemének gyengeségeit és erősségeit. Pontosan leírják bűneiket, de sikereiket is.” *(A hetedik napot ünneplő adventisták hitelvei.* Budapest, 1997, Advent Kiadó. 18. old.)

Amikor a kövek kiáltanak

E HETI TANULMÁNYUNK: Ézsaiás 20:1; Náhum 3:2–7; Lukács 19:40; Zsidók 11:24–27; János 20:24–31

„Hit által tiltakozott Mózes, midőn felnövekedett, hogy a Fáraó leánya fiának mondják, inkább választván az Isten népével való együttnyomorgást, mint a bűnnek ideig-óráig való gyönyörűségét” (Zsid 11:24-25).

KULCSGONDOLAT: Igen fontos volt a régészet szerepe a Biblia hitelességének megerősítésében.

A XIX. század kezdetén a Biblia minden oldalról támadások keresztjébe került. Szomorú még kimondani is, hogy a leghevesebb támadások éppen a teológusok köréből indultak, leginkább ők hangoztatták az Igével és történelmi beszámolóival kapcsolatos kételyeiket. Különféle új elméletekkel rukkoltak elő a Szentírás keletkezését magyarázva, egy lényeges pontban azonban mind egyetértettek: kétségesnek tartották a bibliai beszámolók hitelességét. Kifejezetten érdekes, hogy éppen a legerősebb támadások idején a régészek lélegzetelállító leletekre bukkantak, amelyek segítségével lépésről lépésre meg lehetett cáfolni a Bibliával szemben felhozott vádakat.

„A múltbeli felfedezések fényében” – írta egy jól ismert teológus – „minden okunk megvan azt feltételezni, hogy a későbbi régészeti leletek is a bibliai hagyományt támasztják majd alá” (Edwin Yamauchi: *The Stone and the Scriptures*. [London, Inter-Varsity Press. 1973.] 168. old.).

A héten röpké pillantást vetünk bizonyos felfedezésekre, és tanulmányozzuk azt is, hogyan lehetett ezek segítségével megcáfolni a Biblia hitelessége ellen felhozott vádakat.

A HIT ÉS A RÉGÉSZET

„Mondom néktek, hogyha ezek elhallgatnak, a kövek fognak kiáltani” (Lk 10:40).

Jézus valószínűleg nem a régészetre gondolva fogalmazott így, de szavait arra is érthetjük. Az évek során különféle archeológiai leletek, mint pl. a *rosettai kő* vagy a *behistuni felirat* nagyban hozzájárultak a bibliai történetek megerősítéséhez.

Nemcsak mi mondjuk ezt. Olvassuk el a régészek tollából származó alábbi idézeteket!

Dr. W. F. Albright, a XX. század talán legnevesebb régésze nyilatkozta: „Kétség nem fér hozzá, hogy az archeológia alátámasztja az ószövetségi hagyomány szilárd történelmi hitelességét” (Dr. W. F. Albright: *Archeology and the Religion of Israel*. [Baltimore, The John Hopkins Press. 1942.] 176. old.).

A Yale Egyetemről Millar Burrows így fogalmazott: „Egészében véve azonban a régészeti munka kétségtelenül megerősítette a bizalmat a Szentírás feljegyzéseinek megbízhatóságát illetően. Nem is egy régész tapasztalta, hogy a Palesztina területén végzett ásások elmélyítették a Biblia iránti tiszteletét” (Millar Burrows: *What Mean These Stones?* [New Haven, Conn., American Schools of Oriental Research. 1941.] 1. old.).

Jó, hogy felmutathatunk ilyen és ehhez hasonló idézeteket, hitünket azonban mégsem alapozhatjuk kizárólag a régészetre, mivel a többi tudományághoz hasonlóan az archeológia is emberi tevékenység marad. Emberek értékelik a bizonyítékokat, ezzel pedig együtt jár, hogy nem különbölhető ki teljesen a szubjektivitás. Vagy mi a helyzet akkor, ha esetleg olyan leletre bukkannak, ami a tudósok véleménye szerint *ellentétes* a bibliai beszámolóval? Elegendő volna ez ahhoz, hogy hitünket szertefoszlassa? Ezért mondhatjuk, hogy jó, ha a régészek következtetései egybevágnak hitünkkel, de mégsem szabad túlon túl nagy figyelmet fordítani a kövekre és feliratokra. Hitünk gyökerezzen Isten ígéreteiben, amelyeket Jézus Krisztusban nyilatkoztatott ki!

Olvassuk el Jn 20:24-31 verseit. Milyen elv bontakozik itt ki, ami kapcsolatba hozható egyéni hittapasztalatunkkal is? A hit lényegét illetően milyen tanulságot vonhatunk le ebből az esetből, és különösen a 29. versből?

VALÓRA VÁLT PRÓFÉCIÁK

Tudjuk, hogy a Bibliában számos prófécia szerepel, amelyek közül igen sok már be is teljesedett. A mi szemszögünkből nézve igen érdekes visszatekinteni, és a régészeti felfedezések nyomán figyelemmel kísérni, hogy ezek a próféciák éppen úgy teljesedtek, ahogy a Biblia előre megmondta.

Vegyük például Ninivét, az Asszír Birodalom fővárosát még hatalma és dicsősége tetőfokán. Egy világbirodalom központja volt. Hivatalaiból kormányzókat küldtek ki, hogy a hatalmas birodalom tartományait igazgassák keleten Perzsiától és Arábiától nyugatra a Földközi-tenger zöld partjaiig, délen Etiópia határvidékétől északra egészen a Fekete-tengerig. A Biblia azonban megjövendölte, hogy ez a birodalom sem marad fenn soká.

Náhum próféta szavainak értelmében mi következett e hatalmas városra, Ninivére? Lásd Náh 3:2–7!

Kr. e. 612-ben a méd és babiloni seregek összefogtak és elpusztították a várost. A palotákat felgyújtották, a templomokat lerombolták, az erődtornyokat leontották.

Olvassuk el Ézs 13:19–22 verseit. Milyen sorsot ígért a prófécia egy másik nagyhatalomnak, Babilóniának?

Az évek során felszínre került régészeti leletek bebizonyították, hogy Babilon valaha valóban káprázatosan szép nagyváros volt. A város magját körbefogó fal úgy 18 km hosszúságban húzódott, nagyjából 26 m szélességben. Sok kaput nyitottak rajta, mint pl. a színes, zománcozott cseréppel kirakott Ishtar kapu, amit 575 sárkány és bika valamint 120 oroslán képe díszített. Megemlíthetjük még Nabukodonozor pazar díszítésű palotáját, amelynek ebédlője és trónterme több mint 17 m széles és kb. 51 m hosszú volt. A régészeti leletek tanúsága szerint a várost hihetetlen pompa övezte az ókorban, most mégis romokban hever.

Babilon romokban hever? Ninive elpusztul? Éppen annyira hihetetlenül hangzott ez egykor, mintha ma valaki azt mondaná, hogy az Egyesült Államok romhalmazzá válik. Pedig mi az, ami igazán időtálló a földön? Mit tekintünk hát a legfontosabbnak?

TOVÁBBI BIZONYÍTÉKOK

Melyik népet említik a következő szakaszok: 1Móz 15:20; 2Móz 3:8; Józs 1:4; 1Kir 10:29 és 2Krn 1:17?

Íme néhány a Bibliában előforduló több tucat szöveg közül, amelyekben a hetitákról olvashatunk. Hosszú éveken át azonban éppen a hetitákra hivatkozva állították, hogy a Biblia nem tekinthető történelmileg hitelesnek. Miért? Azért, mert más, addig ismert ókori forrás nem említette őket. Egyes kutatók éppen a hetitákkal kapcsolatos Biblián kívüli források hiányára hivatkozva nem fogadták el hitelesnek a Szentírást. Pusztán mondabeli népek tartották őket, vagy legjobb esetben jelentéktelen törzsnek, amelynek tagjai egy-két faluban éltek. A számos régészeti leletnek köszönhetően azonban mára bőséges bizonyítékot találunk arra, hogy a hetiták egykor Kis-Ázsia jelentős része fölött uralkodtak, a Földközi-tengertől az Eufrátesz folyóig. Hatalmuk éppen csak kevéssel maradt Asszíria és Egyiptom hatalma mögött. Birodalmuk hanyatlása után, Kr. e. 1200 körül tűntek el végleg a történelem színpadáról, mint számottevő hatalom, de elszórt kis városállamaik valamivel tovább fennmaradtak. Ismét csak azt mondhatjuk, hogy a kövek kiáltottak, tanúskodtak a Biblia pontossága mellett.

A régészet által is megerősített bibliai beszámoló Izráelt és Moábot érinti. Mít tudhatunk meg az Igéből e két nép kapcsolatáról? Lásd 2Kir 3:4–27!

A Holt-tengertől keletre fekvő kis faluban bukkantak arra a Moáb területéről származó kőre, amin királyuk, Mésa szavai olvashatóak. Ez a kő a Biblia feljegyzését igazolja, mert hírt ad arról, hogy Moáb izraeli elnyomás alatt volt. A kő ma a párizsi Louvre-ban látható. A Kr. e. 850 körüli időből fennmaradt lelet azért is igen fontos, mert a rajta lévő írás alig különbözik a korai héber írástól.

Képzeljük csak el, mi lenne, ha nem találtak volna felírással ellátott követ Moáb területén! A bibliakritikusok minden bizonnyal azt hangoztatnák: „Íme egy újabb bizonyíték arra, hogy nem bízhatunk a Bibliában” – hiszen ezt tették a hetitákkal kapcsolatban is. Ennek fényében tehát, mire alapozhatjuk hitünket, és mire nem?

EBLA ÉS MÁS LELETEK

Igen fontos felfedezés volt még, amikor az 1970-es években Szíria Ebla nevű városában (ma Tell Mardikh) agyagtáblákat találtak. Egy kb. 15 000 darabból álló, egész könyvtárat kitevő gyűjteményre bukkantak, amelyek közül a legrégebbiek Kr. e. 2300 körüli időből valók. Az Eblából származó agyagtábláknak „most sokkal nagyobb jelentőséget tulajdonítanak, mivel az eddig valaha felszínre hozott archeológiai leleteknél több fényt vetnek az ókori történelemre” (Thomson Chain: *Reference Bible*. 1653–1654. old.).

Melyik király nevét említi Ézs 20:1?

Éveken át hangoztatták, hogy nem létezett ilyen nevű király, tehát a Biblia állításait nem lehet komolyan venni. Az 1840-es években azonban a régészek feltártak egy palotát, benne egy szobrot találtak. A szobor felirata részletes információkat közölt Szargónról, Asszíria királyáról. A régészet tehát ebben az esetben is igazolta a Bibliát!

Milyen tragikus véget ért Szanhérib asszír király élete, aki Szargón után lépett trónra? 2Kir 19:36–37

Egy asszír feljegyzésben olvasható, hogy Tebet havának huszadik napján saját fia lázadt fel Szanhérib, Asszíria királya ellen, és megölte.

1901–1902-ben Szúza városában és Nuziban végzett ásatások során megtalálták Hammurapi törvényeit, amelyekből kiderült, hogy a pátriárkák bizonyos cselekedetei milyen hűen tükrözték a korabeli szokásokat. Olyan esetekre gondolunk itt, mint amikor Sára Ábrahámnak adta szolgálóját (1Móz 16:1–3) vagy az elsőszülöttségi jog eladása (1Móz 25:33) és az, hogy a férjhez menő lányok külön szolgálókat kaptak (1Móz 29:24, 29).

Legyen szó úgy a régészetről, mint a természettudományokról, a történelemtudományokról vagy bármilyen másról, mindig jó érzés, ha a tudomány igazolja hitünket. Hálásak lehetünk e bizonyítékokért. Mégis miért olyan fontos észben tartani Zsid 11:1 üzenetét?

ÚJABB FELFEDEZÉSEK

Zsid 11:24–27 szerint mi mindenről mondott le Mózes azzal, hogy Istent választotta?

Milyen kincseknek fordított hátat Mózes? 1922-ben Howard Carter feltárta a Kr. e. XIV. században élt Tutankhamon sírját. Így jobban megérthetjük a Mózesre és Egyiptom kincseire vonatkozó szöveget. A Kairói Múzeumban 1 700-nál is több tárgyat állítottak ki a Tutankhamon sírjában találtak közül. Ott látható a fáraó színarany halotti maszkja, egy aranyból készült hajó, 143 ékszer és rengeteg drága dísz. Egyedül ez a sírkamra több millió dollár értékű káprázatos kincset rejtett. Megisméltlem, ez mind egyetlen fáraó sírkamrájából került ki! A Biblia szerint Mózes temérdek kincsről mondott le, „*mint aki látja a lát-hatatlant*” (Zsid 11:27, új prot. ford.).

Siegfried Horn rávilágított: Tutankhamon sírjának feltárása azoknak a bibliakritikusoknak az állításait is megcáfolta, akik szerint „a Józsué és Bírák könyvében szereplő történetekben a vas említése bizonyítja e könyvek késői keletkezését. Korábban ugyanis úgy gondolták, hogy a Kr. e. XII. századig nem használták a vasat. A Tutankhamon sírjában talált, vasból készült tárgyak ellenben bizonyosságul szolgálnak arra, hogy abban a korban is használtak már vasat” (Siegfried Horn: *The Spade Confirms the Book*. [Washington, D. C., Review and Herald Pub. Assn. 1957.] 121. old.). Ez a felfedezés további bizonyítékokat szolgáltat a bibliai történetek hitelességére nézve.

Olvassuk el 1Sám 15:2–3 verseit. Mire szólította fel Isten Izrael népét?

Sokakat felettébb zavarnak az efféle részek. A régészet azonban nagyobb bepillantást enged ebbe a kérdésbe is, jobban megérthetjük, miről volt itt szó. A kutatások megerősítik, hogy a kánaáni vallás jellemző szokásai rendkívül erőszakosak és véresek voltak, szertartásaik során különösen kegyetlen, szörnyű dolgokat hajtottak végre. Eszerint azt is mondhatjuk, hogy Isten az izraeliták által tartott felettük ítéletet. 1Móz 15:16 is vet némi fényt a kérdésre, így kicsit jobban megérthetjük a történeteket.

Miért annyira fontos bízni az Úr jóságában, még ha vannak is nehezebben érthető szakaszok, mint pl. 1Sám 15:2–3? Kérjük az Urat, hogy erősítse meg a hitünket, ha nehezebben érthető részekkel találkozunk!

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

„A Biblia írásaira is kivetítették az egyéb ókori iratokkal szemben megmutatózó kételkedést, ami az utóbbiak terén számos esetben nagyon is megalapozott volt. Sokan azt a véleményt osztották, hogy az ókori világ történelmét érintő bibliai feljegyzések, a pátriárkákról, prófétákról, bírákról és királyokról szóló történetek éppen úgy csak legendának tekinthetők, mint más ókori népek regéi, amelyeket a görög és római írásokból is megismerhetünk. A XIX. század leg híresebb történészei és teológusai kételkedtek leginkább a Biblia történeteinek hitelességében, ők voltak a leghevesebb kritikusok.

Ez az alapállás nagyban megváltozott a századforduló óta. Azóta sokkal nagyobb tiszteletet tanúsítanak az Ószövetség – annak történelmi beszámolóí és tanításai – iránt, mint néhány évtizeddel korábban. Ez a változás leginkább a közel-keleti feltárásoknak köszönhetően állt be.

Az ókori civilizációkra valóságos fényárt vetett a régészet. Ennek hatására nemcsak az Ótestamentum történelmi hitelessége bizonyosodott be, hanem az is világossá vált, hogy a benne érintett kérdések széles palettáját, erejét és magasztos ideáljait tekintve egyedülálló értékű gyűjtemény, kimagaslik az ókori világ legjobb irodalmi művei közül” (*The Seventh-day Adventist Bible Commentary*. 1. köt. 100. old.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. Beszéljessünk a csoportban a hit kérdéséről. Mi a hit? Honnan ered? Miért veszíthetik el az emberek? Hitéletünkben milyen szerepe lehet a régészetnek? Ennek ellenére miért nem szabad túlzottan nagy hangsúlyt helyezni sem a régészetre, sem egyetlen más tudományágra? Mivel erősíthetjük egymás hitét?
2. Ha nem találtak volna bizonyítékokat a hettiták létezésére, a Biblia kritikusai még ma is támadnák a Szentírás hitelességét ezen a ponton, pedig valóban létezett ez a nép. Úgy is fogalmazhatnánk, hogy a bizonyíték hiánya önmagában még nem jelenti egy állítás hamisságát! Ezek szerint tehát mire kell és mire nem szabad alapozni hitünket?

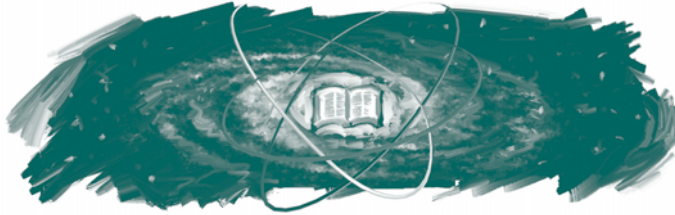
A halottak mégis beszélnek

„A halottak elbeszélik a történelmet! Izgalmas, romantikus történeteket. Különös, csodálatos történeteket, amelyek sok embert megdöbbenetnek, mivel ezeket a letűnt idők legendáiként és mítoszaiként kezelték.

A kételkedő emberek rég eltemették ezt a Könyvet. Később jöttek mások, és az ásatásoknál feltárták a történelmet. Megtalálták a Könyvet! Teveszörkeféléikkel lesöpörték a kétely porát, amely betakarta a Könyvet, és odatartották a meglepődött, elcsodálkozott és megdöbbent világ elé.

Igen! A halottak hirdetik a történelmet! Porlepte fekvőhelyükről hírt ad a történelem, és ez izgalmasabb, mint egy regény. Rég letűnt civilizációk a mennydörgés hangján szólnak a mai nemzedékhez. Drámai hitelességgel tör elő a feltárt sírokból a régmúlt idők kórusának hangja: hangok, amelyek arra kényszerítik a mai embert, hogy adja fel a Bibliával kapcsolatos régi [téves] nézetét.” (George Vandeman: *Dráma a Holt-tengernél*. Budapest, 1999, Advent Kiadó. 7. old.)

A Biblia és a tudomány

E HETI TANULMÁNYUNK: 1Mózes 1:1; 2:1–2; 7:11–24; 5Mózes 4:32; Zsoltár 100:3; 139:14; Ézsaiás 42:5; 45:18; Jeremiás 33:22; János 1:1–3; Zsidók 1:2

„Az Úrnak félelme feje a bölcsességnek; a bölcsességet és erkölcsi tanítást a bolondok megútlják” (Péld 1:7).

KULCSGONDOLAT: Sokan úgy vélik, hogy a tudomány ellentmond a Bibliának. Ezzel szemben azonban a tudomány nagyban hozzájárulhat Isten Igéjébe vetett hitünk megerősödéséhez.

A felvilágosodás kezdetétől fogva (a XVII. század eleje) általában azt gondolták, hogy a tudomány lehetőséget teremt Isten megismerésére. A korszak nagyjai (Descartes, Kepler, Galilei, Kopernikusz, Newton) úgy vélték, hogy munkájuk nyomán felfedezhető lesz a Teremtő keze munkája. Saját munkásságáról szólva Kepler a következőt írta: „Az egyiptomiaktól ellopott aranyedényekből építék Istenemnek szent sátrat... A kockát elvettem, a könyvet megírom. A most élő emberek olvassák majd, vagy csak a jövő nemzedék? Mitsém számít, akár egy évszázadon át is várakozhat olvasójára, hiszen Isten is hatezer éve várta, hogy egyetlen ember őt próbálja megismerni.” Idővel azután a tudomány távolodni kezdett Istentől, inkább tisztán a materialista, ateista gondolkodás pályájára állt rá. Később ez vezetett el a hit és a tudomány viadalához, amiről manapság annyit hallani.

Tisztában vagyunk azzal, hogy bizonyos pontokon a tudomány valóban szembe fordul a Szentírás tanításával, ezen a héten azonban mégis azokra a területekre összpontosítjuk a figyelmünket, amelyekkel kapcsolatban a tudomány megerősíti a Bibliába vetett hitünket.

AZ EMBERRE UTALÓ EGYBEESÉSEK

Mit állítanak 1Móz 1:1; 2:1–2; 5Móz 4:32; Zsolt 100:3; Ézs 42:5; 45:18; Jn 1:1–3; Kol 1:16; Zsid 1:2; Jel 10:6; 14:7 versei teljesen egybehangzóan?

A tudományos világ sokáig azt az előfeltételezést fogadta el, hogy minden élet, beleértve az emberét is, pusztá véletlen folytán jött létre. Most viszont úgy tűnik, hogy más irányba fordulnak. Megfogalmaztak egy új kifejezést is, ami így hangzik: „az emberre utaló egybeesések”. A tudományos vizsgálatok ugyanis rávilágítottak, hogy a világegyetem hihetetlenül finom összehangoltságban működik, és az attól való legapróbb eltérés is az emberi élet számára alkalmatlan körülményeket teremtené. Szinte már azt is kimondják, hogy az egész világegyetem eleve az ember létének tervére összpontosítva jött létre!

Mi minden tartozik „az emberre utaló egybeesések” körébe?

Először is, amennyiben a világegyetem létrejötte után tágulásának mértéke csupán *százmilliomodnyival* kisebb lett volna, az a világegyetem összeomlásához vezetett volna. Másrészt viszont, ha a tágulás mértéke *százmilliomodnyival* nagyobb lett volna, ez az ütem túl gyors lett volna ahhoz, hogy a csillagok és a bolygók létrejöhessenek.

A következő példa a természetben ható egyik alapvető erő, a nukleáris erőhatás, ami ha egy kicsit is gyengébb lenne a ténylegesnél, a világegyetemben csak hidrogén lenne, de ha akár egy gondolatnyival is nagyobb lenne ez az erőhatás, akkor csak hélium lenne. A mai ismereteink szerint nem jöhetett volna létre az emberi élet e két eset egyike által meghatározott környezetben sem.

Ilyen példák hatására még a neves tudós, Stephen Hawking (akit aligha nevezhetnénk a bibliai teremtéstörténet hívének) is elismerte: „Rendkívül erős érvek szólnak az ellen a feltételezés ellen, hogy egy világegyetem, mint a miénk, ősrobbanással keletkezzen... Úgy gondolom, ez egyértelműen a vallás körét érintő következtetésekhez vezet” (Ian Barbour: *When Science Meets Religion*. [New York, HarperCollins. 2000.] 58. old.).

Walt Whitman, amerikai költő így fogalmazott: „Az ujjam legkisebb ízülete mellett megszágyonul a gépesítés csodája.” Találunk még hasonló példát? A Teremtővel kapcsolatban mire utal ez a bonyolultság és felfoghatatlanul összetett tervezés?

A CSILLAGÁSZAT

Ha egy csillagfényes éjszakán feltekintünk az égboltra, hány csillagot látunk? Se szeri, se száma a csillagoknak, sokkal több van belőlük, mint amennyit szabad szemmel megszámolhatnánk, úgy, ahogy a Biblia írói is kémlelték az eget.

Hogy nyilatkozott a próféta a csillagok számáról Jer 33:22 versében?

Évszázadokkal ezelőtt Ptolemaiosz a csillagok számát 1056-ra becsülte, Tycho Brahe 777-et, Kepler pedig 1 005-öt számolt meg. A teleszkóp XVII. századi feltalálását megelőzően úgy tartották, hogy 5 119 csillag létezik. A teleszkóp természetesen alapvető változást hozott. Ma már a Hubble űrteleszkóp segítségével a csillagok sokaságát megszámlálhatatlannak tartjuk. A becslések szerint csak a mi galaxisunkban több száz milliárd csillag lehet! Csillagászok számításai szerint 10^{22} (azaz százmilliárdszor százmilliárd) csillag van világegyetemünkben. Ha egy másodperc alatt tíz számot fel tudnánk sorolni, még akkor is legalább egymilliószor százmilliárd évig tartana, mire elérnénk a 10^{22} -hez. Ki tudja, idővel még hány csillagot fedeznek majd fel?

Még mit mond a csillagokról Elifáz Jób 22:12-ben?

A nap, a hozzánk legközelebb álló csillag kb. 150 millió kilométerre van a földtől. Még a fény sebességével (300 000 km/mp) utazva is több száz, több ezer, sőt, több millió évre lenne szükségünk más csillagok eléréséhez! Elifáz minden bizonnyal nem a csillagászat állításaira gondolt, kijelentését azonban igazolta a tudomány.

Jó, ha a tudomány alátámasztja hitünket, attól azonban miért óvakodjunk, hogy a hit dolgaiban túl nagy hangsúlyt helyezünk a tudományra? Miért olyan fontos figyelembe venni, hogy a tudomány végeredményben csak emberi próbálkozás? Lásd Jer 17:9; 1Kor 1:21; 3:19!

„CSODÁLATOSAN MEGKÜLÖNBÖZTETTÉL”

„Az emberi agyban több billió idegsejt van, amelyek között a lehetséges kapcsolatok kialakulásának száma vetekszik a világegyetemet alkotó atomok számával” (Ian Barbour: *When Science Meets Religion*. [New York, Harper Collins. 2000.] 62. old.).

Hogyan igazolta a tudomány Zsolt 139:14 állítását?

Az emberi élet eredetének magyarázatát keresve a tudomány egyre inkább eltávolodik a véletlen gondolatától. A tudomány állandó fejlődése következtében minél többet és többet ismerünk meg a teremtés csodáiból, annál erősebbnek mutatkoznak az értelmes tervezésre utaló bizonyítékok. Annyira erős ez a bizonyíték, hogy az intelligens tervezés gondolatának (és lényegében abból eredően a Teremtő létének) egyik híres ellenzője nemrégiben így érvelt: „Pusztán csak úgy tűnik, mintha a világegyetem tervszerűen jött volna létre, persze ez nem így van.” Szerinte tehát csak úgy tűnik, mintha valaki megtervezte volna a világmindenséget!

Idő közben Francis Crick, akit valószínűleg a XX. század legnevesebb biológusának tartanak, és aki mellel szenedélyes ateista, erre a következtetésre jutott: az élet túlságosan bonyolult ahhoz, hogy a föld lehülése és az életformák hirtelen megjelenése között állítólagosan eltelt több milliárd év alatt kifejlődjön. Ebből következően Crick azt feltételezte, hogy bizonyára valahol másutt kezdődött el az élet, és csak később jutott a földre, talán földönkívüli lények által, akik meg akarták ismerni bolygónkat (lásd 1Kor 3:19; Zsolt 14:1).

Az evolúció tanát Charles Darwin részben arra a feltételezésre alapozta, hogy a fajok változása az idő folyamán a kisebb, egymást követő módosulások sorozata által ment végbe. Ő mondta: megdöntené elméletét, ha egy összetett szervről bebizonyosodna, hogy nem ilyen fejlődési folyamat eredményeként alakult ki. Michael Behe biokémikus, aki nem fogadja el a bibliai teremtéstörténetet, rámutatott, hogy az emberi test több része, mint a szempilla, a szem és pl. a vérrög-képződés semmiképp sem fejlődhetett ki az alapvető evolúciós elmélet szerint, lassú fejlődéssel. Ahhoz, hogy feladatukat ellássák, már kialakult állapotban a megfelelő helyen kellett lenniük. Ha csak egyetlen rész vagy csupán egyetlen „lépcsőfok” hiányzott volna, a szerv vagy a folyamat nem is létezhetne. Érvei komoly fejtörést okoznak az evolúció képviselői számára. A kérdésük, ha nem evolúció útján, akkor hogyan létezik mai formájában az élet (Jn 1:1–4; ApCsel 17:28)?

VIDÁM ELME, SZOMORÚ LÉLEK

Mi az az egyszerű, mégis lényeges üzenet, amit Péld 17:22 közvetít? Tapasztaltuk már, hogy mennyi igazság van ebben a gondolatban? Ha igen, hogyan?

Valóban igaz lenne, hogy a vidám elme orvosságként hat? Az évek során a tudósok egyre több információhoz jutnak a test és a lélek szoros kapcsolatát illetően. Ami hat az egyikre, hat a másikra is. Vizsgálatokkal igazolták, hogy a szívből jövő nevetés megdolgoztatja a tüdőt, serkenti a keringést, aminek hatására több oxigén jut a szervezetbe. Ha nevetünk, vegetatív idegrendszerünk endorfint termel, ami a test természetes kedélyjavítója, és csillapítólag, nyugtatólag hat az agyra, sőt, még az immunsejtek működését is fokozza.

A vers második fele viszont arra utal, hogy a depresszió árt a testnek.

„Az utóbbi évek során számos bizonyíték gyűlt össze azzal kapcsolatban, hogy a pszichológia valóban hathat a biológiára. A vizsgálatok eredményéből kitérnek pl., hogy a depressziós emberek körében magasabb a szív- és egyéb betegségek kialakulásának a veszélye. Szintén vizsgálatok igazolták, hogy az Alzheimer-kórban szenvedő betegeket gondozó nők sebei lassabban gyógyulnak, mint azoké, akik nincsenek hasonló stresszhelyzetnek kitéve. Az is bebizonyosodott, hogy a stresszhelyzetben lévők könnyebben megfáznak, influenzások lesznek, és megbetegedésük után sokkal erősebb tüneteket tapasztalnak” (Erica Goode: *„Power of Positive Thinking May Have a Health Benefit, Study Says.”* New York Times. 2003. szept. 2.).

A Wisconsin Egyetemen végzett vizsgálat pedig kimutatta, hogy „az influenza elleni védőoltás által kiváltott immunreakciót gyengíti az agy negatív érzelmekkel kapcsolatos részeinek aktivitása” (i. m.).

Milyen üzenetet találunk Fil 4:6–8 verseiben? Általában lelki vonatkozásban gondolunk erre a szövegre, de milyen fizikai előnyökkel jár, ha megfogadjuk Pál tanácsát? Mi az, amin változtatnunk kell, amikor eldöntjük, mit olvasunk el, mit nézünk ill. hallgatunk meg, ha azt szeretnénk, hogy az említett versek ígéretei egyre jobban megvalósuljanak az életünkben?

A TUDOMÁNY ÉS AZ ÖZÖNVÍZ

1Móz 7:11–24 verseit olvasva mit tudhatunk meg e rettenetes katasztrófa okozta pusztításról?

Amennyiben a „*nagy mélység*”-nek fordított kifejezés (1Móz 7:11) a tenger(ek)re utal, arra következtethetünk, hogy az özönvíz első napján, amikor eleredt az eső, a tengerfenék felszakadt, mert „*minden forrásai*”-ból felbuzgott a víz. Egy ilyen, az egész bolygót érintő katasztrófa nem múlhatott el minden nyom nélkül. A tudomány igazolta, hogy valóban maradt több nyoma is az özönvíznek. A világ különböző tájain találni olyan lerakódásokat a sziklarétegekben, amelyek egybevágna a *Mózes első könyvében* leírt özönvíz történetével (noha bizonyítéknak nem tekinthetjük ezeket). Ezek az üledékes részek segítségül szolgálnak a sziklarétegek azonosításban és meghatározásában. Hatalmas kiterjedésű homokkőrétegeket pala- és mészkőrétegek fednek – ez a kambriumi kőzet; másutt masszív mészkőrétegek kerültek a sziklarétegek közé; szén- és olajlerakódásra is bukkantak a különböző kőzetek rétegeiben. Mindez egybevág az özönvíz történetével. Az özönvíz idején az élőlények pusztulása is óriási arányú volt, ahogy 1Móz 7:21–22 verseiben olvashatjuk. A mai viszonyok között igen kevés marad meg az elpusztult növényzetből és állatokból, mivel ezek az organizmusok lebomlanak és az élet körforgásához szükséges tápanyag válik belőlük. A föld rétegeiben eltemetve azonban nagy kiterjedésű kővületek találhatóak, amelyek bizonyítják számtalan, ma nem élő állat- és növényfaj korábbi létezését. Ez is igazolja az özönvízről szóló történet valóságát.

Bizonyítéknak tekinthetjük még a hatalmas szikla-, homok- és agyagrétegek gyors kialakulását is. A föld területén mindenütt vannak olyan sziklarétegek, amelyek olyan hirtelen rakódtak le, hogy erózióknak (a természet erői által okozott kopásnak) nyoma sincs közöttük. A geológusok gyakran érvelnek azzal, hogy több millió év kellett ilyen hatalmas rétegek kialakulásához. Ezeken a sziklákon azonban nincsenek arra utaló nyomok, hogy a kialakulásuk ilyen hosszú idő alatt történt volna. E sziklarétegek mégsem adnak kielégítő választ az idő kérdésére, így a kormeghatározás módja, valamint a kőzetben talált maradványok értékelése a tudomány szempontjából továbbra is vitatható – legalábbis pillanatnyilag.

Isten elegendő okot szolgáltatott ahhoz, hogy a hitünk megerősödhessen, ennek ellenére megvan a kétely lehetősége is. Mit tehetünk, hogy hitünket és ne a kételyeinket tápláljuk? Más szóval, mi az, amivel napról napra erősíthetjük hitünket?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Ellen G. White: *A Nagy Orvos lábnymán*. Budapest, 1998, Advent Kiadó. „A test és a lélek kölcsönhatása” című fejezet, 167–181. old. és „Kapcsolatban a természettel” című fejezet, 182–185. old.

„Aki személyes tapasztalatból ismeri Istent és Igéjét, az szilárdan hisz a Szentírás isteni eredetében. Megbizonyosodott arról, hogy Isten Igéje igazság, és tudja, hogy az igazság sohasem mondhat ellent önmagának. Nem teszi a Bibliát próbára a tudomány emberi fogalmai szerint; ezeket a fogalmakat méri a csalhatatlan mércéhez. Tudja, hogy az igazi tudományban semmi sem lehet ellentétben az Ige tanításával. Ha mindkettőt jól értjük, összhangot találunk közöttük, mivel mindkettőnek ugyanaz a Szerzője. Ami az úgynevezett tudomány tanításában Isten Szava bizonyágtévesésének ellentmond, az csupán emberi feltevés” (i. m. 332. old.).

„Mindennek Isten a forrása. Minden igaz tudomány összhangban van Isten művelével; minden igaz nevelés az Ő kormányzata iránti engedelmességhez vezet. A tudomány új csodákat tár elénk; magasba szárnyal, és új mélységeket kutat fel, de semmi olyat nem hoz elő, ami ellentétben áll Isten kinyilatkoztatásával. A tudatlanság megpróbálhat a tudományra hivatkozva hamis nézeteket támogatni Istenről, de a természet könyve és az írott Ige fényt áraszt egymásra. Mindez arra indítja az embert, hogy imádjá a Teremtőt, és tudatosan bízjon Igéjében” (Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*. Budapest, 1993, Advent Kiadó. 86. old.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. Beszéljünk a vasárnapi rész utolsó kérdésére adott válaszainkról. Mit tanulhatunk egymás tapasztalataiból?
2. Mivel segíthetünk annak, aki egy bizonyos tudományos magyarázatra figyelve nem tudja elfogadni a Bibliát?
3. Hogyan hatnak gondolataink a testünkre és az egészségünkre? Van személyes tapasztalatunk ezzel kapcsolatban? Milyen tanulást szűrtünk le magunknak, amivel másoknak is segíthetünk? Milyen szerepe lehet az ember testi-lelki gyógyulásában az imádságnak, a bibliatanulmányozásnak, a bizonyágtételnek és a szeretetből fakadó segítségnyújtásnak?

Berzsenyi Dániel: Fohászkodás

Isten! kit a bölcs lángesze fel nem ér,
Csak titkon érző lelke ohajtva sejt:
Léted világít, mint az égő
Nap, de szemünk bele nem tekinthet.

A legmagasb menny s aether Uránjai,
Mellyek körülted rendre keringenek,
A láthatatlan férgek: a te
Bölcs kezeid remekelt csudái.

Te hoztad e nagy Minden ezer nemét
A semmiségből, a te szemöldököd
Ronthat s teremthet száz világot,
S a nagy idők folyamit kiméri.

Téged dicsőít a Zenith és Nadír.
A szélveszek bús harca, az égi láng
Villáma, harmatcsepp, virágszál
Hirdeti nagy kezed alkotásit.

Buzgón leomlom színed előtt, Dicső!
Majdan, ha lelkem záraiból kikél,
S hozzád közelb járulhat, akkor
Ami után eped, ott eléri.

Addig letörlöm könnyeimet, s megyek
Rendeltetésem pályafutásain,
A jobb s nemesb lelkeknek útján,
Merre erőm s inaim vihetnek.

Bizton tekintem mély sírom éjjelét!
Zordon, de oh nem, nem lehet az gonosz,
Mert a te munkád; ott is elszórt
Csontjaimat kezeid takarják.

Az Ige hatása az életünkre

E HETI TANULMÁNYUNK: Zsoltár 19:8–11; 119:105; Róma 10:17; 2Korinthus 5:17; Efézus 4:24; 2Timóteus 3:16-17; Zsidók 4:12; 1Péter 2:24

„Mert az Istennek beszéde élő és ható, és élesebb minden kétélű fegyvernél, és elhat a szívnek és léleknek, az ízeknek és a velőknek megoszlásáig, és megítéli a gondolatokat és a szívnek indulatait” (Zsid 4:12).

KULCSGONDOLAT: A Bibliának változtatnia kell életmódunkon.

Sam Tannyhillt gyilkosságért ítélték halálra. A börtönben felkereste két hívő, és Bibliát ajándékoztak neki. Sam mérgében a falhoz vágta a könyvet. Az egyik éjjel azután hirtelen rátört a bűntudat, a félelem és a keserűség. Sam szerette volna elterelni valahogy a figyelmét, és ezért nyitotta ki a Bibliát. Először szinte egy szót sem értett abból, amit olvasott, mérgében ki is tépett néhány lapot. Később újra olvasni kezdte az Írást, és közben lassanként egyre jobban megismerte Krisztust. A börtöncella magányában, a Szentírást olvasva Sam megértette, hogy Jézus Krisztus a Megváltó. Ettől gyökeresen megváltozott az élete. Egészen addig nyomasztotta a keserűség és a düh, ekkor azonban ez elmúlt. Sam sírva térdelt le, úgy imádkozott: „Istenem, ha elfogadod, Neked adom az életem. Ma este fordulok Hozzád. Kérlek, bocsáss meg nekem, adj békét és erőt! Uram, változtass meg!” Isten meghallgatta a kérését, és Sam szívében megbékélve, belső bizonyosságot nyerve halt meg.

Minek tulajdonítható, hogy a Biblia még a legelvetemültebb gonosztevőt is képes átformálni? Természetesen nem minden történet ennyire drámai, de a Biblia életeket átalakító erejéről milliók tanúskodhatnak.

A BIBLIA VÁLTOZÁST HOZ

Hogyan tapasztaltuk már 2Kor 5:17 ígéretének valóságát?

Általánosságban véve a Szentírás elég sötét képet fest az emberi természetről (Ézs 59:2–4; Jer 13:23; Róm 3:10–12), amit a Biblia bírálói gyakran kifogásolnak. Pedig ha csak felületesen is visszapillantunk a történelemre, akkor is el kell ismerni, hogy igazolható e borús állítás. Sőt, gyakran olyankor is kudarcot vallunk, amikor jó szándékkal igyekszünk javítani a sorsunkon. A múlt számos jelentős izmusa úgy indult el, hogy biztosan javít az emberiség állapotán, valójában azonban csak rontott a helyzeten.

Mégis van remény az egyes ember és mindenki számára, aki szeretne megváltozni. A Biblia rámutat, hogy Jézus Krisztusban bízhatunk, aki a Teremtő és a Megváltó. A benne nyert nagyszerű ígéretek arról szólnak, hogy megváltozhat, jobbá lehet az életünk.

A Szentírást olvasva a bűnös ember megismerkedhet Jézussal, az Igazsággal, aki teremtő, megváltó és gyógyító hatalommal bír, képes megváltoztatni.

Olvassuk el Zsolt 19:8; Jn 17:17; Róm 6:4; Ef 4:24; Zsid 4:12; 1Pt 2:24 verseit. Milyen ígéreteket találunk e szövegekben?

Semmi kétség nem fér hozzá, hogy Isten Igéje valóban megváltoztathatja az életünket. A Szentírásból a lelki sötétséget visszaszorító fényözön árad. Az Igéből ismerhetjük meg az igazságot a szerető, hatalmas Istenről, aki arra vágyik, hogy a hozzá hittel közeledők életét átalakítsa. Emberek milliói tanúskodhatnak az Ige hatalmáról, életükre gyakorolt hatásáról. Ha hittel és engedelmesen meghajlunk a Biblia lapjain bemutatkozó Isten előtt, személyesen tapasztaljuk, hogy drámai változások mennek végbe életünkben, de még a legádázabb bűnös életében is!

Gondoljunk életünk egy részére, ami láthatóan megváltozott, mióta olvassuk a Bibliát. Melyik az a terület, milyen változások történtek, és még milyen további változást szeretnénk látni?

AZ IGÉNEK MEGTARTÓI

Ugyan kiből nem tör fel időnként ilyen fájdalmas kiáltás: „*Óh én nyomorult ember! Kicsoda szabadít meg engem e halálnak testéből?*” (Róm 7:24)! Szerencsére a következő versben Pál a választ is megadja: egyedül Jézus Krisztus, üdvösségünk szerzője szabadíthat meg. „*Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez; nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék*” (Ef 2:8-9). A hit Isten ajándéka, de hogyan kapjuk meg?

Olvassuk el Róm 10:17 versét. Milyen szerepe van a Bibliának a hit kialakulásában?

Minél többet olvassuk a Bibliát, annál jobban megismerjük Jézust, és annál erősebb lesz a hitünk is. Minél többet hallgatjuk Isten Igéjét, annál inkább növekszik a hitünk, és annál jobban tapasztaljuk, hogy Isten hatalma átalakítja az életünket.

Persze sokan olvassák a Bibliát, mégsem biztos, hogy változás történik az életükben. A Jézus korában élő farizeusok és írástudók is jól ismerték az Írás verseit, de ugyan mi hasznuk lett belőle?

Milyen fontos elvet figyelhetünk meg Jn 5:39–40 verseiben? Lásd még Jak 1:22!

A tudás, de még a bibliai igazságok ismerete révén sem válik valakiből automatikusan jó ember. A Szentírás tanulmányozásánál az a legfontosabb, hogy tudásvágygal és a Szentlélek vezetésére nyitottan kezdjünk hozzá. Nem pusztán több információra van szükségünk, még csak nem is nagyobb bibliaismeretre, inkább készségre, hogy engedelmeskedni tudjunk az Ige tanításának. Nem azok nyerik el az áldást, akik hallják Isten Igéjét, hanem azok, akik megtartják (Mt 7:24–29). Fontos úgy kézbe venni a Bibliát, hogy igyekezzünk a saját életünkre alkalmazni tanításait, azokhoz igazítani tetteinket. Ha alázattal fordulunk a Szentíráshoz, és szeretnénk mindenben az Úr akarata szerint eljárni, akkor Isten hittel ajándékoz meg, ami azután megváltoztatja egész életünket, áthatja minden tettünket.

Alázatosan, tanulásra készen vagy inkább kritikusan, ellenállással, bizalmatlanul vesszük kézbe a Bibliát? Nagyon fontos az Ige olvasása előtt imádkozni, kérni az Urat, hogy mutassa be akaratát, ugyanakkor adjon hitet és erőt is annak követéséhez. Csak így lehet jobb az életünk.

KÜLÖNBÖZŐ ÉLETELVEK

Milyen ígéreteket találunk Zsolt 19:8–11; 119:105; 2Tim 3:16–17 verseiben a Biblia és az életvitelünk kapcsolatára vonatkozóan?

Nap mint nap az életünket meghatározó, nehéz döntéseket kell meghoznunk. Honnan tudjuk, hogy jól döntünk-e, hiszen annyiféle erkölcsi felfogás létezik körülöttünk? A szélsőséges esetek példája, hogy még egy olyan elméletet is kidolgozott valaki, ráadásul éppen egy etikával foglalkozó szakember, amelynek értelmében az idős, önmagát ellátni képtelen ember nem élhetne tovább. Másutt azonban éppen ő tiltakozott az állatok levágása és húsuk fogyasztása ellen.

Isten azért adta az Igét, hogy életmódunk megválasztásában vezessen. A Szentírásban az életünket szabályozó elveket találunk, akár a bibliai szereplők élet-történetét, akár Jézus történetét, tanításait, akár konkrét, közvetlen bibliai tanácsokat olvasunk.

Hogyan alkalmazhatjuk 1Móz 39:7–14; Jn 8:3–11 és Fil 2:3–4 elveit valós élethelyzetekben? Szombaton beszélgessünk erről a kérdésről a csoportban!

A Biblia nem ad tanácsot az emberiség minden egyes problémájára, viszont nagyszerű elveket közöl, amelyeket alkalmazhatunk saját életünkben is. Mindenki megtanulhat Lélekben járni, felismerni és követni Isten vezetését, ha ezeket az elveket figyelembe véve, megszentelt, józan ésszel gondolkodik, és enged a Szentlélek késztetésének. Megváltozik az életünk, ha okulunk a bibliai hithősök életéből!

Nem szabad csupán történelmi vagy lelki természetű adatok gyűjteményének tekinteni a Bibliát. Fel kell ismernünk benne Isten akaratát, aki szeretné, hogy életünk a lehető legjobb legyen. Éppen ezért van az, hogy a Szentírás fejleszti erkölcsi érzékünket. Megtudhatjuk belőle, mit vár el tőlünk Isten. Az Úr megmutatta Igéjében, hogyan kell élni. Isten vezetését követve boldogok lehetünk, az Úr hatalma átfórná.

MIT MOND AZ IGE?

Tegnap a helyes életmód elveit érintő bibliai igékkel foglalkoztunk. Ma ve-
gyünk sorra olyan példákat, amelyekben felvetődik a kérdés: „Találunk-e segít-
séget a Bibliában ezekre a helyzetekre, és ha igen, hogyan?” Soroljunk fel bib-
liaszövegeket, amelyek irányt mutatnak az alábbi helyzetekben!

**Egy kétségbeesett, kilátástalan helyzetben lévő kolléga pénzt lop a munka-
helyünkről. Mit tegyünk? Tegyük úgy, mintha nem vennénk észre? Je-
lentsük fel a munkatársunkat? Mit tanácsol az Ige?**

**Egy egyedülálló fiatal nő állapotos lesz. Szeretne ugyan összeházasodni a
barátjával, de még akkor sem tudnák megfelelően gondozni a gyermeket.
A férfi ragaszkodik az abortuszhoz. Mit mond az Ige?**

Az út mellett kinyújtott karral koldus áll. Mit mond az Ige?

**Egy ismerősünkkel Istenről beszélgetünk. Később meghív ebédre, és disz-
nóhússal kínál. Mit mond az Ige?**

**Egy idős ember kómába esett, és csak igen költséges orvosi eljárással tud-
ják életben tartani. A család anyagi erőforrásai szinte teljesen kimerültek.
Mindenképpen életben kell tartani a beteget, vagy kapcsolják ki a gépet?
Mit mond az Ige?**

**Könnyű felelni ezekre a kérdésekre? Világos tanácsot ad a Biblia minden
élethelyzetre? Más lenne a véleményünk, ha nem az Írásra alapozva keres-
nénk a választ? Készüljünk fel a beszélgetésre a szombatiskolai csoportban!**

ÉBREDÉS ÉS REFORMÁCIÓ

Eddig azt vizsgáltuk, hogyan hat Isten Igéjének az ereje az egyes ember életében. De mi a helyzet az egyházzal? Mit tehet az Ige a közösséggel?

Miről szól 2Kir 22:8–23:25? Milyen szerepe volt a Bibliának az eseményekben?

Isten Igéjének köszönhetően nagy reformáció indult el Júda területén. Az egész ország közösségét érintő, az egész nemzetre ható élmény volt ez. „Jósiás király hatalmát kora ifjúságától kezdve Isten szent törvénye elveinek megdicsőítésére igyekezett felhasználni. Most, amikor Sáfán, az íródeák olvasott neki a Törvénykönyvből, az ismeret kincsestárát fedezte fel benne, erőteljes szövetségest abban a reformációs munkában, amelynek az országában való megvalósítására személyesen vágyott. Elhatározta: tanácsai szerint jár el, és minden tőle telhetőt megtesz, hogy népével megismertesse tanításait, és – ha lehet – a menny törvénye iránt tiszteletet és szeretetet ébresszen bennük” (Ellen G. White: *Proféták és királyok*. 2. kiad. Budapest, 1995, Advent Kiadó. 251. old.).

A következő példát Jósafát király idejében látjuk. A király elküldte a vezetőket a városokba, hogy Isten törvényére tanítsák a népet. „*Tanítanának azért Júdában, és az Úr törvényének könyve velük vala, mikor jártak vala Júda városaiban, tanítván a népet*” (2Krán 17:9). Nem tudni, pontosan melyik könyvből vagy könyvekből tanítottak, de az biztos, hogy az Írott Ige, a Szentírás volt az ébredés és a reformáció alapja.

Maga Jósafát király indította el a törvénnyel kapcsolatos reformokat, méghozzá a Biblia erkölcsi értékeivel összhangban. 2Krán 19:4-11 verseit tanulmányozva megtudhatjuk, hogy milyen reformokat hajtott végre Jósafát közigazgatási rendszerében. Ilyen tanácsokat találunk ebben a szakaszban: „*Vigyázzatok, mit cselekesztek!*” (6. vers, Szent István Társulat fordítása, Budapest, 1973.); „*Gondosan végezzétek kötelességeketek*” (7. vers, u. o.); „*Nincsen hamisság, sem személyválogatás*” (7. vers); „*Így cselekedjete... hűséggel*” (9. v.); „*Intsétek őket, hogy ne vétkezzenek az Úr ellen*” (10. v.) és „*Járjatok el bátran*” (11. v. Szent István Társulat fordítása, Budapest, 1973.).

Milyen könnyen eltérhet Isten Igéjétől az egész közösség! Mit tehetünk, nehogy egyházunk is beleessen ugyanabba a hibába, amibe az Ószövetség idején Izráel esett?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Ellen G. White: *Próféták és királyok*. 2. kiad. Budapest, 1995, Advent Kiadó. „Jósafát” című fejezete, 121–128. old. és „Ezékiás” című fejezete, 205–210. old.

„Amikor a szív összhangba kerül az Igével, új élet sarjad az emberben, új fény vetődik az Ige minden egyes sorára, Isten hangja lelkünkre beszél általa” (Ellen G. White: *Fundamentals of Christian Education*. 183. old.).

„A Bibliában találjuk cselekedeteink egyedüli biztos irányelveit. Ez Isten akaratának írásba foglalása, az isteni bölcsesség kifejezése. Feltárja az emberi értelem előtt az élet nagy kérdéseit, és mindazoknak, akik gondosan figyelnek szabályaira, tévedhetetlen vezetőnek bizonyul, s megőrzi őket attól, hogy életüket rosszul irányított erőfeszítések következtében elpazarolják” (Ellen G. White: *Az apostolok története*. 4. kiad. Budapest, 2001, Advent Kiadó. 333. old.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. Mit tehetünk azért, hogy újult lelkesedéssel kezdjük a Bibliát tanulmányozni, mivel tudjuk, mennyire fontos ez a saját életünk megváltozása és az Isten népe körében megvalósuló ébredés, reformáció szempontjából? Mivel mozdíthatjuk elő az egyéni és közösségi életünkben is annyira fontos ébredést és reformációt?
2. Térjünk vissza a keddi és szerdai rész kérdéseire! Mennyi hasonlóságot látunk a válaszok között? Mennyi a különbség? Mit tanulhatunk egymástól?
3. Szükség van arra, hogy Isten Igéje jobban hasson ránk, nem csupán egyénileg, de az egész közösségre is? Szervezzünk szombatiskolai csoportunkkal bibliaórát a hét közepére, és hívjunk meg minél többet a tagok közül.
4. Mondjuk el tapasztalatainkat Isten Igéjének erejével kapcsolatban!
5. Hogyan segíthetünk annak, aki szeretné, ha a Biblia által megváltozna az élete, de nem érez változást? Mit tanácsolnánk neki?

„Mert készakarva nem tudják azt, hogy egek régtől fogva voltak, és a föld, mely vízből és víz által állott elő az Isten szavára” (2Péter 3:5).

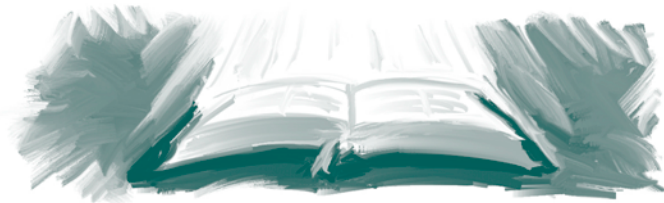
„Nem volt előttünk soha generáció, amely olyan nyugtalan lett volna, mint a mienk. Férfiak és nők egyik elmélettől a másikhoz fordulnak: spekulációtól spekulációhoz, egyik valásból a másikba menekülnek, hogy találjanak valamit, amiért érdemes élni: szeretnék megtalálni létük alapját és egy kis reményt. De mivel semmit sem találnak, megy a karaván tovább valahova az ismeretlenbe...

Néhány évtizeddel ezelőtt az emberek logikus magyarázatot és megfelelő alapot kerestek a hit igazolására. Ma a legvadabb spekulációknak és a teljes ostobaságnak is bedőlnek... Mások összekeverik a gonosz erőinek munkáját Isten munkájával, és mindent egy kalapba helyeznek...

Amikor Darwin *A fajok eredete* című könyvét írta, nem az volt a szándéka, hogy ateista értelemben írjon. Azonban az, amit ő a természetben látott, nem egyezett azzal a szoros elmélettel, amelyet az iskolában tanult. Nem tudta elhinni azt, hogy a szerető Isten mérges növényeket teremtett. Ezért döntött egy olyan hit mellett, amely szerint ezek nem teremtve lettek, hanem lassú változáson mentek át. A Biblia téves értelmezése... előkészítette az utat a Teremtő és a teremtés elutasításához. Pedig a természet nem mondott ellene a teremtés tanításának, hanem csak Isten szavának igazságtalan értelmezése tette ezt...

Világunk történelme valójában: történelme a szív mélyén meghúzódó szükségletnek, és az erre keresett hamis válaszoknak és megoldásoknak” (George Vandeman: *Dráma a Holt-tengernél*. Budapest, 1999, Advent Kiadó. 55–58. old.).

A remény üzenete

**E HETI TANULMÁNYUNK: Zsoltár 34:8; 91:4; Róma 3:26;
1Korinthus 15:51–58; Kolossé 1:14; 2:13;
1Thesszalonika 4:13–18; 1Péter 3:18; 1János 1:9; 2:12**

„Mert amelyek régen megírtattak, a mi tanulságunkra írtattak meg: hogy békeséges tűrés által és az írásoknak vigasztalása által reménységünk legyen” (Róm 15:4).

KULCSGONDOLAT: A Biblia reményt és ígéretet tár elénk.

A második világháborúban egy lelőtt gép 4 fős legénysége 21 napig hanyódott a Csendes-óceánon egy kis mentőcsónakban. Sem vizük, sem élelmük nem volt. Amikor a szomjúságot már elviselhetetlennek érezték, eleredt az eső. Az esővizet felfogták és megitták. Az éhség is rettenetesen gyötörte őket, de sirályok szálltak le a csónakra, a katonák pedig megfogták és megették a madarakat.

Végül kimentették a szerencsétlenül járt gép legénységét, majd külön-külön mindegyikükkel riportot készítettek. Ugyanazt a kérdést tették fel nekik: „Mit gondol, minek köszönhetik, hogy életben maradtak?” Lényegében egybehangzóan válaszolták, hogy a mentőcsónakban volt egy Újszövetség, amiből naponta felolvastak. Ez öntött beléjük reményt, hogy nem szabad feladni még a teljesen kilátástalannak tűnő helyzetben sem.

A Biblia a „reménység” szót nem hétköznapi értelemben használja, nem alaptalan vágyat, vagy kívánságot ért alatta. Az Igében a „reménység” utal a szertető, mindenható Istenre, aki törődik velünk, gondoskodik rólunk, és egy új világban új életet ígér. A héten Isten Igéjében nézzük meg közelebbről a reménység üzenetét.

AZ ÍRÁS VIGASZTALÁSA

„Mert amelyek régen megíratlak, a mi tanulságunkra íratlak meg: hogy békeséges tűrés által és az írásoknak vigasztalása által reménységünk legyen” (Róm 15:4).

Az iménti szövegben Pál „az írásoknak vigasztalása”-ról mondja, hogy reménységet ad. Nevezzünk meg más bibliai ígéretek is, amelyek a reményt táplálják!

A Biblia szerint minden ember bűnös (Róm 3:10), és a bűn zsoldja a halál (Róm 6:23). Az emberiség üdvösségéért vívott harcáról Pál így szólt: *„Óh én nyomorult ember! Kicsoda szabadít meg engem e halálnak testéből?”* (Róm 7:24). Urunkban, Jézus Krisztusban találunk választ erre az égető kérdésre (Róm 6:23). Krisztust a szeretet indította, hogy világunkba jöjjön, emberként éljen és helyettünk haljon meg. A Biblia világít rá az üdvösség reménységére, amit Jézusban nyerhetünk el, értünk vállalt áldozata árán.

Minek a reményét vetítik elénk a következő bibliaszövegek?

Róm 3:26; 1Pt 3:18 _____

Jn 16:13; 2Tim 3:16 _____

Lk 18:29–30; 1Jn 5:13 _____

Mindent Jézus teremtett (Kol 1:16), és Ő szenvedte el a kereszten bűneink büntetését. Helyettünk halt meg, értünk szenvedett. Ugyan miért vállalt ennyi szenvedést Krisztus, ha nem különösen jó az, amit adni akar? Mi történik majd, és milyen reménységet találunk ebben?

A BŰNBOSÁNAT REMÉNYSÉGE

Brutális módon meggyilkoltak egy asszonyt. Az eset tanulmányozása után a rendőrségi pszichológusok javaslatot tettek, hogyan lehetne elfogni a tettest. Az asszony sírjánál mikrofont és videokamerát rejtettek el, és vártak. Az egyik éjjel egy férfi lépett a sírhoz, letérdelt, és úgy könyörgött a halott nő bocsánatáért. A videó mindent rögzített.

Mi készítette a férfit, hogy áldozata sírjához menjen? A büntudat, mi más?!

Bűnös emberek vagyunk, mindannyian követtünk már el valami rosszat. Még az is különbséget tesz jó és rossz között és szenved a büntudattól, aki nem hisz a Bibliában és nem úgy érti a bűn fogalmát, mint mi. Némelyeket teljesen hatalmába kerít a bűnbánat, az lesz minden tettük mozgatórugója. Sokakat a rájuk nehezedő önvád teljes kétségbeesésbe kerget, nemcsak önmaguk miatt, hanem azok miatt is, akik erőszakos viselkedésüknek szenvedő alanyai.

A Szentírás azonban reménnyel biztat. Az Írásból ismerheti meg minden ember Jézus életének és értünk vállalt halálának a történetét.

Mit olvashatunk ApCsel 26:18; Ef 1:7; 4:32; Kol 1:14; 2:13; 1Jn 1:9; 2:12 verseiben a Jézus által felkínált bűnbocsánat lehetőségéről?

Igen, a Biblia egészen világosan kifejti, hogy bűnbocsánatot kaphatunk Jézus által. A bűnbocsánat mértékéről ezt mondta Isten: „Amilyen távol van a napkelet a napnyugattól, olyan messze veti el tőlünk a mi vétkeinket” (Zsolt 103:12), a tenger mélyére (Mik 7:19) vagy a háta mögé veti azokat (Ézs 38:17), eltörli bűneinket (Zsolt 51:3, 11; Ézs 43:25; 44:22), és nem emlékezik meg többé azokról (Jer 31:34). Krisztus az egész világ bűneiért szenvedte el a halált, hogy engesztelést szerezzen, amit hit által igényelhetünk (Róm 3:25). Isten bárkinek a bűnét megbocsáthatja, aki kéri és az ígéretekre hivatkozik.

Mostanában is gyötör büntudat? Ha igen, olvassuk el újból a mai részben felsorolt bibliaszövegeket. Imádkozzunk. Csak Isten győzhet meg arról, hogy az ígéretek nekünk is szólnak, bármit is követtünk el a múltban!

GYŐZELEM A BŰN FELETT

Olvassuk el Péld 24:16 és 1Kor 15:57 verseit. Minek a reményét csillantják fel ezek a szakaszok?

Lehet, hogy elesünk, mégis van remény. Van remény, hogy ha arra kerülne a sor, újból és újból fel tudunk kelni, és Isten nem vet el véglegesen. Előfordulhat, hogy bűnt követünk el, de Jézus a Közbenjáró, aki a védelmünkre kel (Zsid 7:25; 1Jn 2:1). A Bibliából azt is megtudjuk, hogy Jézus hatalma által győzelmet arathatunk a bűn fölött!

Számíthatunk Isten ígéretére, hogy bűnbocsánatot ad. Sok ígéretet találunk. De mi a helyzet a bűn feletti győzelem ígéretével? Nem érvényes az is éppen annyira? Nem pontosan olyan fontos? Úgy kell tekinteni ezekre az ígéretekre, mintha már elnyertük volna, és tapasztalni is fogjuk valóságukat!

Sokan küzdenek, hogy képesek legyenek legyűrni ilyen vagy olyan gyengeséget. A Szentírás alapján körvonalazott lépések a segítségünkre lehetnek ebben.

1. Ismerjük el hibáinkat és azt, hogy a saját erőnkől nem tudjuk legyőzni azokat (lásd Jn 15:5)!
2. Tartsunk számat azokra az ígéretekre, amelyeket Isten kínál fel a győzelemhez, vonatkoztassuk magunkra azokat (lásd Fil 4:13)!
3. Higgyük el, hogy az Úr segít leküzdeni gyengeségeinket! Köszönjük is meg neki, hogy megadja a győzelmet (lásd 1Kor 10:13)!
4. Kérjük, amit szintén megígért, hogy Krisztusban képesek lehetünk meghalni az énnel (lásd Róm 6:11)!
5. Tegyünk határozott lépéseket, hogy mindent elkerüljük, ami bűnbe vinné (lásd Róm 13:14)!
6. Egész életünket hassa át Isten dicsőítése. Imádkozunk az Úrhoz, aki erőt ad a gyengeségek leküzdéséhez (lásd 1Kor 15:57)!

Mi a helyzet velünk? Kértük már Istent, hogy bocsásson meg, most mégis harcolunk a győzelemért? Talán többször is kudarcot vallottunk, pedig jól ismerjük a Biblia ígéreteit a győzelemről? Min kellene változtatnunk, hogy valóban végig tudjuk járni az előbbieken közölt lépéseket?

GONDOSKODÁS ÉS VÉDELEM

„Gyermek voltam, meg is vénhedtem, de nem láttam, hogy elhagyottá lett volna az igaz, a magzatja pedig kenyérkéregetővé” (Zsolt 37:25).

Olvassuk el Mt 6:25–34 verseit. Minek a reményét kínálja Jézus ezekben a versekben? Mit üzen mindannyiunknak?

Az Úr, a világegyetem Teremtője csodás ajándékait árasztotta a földre. A bűn idővel szörnyű károkat okozott, és ezért nem részesül mindenki a nagyszerű ajándékokból. Mégis, akár kápráztató gazdagság, akár elkésesítő nyomor vesz körül, számíthatunk Isten ígéreteire, arra, hogy megadja, amire szükségünk van.

Isten felkínálja a védelem reményét is. Már nem a „véletlen önkényuralmát” nyögjük - azaz nem a vak véletlen erői határozzák meg életünk alakulását. Rossz dolgok mindenkivel megesnek, de aki Istent szereti, olyan ígéreteket kap, amelyek a bajok idején is igazi reménységgel töltik el.

Olvassuk el Zsolt 34:8; 46:2–4; 91:4; 125:2; Mt 28:20 verseit. Mivel biztatnak ezek az ígérek?

Isten csodálatos ígéreteket tett, biztosít gondviseléséről és védelméről. A Bibliában számtalan példát olvashatunk arra, hogy az Úr nagyszerű, sőt sokszor természetfeletti módon kelt népe védelmére. Persze látjuk azt is, hogy Isten népét a szenvedés sem kerülte el, sok hűséges ember meghalt (lásd Mt 14:10; ApCsel 7:59; Zsid 11:35–39). Ezek szerint Isten nem mindig teljesíti, amit megígért? Vagy éppen ezeknek az ígéreknek az alapján tudhatjuk biztosan, hogy még rossz dolgok közepette is bízhatunk az Úrban; a megpróbáltatások és szenvedés ellenére is Ő tartja kézben az eseményeket, bízást reménykedhetünk a jövőt illetően?

Hogyan tapasztaltuk ezeknek az ígéreknek a valóságát? Mit tanultunk megpróbáltatásainkból és szenvedéseinkből, amivel talán segítségére lehetünk annak, aki éppen most küzd nagy gondokkal?

AZ ÖRÖK ÉLET REMÉNYE

Nincs kivétel, bármilyen gazdag, hatalmas, gyönyörű, híres legyen is az ember, mindannyiunkra a halál vár. Az orvostudomány, az étrend és a testedzés csak késleltetheti az elkerülhetetlen bekövetkeztét. Nem számít, honnan jöttünk, milyen neveltetésben részesültünk, melyik fajhoz tartozunk, mi a hitvallásunk, milyen a bőrünk színe, a halál mindenkit elér. A földi élet csak vesztés helyzetet teremt. Elég nehéz, ha belegondolunk: úgy kell élnünk az életünket, bajokkal, tragédiákkal, betegségekkel, csalódásokkal megküzdünk, hogy tudjuk, a megpróbáltatásoknak éppen az vet véget, amitől a legjobban tartunk, a halál.

Szerencsére a Biblia élénk tárja, amiről a természet, a tudomány, a történelem és a filozófia nem tud, azt, hogy nem a halálé az utolsó szó! Éppen ellenkezőleg! Jézusnak köszönhetően élet, méghozzá örök élet az osztályrésze azoknak, akik Urukak és Megváltójuknak fogadják el Krisztust.

Olvassuk el 1Kor 15:51–58 és 1Thessz 4:13–18 verseit. Milyen ígéreteket és reménységet találunk ezekben a szakaszokban?

A világ nem kínál megoldást a halál problémájára. Ezért olyan jó tudni, hogy mégis van kiút, amit Jézus biztosít. Jó tudni, hogy nem a halál a vég, nem kell rettegnünk a végtelen éjszakától, ami után nem jön virradat. A sír nem börtön, ahonnan nincs szabadulás. Jézus Krisztus sírba szállt, de győztesen jött ki, és a halál feletti diadala révén mi is legyőzhetjük a halált! Ilyen ereje volt Krisztus szolgálatának, ezt adja nekünk! A halál sem győzhette le Krisztust!

Ezt a reményt kapjuk a Bibliában, ahol Jézus életének, múltbeli és jövőbeni tetteinek a leírását olvashatjuk. A Biblia rejti a választ az élet legnehezebb kérdésére, ami nem más, mint a halál. Szintén a Bibliából tudhatjuk, hogy nem kell mindenképpen, mindennek halállal végződnie.

Milyen lenne az életünk, ha azt hinnénk, hogy a halállal egyszer és mindenkorra vége szakad mindennek? Másképp élnénk? Mi készítetne arra, hogy tovább éljünk, pedig tudjuk, úgymint minden megsemmisül? Hogy hat az életvitelünkre az örök élet reménysége?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 1985, H. N. Adventista Egyház. „Isten népe megszabadul” című fejezet, 565–579. old. és „A küzdelem véget ér” című fejezet, 588–602. old.

„Isten Igéjében nagyszerű ígéreteket találunk, amelyek által vigaszt, reményt és bátorítást kap mindenki, aki akár testi, akár lelki kínoktól szenved” (Ellen G. White: *Counsels on Health*. 213. old.).

„Még jobban kell értékelnünk e szavak jelentőségét: 'Az ő árnyékában felette igen kívánok ülni' (Énekek 2:3). E szavakról nem a sietős ide-oda járkálás, inkább a csendes nyugalom képe jut eszünkbe. Az önmagukat kereszténynek tartók közül nagyon sokan aggodalmaskodnak és elkeseredettek, életüket teljesen kitölti a lázas munka, így nem találnak időt arra, hogy az Úr ígéreteiben csendben megpihenjenek. Úgy tesznek, mintha nem engedhetnék meg maguknak a megnyugvást és az elcsendesedést. Nekik szól Krisztus hívó szava: 'Jöjjetek énhozzám mindnyájan... és én megnyugosztlak titeket' (Mt 11:28)" (i. m. 251. old.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. Miért szenvednek még mindig olyan sokan a Bibliában található ígérek ellenére is? Miért engedi az Úr, hogy annyi rossz történjen az életben? Hogyan vigasztalhatjuk a szenvedőket, önthetünk reményt beléjük a Bibliából?
2. Mi az egyház szerepe, és hogyan használja fel az Úr a közösséget arra, hogy Isten ígéreteit eljuttassa az emberekhez? Mit tehet a gyülekezetünk, hogy segítsen az ígéreteket valóra váltani az erre vágyók életében?
3. A Bibliában számtalan világos, egyértelmű ígéretet találunk a bűn feletti győzelemre vonatkozóan. Miért küzdenek mégis annyit a hívők a győzelemért? Milyen konkrét lépésekkel segíthetünk egymásnak győzelemre jutni?
4. Idézzünk fel egy-egy bibliazöveget, ami megerősíti bennünk a reményt, és mondjuk is el, hogy miért olyan fontos számunkra az a szakasz!

Bódás János: A Bibliám

Van úgy, hogy rámnehezül minden bűnöm
s úgy érzem, borzad, aki rám tekint,
el kellene a földről menekülnöm,
de sehol egy biztató fény nem int,
s bárkihez mennék, követ vetne rám...

s asztalomon, mint sokszor, most megint,
ragyogni kezd, mint nap, a Bibliám.

A Biblia és az egészség

**E HETI TANULMÁNYUNK: Máté 4:23; Lukács 4:16–21;
Róma 6:4, 9–11; Filippi 4:4–9; Kolossé 1:20–21; 3:8–10**

„*Én vagyok az Úr, a te gyógyítód*” (2Móz 15:26).

KULCSGONDOLAT: Az Igéből megtudjuk, miért is törődünk egészségünkkel.

A Biblia szerint testünk érték, mivel Isten teremtette. Éppen ezért fontos, hogy a hívők igyekezzenek megérteni és a gyakorlatban megvalósítani azokat a szabályokat, amelyek az egészség megőrzésére szolgálnak. Egészségünk óvása erkölcsi kérdés, az Istenhez való hűség és a felelősségteljes szolgálat jele. Gyakorlati szempontból az ember egészségi állapota nagymértékben meghatározza, hogy képesek vagyunk-e eredményesen szolgálni az Urat vagy azokért munkálkodni, akik gondozására elhivatást érzünk.

Bibliai szempontból nézve az alapvető egészségügyi célokat és értékeket ugyan megtaláljuk Isten Igéjében is, elérésük pontos eszközeit azonban leginkább az orvostudomány közvetítésével ismerhetjük meg – ami gyakran igazolja a Bibliában közölt egészségügyi elveket.

Minden keresztény egyéni felelőssége, hogy egészségét nagy gonddal őrizze. Az egészséges életmód részét képezi a testmozgás, a teljes értékű ételek fogyasztása, a megfelelő, rendszeres pihenés, a megelégedettséget adó munka, az ártalmas anyagoktól, szokásoktól való tartózkodás, a tisztálkodás, törekvés a többi emberrel való békés együttélésre és a mindenütt megnyilvánuló segítőkészség. Ehhez járul még az Istenben való bizalom. Így tölthetjük leghasznosabban Istentől kapott életünket. Felelősségünk a lehető legjobban gondot viselni magunkról.

Nézzük meg, mit mond a Biblia az egészségről és az egészség megőrzésének elveiről!

EGÉSZSÉGESEN

„Szeretett barátom, kívánom, hogy mindenben jól legyen dolgod, és légy egészséges, amint jó dolga van a lelkednek” (3Jn 2).

Hajlamosak vagyunk azt gondolni, hogy a Biblia csak az élet lelki oldalával foglalkozik, pedig ez nem igaz. A Szentírásból kitűnik, hogy Isten a testünkkel is törődik, lelki életünk pedig szorosan kötődik a testünkhöz. A Bibliában számtalan okát találjuk annak, hogy miért kell vigyáznunk az egészségünkre.

Keressük ki a következő igehelyeket, és nézzük meg, miért is fontos odafigyelniük egészségünk megőrzésére!

Róm 12:1 _____

Róm 14:7 _____

1Kor 3:16–17 _____

1Kor 6:19–20 _____

Ef 5:29 _____

3 Jn 2 _____

Amint a Szentírásból egyértelműen kitűnik, Isten valóban törődik azzal, hogy milyen az egészségi állapotunk. Ez magától értetődik, hiszen ugyan melyik szülő ne törődne gyermeke testi-lelki egészségével?! Az Úr pedig sokkal jobban odafigyel ránk!

Az emberek nemigen törődnek egészségükkel, amíg megvan. Aki egészséges, vajon nem veszi biztosra, hogy mindig az is marad? De beszélgesünk csak egy beteg emberrel! Valószínűleg akkor jobban átérezzük, milyen fontos vigyázni magunkra!

AZ EGÉSZSÉG ÉS AZ EREDETI ÁLLAPOT HELYREÁLLÍTÁSA

Kezdetben a Teremtő egészségesnek alkotta meg az embert, a betegség állapota nem létezett. A megváltási terv segítségével kíván visszavezetni az elvesztett állapotra az Úr. Szeretné, ha visszakapnánk, ami valaha a miénk volt.

Alapjában véve milyen üzenetet olvasunk Róm 6:4, 9–11; 1Kor 15:51–57; 2Kor 5:18–20; Kol 1:20–21; 3:8–10; 1Jn 3:2 verseiben? Minek a reményét tárják eléink ezek a szakaszok?

A Bibliában gyakran esik szó a gyógyításról és arról, hogy az ember visszakaphatja, amit elveszített. Az Izráel gyógyulására vonatkozó ígéreteket a gyógyításra és a betegek ellátására utaló kifejezésekkel mondja el Isten (Jer 30:12–17; 33:6; Ez 47:12; Mal 4:2). Az Újszövetségben olyan világos a kapcsolat, hogy a gyógyításra vonatkozó egyik leggyakrabban használt szót (soteria) fordíthatjuk „gyógyítás”-nak de „megváltás”-nak is. A megváltás tehát nem csupán a bűntől való szabadítást és annak következményeit, hanem az egész ember gyógyulását is jelentheti.

A Biblia tanítása arra az alapra épít, hogy Isten végül helyreállítja mindazt, ami a bűn miatt elveszett. A Teremtő lesz az, aki helyreállítja teremtményeit. Aki sebeinket gyógyította, bűneinket magára vette a Golgotán, végezetül *A jelenések könyvében* úgy áll előttünk, mint Sátán és a gonoszság erői felett diadalt arató, győzedelmes Krisztus (Jel 20:14; 21:8). A korábbi tökéletes állapotot ajándékozza az Isten szerető és szolgáló teremtményeinek. Ekkor minden gonosz elpusztul, soha többé nem ütheti fel a fejét. Az Ó- és az Újszövetség próféciáiban egyaránt megtaláljuk, hogy az újjáteremtett földön sem betegség, sem fájdalom, sem halál nem lesz (Ézs 33:24; Jel 21:4). Pál apostol Krisztus feltámadásában látja a bizonyítékát, hogy az Úr valóban diadalt aratott minden gonosz erő felett. Krisztus győzelme pedig a miénket is jelenti (1Thessz 4:14–17)!

Az adventisták rendkívül sok tanácsot kaptak az egészséggel és az egészségügyi alapelvekkel kapcsolatban, hogy életmódunkkal megelőzzük a betegségek kialakulását. Mennyire igazodik életünk ezekhez a tanácsokhoz? Tisztában vagyunk a fő elvekkkel? Ugyan miért várnánk megtartásukkal, amíg megbetegszünk?

A NAGY ORVOS

Gyakran nevezik Jézust a Nagy Orvosnak. Nem is csoda, hiszen az evangéliumok kb. 20%-a betegek gyógyításáról ad hírt. Bizonyos történetek többször is előfordulnak, de az általános beszámolókon kívül 35 elkülöníthető esetet ismerünk.

Földi szolgálata során Jézus mennyire tartotta fontosnak gyógyító munkáját? Mt 4:23; Lk 6:7–19; 9:11

A gyógyításokkal Jézus bizonyosságát adta, hogy valóban Ő a Megváltó, de ez még nem minden. Az emberek állapotát lelkileg, érzelmileg és fizikailag is megrontotta a bűn. Az egész megváltási terv központjában az áll, hogy Isten *visszaadja*, ami elveszett. Sem betegség, sem halál nem volt kezdetben, és végezetül sem lesz (lásd Jel 21:4). A gyógyításokkal Jézus bemutatta a világnak Isten helyreállító hatalmát, hogy visszaadja azt, ami a bűn miatt elveszett. Nem a gyógyítás volt a végcél, valami nagyobbra mutatott előre, a Jézusban való megváltásra.

Mit tudunk meg Lk 4:16–21 verseiből Jézus szolgálatáról és arról, hogy milyen cél vezette az Urat?

Jézusnak az volt az elsődleges célja, hogy hirdesse: Isten kegyelemmel és szeretettel fogadja magához bűnös, szenvedő teremtményeit. Tettei bizonyították, hogy végezetül Isten valóban szabadulást ad a bűn világából. Azért jött, hogy megszabadítson, keressen és megtartsa, megbocsásson, Isten kegyelmének napját hirdesse, örök életet adjon és visszaállítsa mindazt, ami elveszett. Ő a Megváltó, és csodálatos gyógyításai bizonyították hatalmát.

A Bibliában nagyszerű ígéreteket kapunk a gyógyítással, helyreállítás-sal kapcsolatban. Isten teljes gyógyítást ígér. Gondolkozzunk el ezen, mert ebben rejlik igazi reménységünk! Imádkozzunk, hogy erősebben tudjunk hinni Isten ígéreteiben! Beszéljünk az ígéretekről beteg ismerőseinknek is.

MÉRTÉKLETESÉG MINDENEKBEN

Milyen gyakorlati elveket találunk Fil 4:4–9 verseiben, amelyek jótékonyan hatnak egészségünkre?

Olvassuk el 1Kor 9:25; Gal 5:22; Tít 1:8; 2:2 verseit. Milyen tanácsokat kapunk itt, amelyek hatnak egészségi állapotunkra?

Az idézett versekben szereplő „mértékletes” szó görög megfelelőjét gyakran használták az atlétikával kapcsolatban. A különböző eseményekre, versenyekre felkészülő sportolónak különösen fontos tartózkodni a testére ártalmas dolgoktól. Mennyivel inkább vonatkozik ez az elv ránk, keresztényekre (1Kor 9:24–27; Zsid 12:1)!

Jól tudjuk, milyen problémákat válthat ki az alkohol, a kábítószeres stb. fogyasztása. Ez nem kérdéses. Az egészség károsodását mégis sokszor az okozza, hogy mértéktelenül élünk a jóval, amit Isten élvezetünkre adott. Szemben a bibliai hitről alkotott általános nézettel, nem bűnös dolog a testi örömeink élvezete. Isten teremtett úgy, hogy jól essenek fizikai dolgok, de a megfelelő keretek között kell maradni, mértékletesen, ahogy a Bibliában is olvashatunk erről.

„Az igazi mértékletesség arra tanít, hogy egyáltalán ne éljünk káros dolgokkal, az egészséges dolgokat pedig józan mértékkel fogyasszuk. Csak kevesen ismerik fel igazán, hogy az étkezési szokások milyen erősen hatnak az egészségi állapotra, a jellemre. Végeredményben az ember örök sorsát is befolyásolja, hogy mennyire képes hasznos szerepet betölteni a világban. Étvágyunkat rendeljük alá erkölcsi és szellemi erőinknek” (Ellen G. White: *Child Guidance*. 398. old.). Milyen bölcs szavak! Vizsgáljuk meg önmagunkat! Jellemző ránk a mértékletesség, a jó dolgok terén gyakorolt önmegtartóztatás? Mi az, amin változtatnunk kellene?

EGÉSZSÉGES KAPCSOLATOK

Jézus úgy fogalmazott, hogy a parancsolatok lényege a szeretet (Mt 22:37–40). A keresztyéni értékekről, pl. a hitről, a reményről szólva Pál elmondta, hogy mindegyik között a szeretet a legnagyobb (1Kor 13:13). Ezért is nevezte Jézus követői fontos jellemzőjének (Jn 13:35).

Mit mutatnak be a következő versek a keresztyéni szeretetről?

1Kor 13:4–7 _____

1Jn 4:7 _____

1Jn 4:18 _____

Tanulmányok sora bizonyítja, hogy a családi szeretet, a szülők és gyermekek közötti meghitt, szeretetben gazdag kapcsolat gátat vet a gonoszság áradatának a fiatalok életében, olyan rossz dolgoknak, amelyek felnőtt korukban rettenetes következménnyel járnának.

Fontos, hogy mint Isten népének tagjai, szeressük egymást (1Thessz 3:12), szolgáljunk egymásnak (Gal 5:13), viseljük el testvéreinket (Ef 4:2), bánjunk jól mindenkivel (Ef 4:32), intsük egymást (Róm 15:14), legyünk könyörületesek és megbocsátóak (Ef 4:32), vigasztaljuk egymást (1Thessz 4:18), tanúsítsunk együttérzést (1Pt 3:8), legyünk vendégszeretők (1Pt 4:9) és imádkozunk egymásért (Jak 5:16). Az Ige elénk tárja ezeket a parancsolatokat, amelyek által Isten népéhez illő módon élhetünk. Családi kapcsolataink erősödésére is szolgálnak a felsorolt elvek, amelyek védik fiataljainkat attól, hogy veszélyes szokások rabságába kerüljenek. Erkölcsileg, lelkileg és fizikailag is igen jó hatással lehetünk egymásra, ha szoros szálak szövődnek közöttünk, ha szeretetet, figyelmet, törődést adunk és kapunk is. A Szentírásban látjuk a jó emberi kapcsolatok fontosságát, nemcsak lelki, de fizikai szempontból is!

„Tegyük mérlegre” legfontosabb emberi kapcsolatainkat. A saját oldalunkról nézve mi tartja fenn ezeket? Az önzés vagy az önfeláldozás, a kapzsóság vagy a szeretet, az egyéni haszonvágy vagy a másik javának keresése? Mi indít jócselekedetekre? Valóban a mai részben érintett elvek késztetnek a jó kapcsolatok ápolására?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Ellen G. White: *A Nagy Orvos lányomán*. Budapest, 1998, Advent Kiadó. „Gyógymódok alkalmazása” című fejezet, 162–166. old. és „Étrend és egészség” című fejezet, 206–215. old.

„Nagyon szoros a kapcsolat a test és az értelem között. Ami az egyiket érinti, azt a másik is megérzi. A gondolatok sokkal jobban hatnak az egészségre, mint ahogy a legtöbben gondolnák. Sok betegséget a depresszió vált ki. A bánat, az aggodalom, az elégedetlenség, a lelkifurdalás, a bűntudat, a bizalmatlanság egyaránt gyengíti az ember életerejét, betegségeknek és a halálnak készítve utat...

A bátorság, a remény, a hit, az együttérzés, a szeretet pedig erősíti az egészséget, hozzájárul a hosszabb élethez. A megelégedettség, a vidámság védi egészségünket, erősíti lelkünket” (Ellen G. White: *Counsels on Health*. 344. old.).

„Sokan azok közül, akik Krisztus segítségét kérték, saját maguk okozták betegségüket. Krisztus mégsem fordult el tőlük. Amikor Krisztus ereje átjárta e betegeket, felismerték bűneiket, és sokan nemcsak fizikailag, hanem lelkileg is meggyógyultak” (Ellen G. White: *A Nagy Orvos lányomán*. Budapest, 1998, Advent Kiadó. 44. old.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. A megváltásban döntő szerepe volt Jézus gyógyításainak. Hogyan kamatoztathatná gyülekezetünk még jobban az egészséges életmóddal és a gyógyítással kapcsolatos ismereteit a missziómunkában?
2. Mit találunk a Bibliában az étkezésre, az alkohol fogyasztására, a pihenésre stb. vonatkozóan? Milyen egészségügyi elveket ismerhetünk meg az itt felsorolt témákkal kapcsolatban? Hogyan igazolta a tudomány ezeket az elveket? Tapasztalataink szerint miért jó ezen a téren is követni a bibliai előírásokat?
3. Látogassunk meg gyülekezetünk tagjai közül valakit, aki testi vagy lelki betegséggel küzd. Olvassunk fel bibliai ígéreteket, de feltétlenül nézzük meg azt is, hogy milyen segítségre volna szüksége!

„Elküldte igéjét, meggyógyította és a sír mélyéről kimentette őket” (Zsoltár 107:20, új prot. ford.).

„Elküldte igéjét, meggyógyította... őket!” A Biblia, amelyet tiltottak, kiátkoztak és elégettek, eldobtak, káromoltak és gyűlöltek: a Biblia az a Könyv, amely emberek sebeire hozott gyógyulást. A Biblia meggyógyít, mert az Orvos, aki ott járt Galilea poros útjain, most itt jár utainkon.

A Biblia! Szeretném megkérdezni, vajon akkor is értékelnék, ha azzal, hogy olvassuk, az életünket veszélyeztetnénk? Ne vedd magától értetődőnek, hogy most olyan könnyű hozzájutni. Ne úgy tekints rá, mint valamilyen információs anyagra, vagy szent történetek gyűjteményére, olyan valamire, amiről lehet vitatkozni. Nem olyan könyv ez, amelyet elégséges alkalmanként olvasni, vagy amelyet megfelelő távolságból illik dicsérni, mintha neki magának semmi mondanivalója sem volna. Ebből a könyvből a Názáreti Orvos szól hozzád, az ember Jézus Krisztus, aki hív magához, mintha te volnál az egyetlen egy ember a földön, akit a vele való kapcsolatra hív, olyan kapcsolatra, amely minden földi emberi kötődésnél mélyebb és erősebb...

Nyisd ki a Bibliádat és hallani fogod, amint neked mondja: 'Jöjjetek hozzám, ti megfáradtak és reménység nélkül élők! Én mindent jóvá teszek életetekben, amit a világ elmulasztott megtenni. Minden sebedet bekötözöm és szívedet örömeimmel töltöm be, még ha a halál árnyékában jársz is.' Kívánhatsz-e ennél többet?" (George Vandeman: *Dráma a Holt-tengernél*. Budapest, 1999, Advent Kiadó. 60–61. old.)

A Biblia és a boldogság

**E HETI TANULMÁNYUNK: Lukács 21:36; János 8:32;
1Korinthus 10:13; Filippi 2:3; Kolossé 3:13; 1Péter 3:15; 4:12-14;
1János 1:4**

„A tolvaj nem egyébert jő, hanem hogy lopjon és öljön és pusztítson; én azért jöttem, hogy életük legyen, és bővülködjenek” (Jn 10:10).

KULCSGONDOLAT: A Biblia az élet legnehezebben elérhető célja, a boldogság felé vezet.

Mindenki boldog akar lenni, de csak kevesen tudják, hogyan érhető el ez az állapot. A világ az örömmel kecsegtető csábítások széles körét ajánlja, amelyek azonban végül mind sekélyesnek, tiszavirág-életűnek, üresnek bizonyulnak.

Találni igazi boldogságot a bűnnel teljes világban? Igen, de csak minden jó forrásához, Istenhez visszatérve! A fájdalom, a szenvedés és a boldogtalanság egyaránt annak a következménye, hogy elszakadtunk Istentől. Az áhított boldogságot a világ nem adhatja meg. Igazán csak úgy érhetjük el, ha visszatérünk az Úrhoz.

A héten a boldogsággal kapcsolatos bibliai elvekről gondolkozunk. A család témakörét érintő kérdésekre is kitérünk majd, hiszen boldogságunk és boldogtalanságunk nagyrészt innen ered. A Bibliában nagyszerű elveket fogalmaz meg az Úr, amelyek – ha követjük őket – sok bajtól és szenvedéstől megóvhatják családjunkat. Isten a gyógyulás és öröm ígérését kínálja az Igében, függetlenül attól, hogy mi történt a múltban, és tekintet nélkül a hibákra, amelyek fájdalmat okoztak nekünk, vagy amelyekkel mi okoztunk fájdalmat másoknak. *„Ujjongás között Sionba jönnek; és örök öröm fejükön, vigasságot és örömet találnak; és eltűnik fájdalom és sóhaj” (Ézs 35:10).*

BŐVÖLKÖDÉS

„A tolvaj nem egyébért jő, hanem hogy lopjon és öljön és pusztítson; én azért jöttem, hogy életük legyen, és bővülködjenek” (Jn 10:10).

Mire utalt Jézus az idézett versben? Mit is jelent a bővülködés? Mire vonatkozik és mire nem?

Keresztényi hitünk és reménységünk alapját képezi az örök élet ígérete (1Jn 2:25). Enélkül hiábavaló volna Jézus minden tette (1Kor 15:16–19).

Természetesen nem minden bibliai ígéret az eljövendő világra vonatkozik, nem mind az új éggel és az új földdel, a bűnt, a szenvedést és a halált nem ismerő új élettel kapcsolatos. Isten Igéjében számos ígéretet találunk a jelenre vonatkozóan is, olyan dolgokat, amelyek által már most megtudhatjuk, mit értett Jézus a bővülködő élet alatt.

Keressük ki Jn 8:32; 1Kor 10:13; Ef 2:8; 1Pt 3:15 és 1Jn 1:4 verseit. Milyen ígéreteket találunk az idézett helyeken? Mit kínál Isten a földi életünk idejére, itt és most?

Az Úr szeret, éppen ezért akarja, hogy boldogan éljünk. A legjobbat kívánja nekünk. Igéjében kinyilatkoztatta önmagát, és bemutatta, mit tesz értünk, ha engedjük. Sajnos gyakran mi magunk vagyunk saját boldogságunk legnagyobb akadályai!

Mi gátolja, hogy valóban teljes legyen az életünk, ahogy Jézus szeretné? Hogyan szabadulhatunk meg az akadálytól, amit már felismertünk és meg tudunk nevezni?

ÖRÖM AZ ÚRBAN

„Isten azért teremtette a földet, hogy szent és boldog lények népesítsék be” (Elen G. White: *The Adventist Home*. 540. old.). A szüntelen örömet megzavarta a bűn (1Móz 3:16-18), és addig nem is érhetjük el a tökéletes lények által, bűntelen világban élvezett teljes boldogságot, amíg Isten egyszer és mindenkorra meg nem semmisít minden gonosztságot.

Ezzel együtt már itt, a bűnterhes világban is eljuthatunk a boldogság bizonyos szintjére, érezhetünk meglegedettséget és örömet.

Mit ígért Isten Izráel népének, feltéve, ha engedelmeskednek? 3Móz 23:40; 5Móz 12:7, 12, 18; 16:11

A „boldogság” elemeit vizsgáló felmérések sora mutatja, hogy jobb azoknak, akik hisznek Istenben, mint akik hit nélkül élnek. Gondoljunk pl. arra, amit az Igében olvasunk: szerető, gondviselő Istenünk annyira szerette az emberiséget, hogy a földre jött, emberi testet öltött (Róm 8:3), bűneinkért meghalt a testben (Róm 5:8), halála révén pedig örök életet ígér az újjáteremtett világban (Jel 21:1). Nemcsak ez az élet vár ránk. Még számos ígéretet kaptunk. Megnyugtat, hogy velünk van (Mt 28:20), vezet (Jn 16:13), segít (Zsid 4:16), nem hagy el (Zsid 13:5) stb. Nem is csoda, hogy boldogabbak lehetünk, mint akik nem is hallottak ezekről az ígéretekről.

Figyeljük meg a 2Móz 20:1–12; Péld 3:5; Lk 21:36; Fil 2:3; Kol 3:13; 1Pt 4:1–2; 2Jn 5 verseiben olvasható elveket. Hogyan járul hozzá boldogságunkhoz, ha megfogadjuk e tanácsokat? Valóban eleget teszünk annak, amit Isten kér?

CSALÁDI HÁTTÉR 1. rész

A Biblia szerint az Ige hívta létre a világot, és Ő teremtette az embert saját képére (1Móz 1:26–27; Jn 1:1–3). Ő alkotta meg a férfit és a nőt, áldotta meg az első házasságot és tette a család alapjává. Tudjuk, hogy az erős, stabil család a boldog élet fontos tényezője. A zsoltáros így fogalmazott: „*Ha az Úr nem építi a házat, hiába dolgoznak azon annak építői*” (Zsolt 127:1). A család a szeretet és a boldogság menedéke lehet. Ezért is hangzik az Írásból: „*Amit azért az Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza*” (Mt 19:6). Az Úr szeretné, ha gyermekei megértenék: a házasságkötés az egész életre szóló hűség szövetsége. A Bibliából tudhatjuk azt is, hogyan lehet ezt a kötetelket erőssé tenni: ha hívők lépnek egymással házasságra (2Kor 6:14-16), feltétlenül hűségesek egymáshoz (Zsid 13:4), szeretetet, megbecsülést tanúsítanak társuk iránt (Énekek 7:1–9). Az Igéhez ragaszkodva és a parancsolatokat betartva a család Isten közelségének örömét tapasztalja.

A következő szövegek az erős családi élet elveit fogalmazzák meg. Melyek ezek?

6Móz 6:5–7 _____

Péld 31:30 _____

Gal 3:28–29 _____

Ef 5:25 _____

Mit tehetünk, hogy ezek az elvek valóban megerősítsék családi kapcsolatunkat? Hogyan gyógyulhatnak be a régi sebek?

CSALÁDI HÁTTÉR 2. rész

Az emberi életnek a család az alapja. Ha leromboljuk vagy ha csak meggyengítjük, még sok más is ledől azzal együtt. Ezért is fontos keresztényként teljes erőnkkel védeni otthonunk szentségét („otthon” lehet az is, ha az ember egyedül él, vagy éppen egy nagy család tagja).

Olvassuk el újból a Tízparancsolatot (2Móz 20:1–17). Rendelkezései közül hány érinti valamilyen ponton a családi életet, és hogyan? Miért lennének a családok erősebbek, ha az emberek mindet betartanák?

A családi élet elválaszthatatlan a felelősség kérdésétől. A Biblia szerint a férj, a feleség és a gyermek egyaránt felelős tetteiért (2Kor 5:10). A köteléket erősíti, ha minden családtag ismeri és elfogadja saját felelősségét, ahogy ezt a Biblia előírja. Az Ige útmutatást ad az egyéni felelősséget illetően is. Ábrahám megparancsolta *„az ő fiainak és az ő házanépének öutána, hogy megőrizzék az Úrnak útát”* (1Móz 18:19). A szülőkhöz így szól az Ige: *„Tanítsd a gyermeket az ő útjának módja szerint; még mikor megvénhedik is, el nem távozik attól”* (Péld 22:6). Azt is tanácsolja, hogy a szülők ne csüggyesszék el, ne törjék le gyermekeiket (Kol 3:21). A gyerekekhez így szól Isten az Igéből: *„Tiszteld atyádat és anyádat, hogy hosszú ideig élj azon a földön, amelyet az Úr a te Istened ad tenéked”* (2Móz 20:12), és *„Gyermekek! Engedelmeskedjete születeknek az Úrban, mert ez a helyes”* (Ef 6:1). A férjeket így tanítja az Írás: *„Szeressétek a ti feleségeteket, miképen a Krisztus is szerette az egyházat, és Önmagát adta azért”* (Ef 5:25), a feleségeket pedig ezekkel a szavakkal tanácsolja: *„A ti saját férjetekeknek engedelmesek legyetek, mint az Úrnak. Mert a férj feje a feleségnek, mint a Krisztus is feje az egyháznak”* (Ef 5:22–23).

Milyen felelősségünk van tehát a családban? Mennyire teszünk eleget kötelességünknek? Lehetséges, hogy veszélyeztetjük otthonunk boldogságát és szentségét? Hol kell javítani családi életünkön?

„NEM ÚGY... AMINT A VILÁG ADJA”

A héten többször is megállapítottuk: Isten szeret, és azt akarja, hogy boldogok legyünk. De nem feledkezhetünk meg arról sem, hogy bűn, halál, szenvedés közepette, a jó és a gonosz küzdelmében őrlődő világban élünk. Minden háborúban, így ebben is vannak áldozatok. Valamilyen tekintetben tehát mind szenvedünk a harcoktól, még a Biblia vigaszt és reményt nyújtó ígéreteinek ismeretében is.

Gondoljunk Ábrahám, Dávid, Jézus és Pál történetére. Jellemző volt rájuk a boldogság?

Meg kell fontolni, mit is értünk a boldogság alatt. Jézus segített a meghatározásban, amikor ezt mondta: *„Békességet hagyok néktek; az én békességemet adom néktek; nem úgy adom én néktek, amint a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen!”* (Jn 14:27). Más szóval, világosan kell látnunk, hogy a békességről, sőt a boldogságról alkotott világi elgondolás nem egyezik a bibliai fogalommal. A világi boldogság elillan, ideiglenes dolgokra épül, olyanokra, amelyek a maguk idején és helyén jók lehetnek, ám előbb-utóbb mind eltűnnek. Homokra építünk, ha reményeinket és boldogságunkat ezekre alapozzuk. A keresztény számára a boldogság mélyebb dolgon alapszik, mint az élet mulandó, bizonytalan örömei. Fontos világosan látni, hogy élvezhetjük ugyan ezeket a dolgokat, örömet, boldogságot találunk bennük, de reménységünknek legyen ott az alapja, *„ahol sem a rozsda, sem a moly meg nem emészti, és ahol a tolvajok ki nem ássák”* (Mt 6:20).

Milyen elveket fogalmaznak meg Lk 10:20; Jn 14:27; Fil 3:7–11; 4:6–13 és 1Pt 4:12–14 versei? Hogyan lehet tehát boldog földi életünk még akkor is, ha sem a szenvedés, sem a bánat nem kerülhető el? Az idézeteket olvasva gondolkozzunk azon is, hogy mennyire követjük a bennük rejlő tanácsokat!

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Ellen G. White: *Boldog otthon*. Budapest, 1998, Advent Kiadó. „Tényezők, amelyek sikert vagy kudarcot hoznak”, 4. rész, 69–81. old. és „A házassági oltárról”, 5. rész, 87–111. old.

„A bűnünk terhét tegyük a golgotai kereszt tövéhez. A bűnvád elveszi az élet-erőt és megfoszt az igazi boldogságtól. Jézus így szól: 'Vesd rám a terhedet, magamra veszem bűnödöt, békét adok neked. Ne becsüld le magad, hiszen saját vérem árán váltottalak meg! Az enyém vagy, megerősítem gyenge akaratomat, elveszem a szívedből a bánatot, ami a bűn miatt gyötör.' Majd a bizonytalanságtól remegve, de hálásan forduljunk meg, és ragadjuk meg a reménységet, amit Isten élénk tár. Az Úr elfogadja összetört, bűnbánó szívünket. Ingyen adja a bűnbocsánatot. Kegyelmeiből felajánlja, hogy családjába fogad. Segít legyőzni gyengeségeinket. Megváltó Jézusunk lépésről-lépésre vezet, ha kezünket az övébe tesszük, és engedjük, hogy irányítson” (Ellen G. White: *This Day With God*. 63. old.).

„Isten gyermekei minden időben, mindennek örülhetnek. Ha bajok és nehézségek jönnek, örülhetünk, mert bízunk Isten bölcs gondviselésében. A boldogságtól ne elragadtatott érzést várjunk. Hittel kapaszkodjunk az ígéretekbe, és énekeljünk háladalt Istennek. Amikor Sátán megkísért, a ketyel vagy ború egyetlen sóhajtása se hagyja el az ajkunkat” (Ellen G. White: *The Advent Review and Sabbath Herald*. 1890. február 11.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. **Hogyan határozhatjuk meg a boldogság fogalmát? Számíthatunk arra, hogy egyfolytában boldogok leszünk? Mondhatjuk azt, hogy biztosan a hitéletünkkel van baj, ha elkerül a boldogság érzete? Nézzük meg a dolog két oldalát! Először is, hogyan használhatja fel Sátán a felszabadult boldogság érzését arra, hogy törbe csaljon? Másrészt viszont Isten hogyan tudja elérni az embert éppen a boldogtalanság közepette?**
2. **Mit mondhatunk, ha egy keresztény arról panaszkodik, hogy nem boldog? Mit tanácsolhatunk neki?**
3. **Lehet valaki boldog az Úrban még akkor is, ha éppen Krisztus ügyéért szenved?**

Weöres Sándor: Ima

Köszöntelek a folyók zúgásával,
a felhő-arcú hegyekkel, a hegy-forma fellegekkel,
a gond-alakú csillagokkal,
köszöntelek a szivárvánnyal, az éj minden tüzével,
és végül az ámulatos nap-ragyogással:
mind a tiéd! valamennyiben itt vagy,
akkor is, ha szenderegsz, és úgy is, ha leszállsz hozzánk váratlanul
s a teremtmények seregének megvilágítod újra meg újra
kerek pajzsaidat, eleven mezőn és rideg mérföldköveken heverőket,
egyszerűségük örök titkában, nyíltságuk rejtelmében,
miket állandó ittlétük miatt
oly könnyen, szüntelenül feledünk.

Életbölcsesség

**E HETI TANULMÁNYUNK: Zsoltár 19:8-15; 119:98-105;
Példabeszédek 3:13-16; 30:8-9; Máté 13:22; 16:26;
Róma 12:17-18; 13:1-4**

„Gyermekégedtől ismered a szent írásokat, amelyek bölccsé tehetnek téged az üdvösségre a Krisztus Jézusba vetett hit által” (2Tim 3:15, új prot. ford.).

KULCSGONDOLAT: A Szentírás a bölcsesség forrása.

Amint eddigi vizsgálódásaink során is láttuk, a Biblia egyetemes fontosságú, hatalmas témaköröket tárgyal, mint pl. a nagy küzdelem, Lucifer bűnbeesése, Jézusnak a világ bűneiért vállalt áldozati halála, emellett a gyakorlati életbölcsesség kincstára is ez a szent írat. Útmutatást találunk benne hétköznapi életünkre. Természetesen nem érinthet külön-külön minden egyes esetet – hogyan is tehetné? Mégis, Igéje által az Úr olyan kimagasló elveket állít elénk, amelyeket ha követünk, egész életünk más lesz, mivel döntéseink megváltoznak.

Felbecsülhetetlen értéke van az isteni vezetésnek, ha döntenünk kell, pl. családi vagy társadalmi kapcsolatokat, munkát, pénzügyi kérdéseket, esetleg vezetői felelősséget érintő kérdésekben. Isten, aki számon tartja, ha egy kis veréb a földre esik (Mt 10:29), törődik velünk, a legjobbat akarja teremtményeinek. Éppen ezért, ha követjük tanácsát, ha tisztelettel, engedelmesen és hittel közelünk az Igéhez, számíthatunk arra, hogy vezetni fog.

Még több bölcsességet nyerhetünk Istentől ezen a héten is az Ige által!

A BÖLCSESSÉG FORRÁSA

Az emberek naponta állnak kikerülhetetlen választak előtt, és sok a rossz döntés, amelyek háttérében általában az önzés húzódik meg. Bűnös emberként alapvetően önzőek vagyunk. Mennyi fájdalmat és szenvedést zúdítottunk magunkra és másokra is elvétett lépéseinkkel!

Idézzünk fel néhányat hibás döntéseink közül, és vegyük számba a következőket is. Nem szabad szüntelen kárhozottatni magunkat, hiszen a keresztnél bűnbocsánatot, gyógyulást találunk. Viszont a tanulságot fontos leszűrni, és ne feledjük, hogy a helytelen lépésekért nagy árat kell fizetni!

Isten világosságul és vezetőül szánta az Igét a bűnös, önző embereknek (Zsolt 119:105). A Biblia olyan elveket ismert meg olvasóival, amelyek bölcsé tesznek, segítenek jól dönteni, különösen az erkölcsi kérdések terén.

Soroljuk fel a Zsolt 19:8–15; 119:98–105; Péld 3:13–16; Jn 17:17 verseiben található ígéreteket és elveket, amelyek ismeretében jól dönthetünk fontos, erkölcsi kérdésekben!

Bibliai elvekről olvasni egészen más, mint azok szerint élni. „*Aki megtartja azokat, nagy jutalma van*” (Zsolt 19:12) – mondta a zsoltáros. Nem látjuk hasznát a Szentírásban felhalmozott bölcsességnek, csak akkor, ha követjük tanácsait! Rengetegen ismerik a bibliai elveket, mégis ellentétes módon járnak el. Fontos, hogy a keresztények ne csak tudják, mit mond az Ige, de engedelmesskedjenek is szavának, mert kizárólag így nyerhetjük el az Írásból eléink táruló bölcsességet. Nem az a bölcs, aki csupán elméleti ismerettel rendelkezik, vagy aki kívülről tudja a Biblia verseit. Az a bölcs ember, aki a Szentírásban foglalt igazságok szerint él.

Milyen fontos döntések előtt állunk? Igyekszünk megismerni a Szentírás tanácsát, mielőtt kimondanánk a végső szót? Alaposan vegyük fontolóra választásunk következményeit! Milyen bibliai ígéretekre hivatkozhatunk ilyen helyzetben?

BÖLCSESSÉG AZ EMBERI KAPCSOLATOKBAN

Magánéletünk otthon, zárt ajtók mögött zajlik, társas lények lévén azonban a meghitt, szűk körön kívül másokkal is kapcsolatba kerülünk.

Tehát nemcsak magánemberek, hanem egy társadalom tagjai is vagyunk. Isten Igéje tartogat bölcs tanácsokat arra is, hogyan lehet a legjobb az életünk a különböző közegekben.

Egy korábbi tanulmányban is érintettük, hogy hat a családi kapcsolatainkra, ha betartjuk a Tízparancsolatot. Olvassuk el újból a törvénygyűjteményt (2Móz 20:1–17), majd fogalmazzuk meg, hogy mivel járul hozzá a jobb emberi kapcsolatok fenntartásához, ha parancsolatainak engedelmeskedünk.

Becslések szerint az emberi magatartás szabályozására több mint 32 millió törvényt hoztak az évszázadok során. E törvényeket gyakorta megváltoztatták vagy visszavonták a kor követelményeinek megfelelően. A Tízparancsolattal azonban más a helyzet, hiszen elvei változhatatlanok, örök érvényűek, útmutatóul szolgálnak a magán- és közéletben egyaránt.

A Bibliában bölcs tanácsokat találunk arra vonatkozóan is, hogyan élhetünk a társadalom hasznos tagjaiként. Ha a Szentírásban foglalt elvek szerint járunk el, bizonyosságtevésünk is eredményesebb.

Milyen tanácsokat rejtenek Jer 29:7; Róm 12:17–18; 13:1–4; 1Pt 2:13–14 és 17 versei, amelyeket követve társadalmi életünk is csak jobb lehet? Még melyik bibliaszöveget sorolhatjuk ide? Gondolkodjunk azon is, hogyan alkalmazható az Ige tanácsa a legjobban adott környezetünkben!

BÖLCSESSÉG A MUNKAHELYEN

A Szentírás elismeri a munka létjogosultságát, sőt mi több, szükségességét. Közvetlenül a teremtés után Isten arra kérte Ádámot és Évát, hogy őrizzék és műveljék az Éden kertjét (1Móz 2:15). Még a bűn pusztító megjelenése után is (1Móz 3:17–19) áldás maradt a munka (Préd 3:22). Pál apostol egyenesen azt tanította, hogy aki nem dolgozik, annak enni sincs joga (2Thessz 3:10). Jézus 30 évesen lépett a nagy nyilvánosság elé (Lk 3:23), akkor ácsmesterként ismerték (Mk 6:3).

Tudjuk, hogy az Isten akaratának való engedelmesség elválaszthatatlan az írott Ige betartásától. Ha megtesszük, amit Igéje kér, Isten akaratának engedelmeskedünk. A Biblia általánosságban nyilatkoztatja ki Isten akaratát, de az Úrnak terve van az egyes ember életére vonatkozóan is. Az életmóddal kapcsolatos általános elveket sajátos viszonyaink között, pl. a munkánk terén is alkalmaznunk kell.

A Biblia szót ejt egyik fő tevékenységünk, a munka fontosságáról. Nem meglepő tehát, hogy az Igében találunk erre vonatkozó bölcs tanácsokat is.

A következő szakaszok alapján milyen elvek vonatkoznak a munkára is?

Préd 9:12 _____

Mt 25:14–30 _____

Gal 6:4 _____

Kol 3:23–24 _____

A Biblia bemutatja a jó munkás hozzáállását, jellemzőit. Ezek közé tartozik a jó időbeosztás (Mt 25:14–28), a szorgalom (Péld 12:23), a becsület és a tiszteltettség (Ef 6:5–6). A legfontosabb, hogy akár alkalmazottak, akár alkalmazók vagyunk, minden dolgunkban tisztességgel járjunk el (Péld 11:1).

Munkánk terén hol a legnehezebb betartani a bibliai elveket? Mi áll ennek a háttérben? Mit tehetünk, hogy a munkára vonatkozó bibliai elveknek jobban eleget tudjuk tenni?

A BIBLIA ÉS AZ ANYAGIAK

„Szegénységet vagy gazdagságot ne adj nékem; táplálj engem hozzám illendő eledellel. Hogy megelégedvén, meg ne tagadjalak, és azt ne mondjam: kicsoda az Úr? Se pedig megszegényedvén, ne lopjak, és gonoszul ne éljek az én Istenem nevéért” (Péld 30:8-9).

Milyen megfigyelés húzódnak meg Salamonnak a pénzzel és a gazdagsággal kapcsolatos bölcs tanácsa mögött?

A Biblia többször is utal a gazdagság veszélyeire a hívők lelki életében. Az Úr előre látta, hogy Izráel népe elpártol majd tőle, ezért is fogalmazott így: „és eszik, jóllakik és meghízik, azután pedig más istenekhez fordul” (5Móz 31:20; 32:15). Nagy jólétükben elhagyták Istent és bálványokat szolgáltak. Emellett olvashatunk a lustaságról, a restségről is, ami szegénységbe dönt. Ez is bűnbe viszi, romlásba dönti az embert. Őrizkedjünk mindkét végtettől!

Mire figyelmeztet Mt 13:22; 16:26; 19:24; 1Tim 6:10 a gazdagság és a szegénység veszélyeit illetően?

Furcsa dolgokra veheti rá az embert a pénz. Bármekkora vagyonra teszünk is szert, soha nem tűnik elégnek; másként érzünk, mint az étel, az ital és a pihenés dolgában. Arra is bőven láthattunk példát, hogy minél gazdagabb valaki, annál többet akar. A Szentírás elvei irányt mutatnak a pénzügyek, a vagyonszerzés terén is. Ha anyagiak után áhítozunk, ne feledjük, hogy csak a mennyei kincs maradandó!

„Kincsed lesz mennyben” (Mk 10:21). Vajon mit jelent ez? Mi a mennyei kincs, és hogyan tehetünk szert rá? Hogyan őrizhet meg a pénzhasználat bukhatótól, ha inkább az „odafelvalók”-ra (Kol 3:2) összpontosítjuk figyelmünket?

A BÖLCS VEZETŐ

Tényként el kell fogadnunk, hogy világunk mostani rendje szerint mindig is van helye, szerepe a vezetésnek.

Sajnos gyakran megesik, hogy akiből valamilyen szinten vezető lesz, a kínáló alkalmakat megragadva leginkább önmagának kedvez, és nem törődik azoknak a körülményeivel, akiknek a vezetésére megbízást kapott. A Bibliából olyan önzetlen és nagyszerű vezetők példája tárul elénk, mint Mózes, de vérszomjas, gonosz uralkodókról is hallhatunk, mint amilyen Heródes király volt.

Milyen fontos, a vezetőkre vonatkozó elveket találunk Mt 20:25–27 verseiben?

Mivel mutatta be Jézus, hogy a jó vezető nem önmagát szolgálja, hanem a közösséget (Mt 20:28)? Példáját milyen tekintetben követhetjük?

Robert Greenleaf szerint a szolgáló vezető elsősorban szolgál. „Azzal a természetes érzéssel kezdődik, hogy az ember szolgálni, elsőként szolgálni akar. Majd tudatos döntés készítet a vezetésre. Abban látszik meg a különbség, hogy a szolgáló vezető mennyire viseli szívében a többiek legfontosabb szükségleteinek biztosítását. A legjobb mérce, hogy egyénileg fejlődnek-e, egészségesebbek, bölcsebbek, szabadabbak, önállóbbak lesznek-e, akiket vezet, és később ők is hajlandók lesznek-e beállni a szolgálatba?” (Robert Greenleaf: *The Power of Servant Leadership*. [San Francisco, Berrett-Kochler Publishers Inc. 1998.] 4. old.).

Mennyire másként alakult volna a világ történelme, ha az elmúlt 2000 év során minden vezető követte volna Jézus példáját!

Sajnos a vezetők közül csak kevesen hajlandók valóban szolgálni. Keresztényi kötelességünk ezen a téren is élen járni, és saját életünkkel példát adni!

Aki vezető pozíciót tölt be, feltétlenül mérlegelje, hogy jellemző-e rá a szolgáló vezető stílusa! Vagy a szolgálat vágya helyett inkább az önzés és a hatalomvágy mozgatja tetteit?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

„A Bibliában megtalálható minden elv, amit az embernek meg kell érteni ahhoz, hogy alkalmassá váljon úgy erre az életre, mint az eljövendőre. Bárki felfoghatja ezeket az elveket” (Ellen G. White: *Education*. 123. old.).

„A Bibliát tanulmányozva, Isten tanácsát kérve és Krisztusra hagyatkozva mindig, minden körülmények között képesek lehetünk bölcsen cselekedni. Így lehet a helyes elveket a gyakorlati életben bemutatni” (Ellen G. White: *Testimonies for the Church*. 5. köt. 43. old.).

„A Biblia olyan egyszerűséggel tárja fel az igazságot, olyan tökéletesen illeszkedve ahhoz, amire az emberi szívnek szüksége van és amire vágyódik, hogy ámulatba ejti és rabul ejti még a legmagasabban képzett elmét is, de az egyszerű, pallérozatlan ember is megismerheti lapjairól az üdvösség útját. A nemes egyszerűséggel megfogalmazott igazságok fennkölt, messze ható, az emberi felfogóképességet meghaladó kérdéseket érintenek, amelyeket csak azért fogadhatunk el, mert Isten nyilatkoztatta ki őket” (i.m. 700. old.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. **Hogyan segíthet a kapzsiságot legyőzni a tizedfizetés és az adakozás?**
2. **Mennyire tartjuk fontosnak minden döntésünk előtt a Biblia tanácsát keresni? Hogyan lehet vagy kell ezt megtenni? Lehetséges egyáltalán? Válasszunk ki néhány példát, és nézzük meg, hogyan találnak választ a Bibliában pl. ilyen kérdésekre: „Jól teszem, ha vele kötök házasságot?” „Elfogadjam ezt az állást?” „Jó lesz, ha elköltözöm?”**
3. **Beszélgessünk a vezetői tisztséggel járó felelősségről! Nagy a veszélye, hogy a vezetőn kiütközik az önzés, és nem önzetlen, hanem önző célok elérésére fordítja hatalmát. Milyen tapasztalataink vannak ezzel kapcsolatban? Tapasztalatainkkal hogyan segíthetünk másoknak?**

„Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy!” (Ézsaiás 43:1)

Egy éppen végzett fiatal lelkészt tapasztalt kollégája körzetébe helyezték, akit váratlanul gyógyíthatatlan betegség döntött ágyának.

A fiatalember egy nap meglátogatta elődjét. Magabiztosan lépett a beteg szobájába, de már a szokásos udvarias bemutatkozásnál kezdett zavarba jönni. Hirtelen nem tudta, mit is mondhatna ebben a helyzetben. „Hogyan bátoríthatnám én éppen azt, aki már annyi embert vigasztalt? Milyen ígét olvassak neki, aki szinte kívülről ismeri a Szentírást?” – tépelődött magában.

Az idősebb lelkész észrevette látogatója zavarát és, hogy átgutáse rajta, megkérte:

„Felolvasnál egy ígéretet a Bibliából?”

„Természetesen!” – válaszolta a vendég megkönnyebbülve.

„Melyiket szeretnéd hallani?”

„Szívesen meghallgatnám a Krónikák 1. könyvének 1. fejezetét. Kérlek, olvasd fel!”

„Ádám, Séth, Énos... Jáfetnek fiai: Gómer, Mágog... Gómer fiai... Jáván...”

Miközben nevek hosszú listáját olvasta, a fiatal a lelkészre nézett, hogy lássa, nem tévesztette-e el az ígehelyet, és nem kellene inkább máshonnan olvasni. De a beteg arca nyugodt volt.

„Olvasd tovább, kérlek! Miért hagyta abba?” – kérdezte az idős lelkész.

A látogató sorra vette a 2., 3., 4. fejezet, és ekkor a beteg kinyújtotta kezét.

„Köszönöm! Ennyi elég lesz. Milyen csodálatos ígérték vannak a Szentírásban!”

Távozás előtt a fiatal lelkész nem tudta megállni, hogy meg ne kérdezze: „De hol van itt ígérték? Mást sem olvastam, csak nevek vége-hossza nélküli felsorolását!”

„Hogy hol az ígérték? Isten név szerint ismerte Jáfetet, Járedet és a többieket, tehát engem is név szerint ismer! Tud a gondjaimról és az örömeimről, a nehézségeimről és a győzelmeimről. Ez ad erőt, hogy küzdjek és reméljek az utolsó pillanatig!”

Udvar Renáta Jolán

Fejlődés az Ige által

**E HETI TANULMÁNYUNK: Máté 22:37–38; Galata 2:20; 5:14;
Efézus 4:14–15; Zsidók 4:2; 5:12–14**

„Hogy többé ne legyünk gyermekek... Hanem az igazságot követvén szeretetben, mindenestől fogva nevedjünk Abban, aki a fej, a Krisztusban” (Ef 4:14–15).

KULCSGONDOLAT: Lelki fejlődésünkben döntő a Biblia szerepe.

A Bibliából világosan kiderül, hogy keresztyéni fejlődésünk nem ér véget megterésünk napján. Ellenkezőleg! Amikor az ember teljesen átadja magát Krisztusnak, egészen új életet kezd, új létforma veszi kezdetét (Róm 6:4). Nem azt értjük ezalatt, hogy az új hívőnek meg kellene dolgoznia az üdvösségért, mint ahogy más vallások tanításában szerepel. Inkább úgy fogalmazhatnánk, hogy mivel a keresztyén üdvösségre jutott, Isten elfogadja, tökéletesnek tekinti, ezért az ember életvitelében is tükröződni kezd az üdvösség. Valóban hit által üdvözülünk, de milyen hit által? A Jézus Krisztus iránti elkötelezettségben megnyilvánuló, hittel teli élet által!

Krisztusban való új életünk szempontjából igen fontos a lelki fejlődés. Keresztyénként sem változatlan, állandó az életünk. Szüntelenül a változás folyamatában vagyunk, és mind inkább ki kell rajzolódni bennünk Jézus Krisztus képének. A fejlődés egész folyamatában döntő szerepe van Isten Igéjének, amiből megtudhatjuk, hogyan és miért kell növekednünk *„a kegyelemben és a mi Urunknak és megtartó Jézus Krisztusunknak ismeretében”* (2Pt 3:18).

Ezen a héten azt boncolgatjuk, mit is jelent növekedni Krisztusban. Arra is kitérünk, hogy a fejlődésben döntő szerepe van Isten Igéjének.

FEJLŐDNI KELL

Amikor Nikodémus az éj leple alatt felkereste Jézust, és megkérdezte tőle, hogyan nyerhet örök életet, Jézus azonnal azt felelte: újjá kell születnie (Jn 3:3, 5). Ez a feltétel arra utal, hogy az újszülött állapotához hasonlítható a keresztyeni élet kezdete. Amennyiben tehát a keresztyeni élet kezdetét az újjászületés jelképezi, az új hívő pedig Krisztusban újszülöttnek tekinthető, fontos, hogy minden keresztyén megfelelő táplálékhoz jusson, és fejlődni tudjon, amíg lelki érettségre jut.

„Hanem növekedjete a kegyelemben és a mi Urunknak és megtartó Jézus Krisztusunknak ismeretében” (2Pt 3:18) – tanácsolta Péter a hívőknek. Korábban, miután az újjászületés példájával élt (1Pt 1:23), arra bátorította levele olvasóit, hogy „a tiszta, hamisítatlan tej után” vágyakozzanak (1Pt 2:1–3), amittől növekednek.

Olvassuk el Zsid 5:12–14 verseit. Mire utalt itt Pál a lelki növekedéssel kapcsolatban? Mit mond a lelki éretlenségről, és hogyan állítja szembe a lelki érettséggel?

2Kor 7:1-ben Pál utal arra, hogy nem akkor érünk lelki fejlődésünk csúcsára, amikor elfogadjuk Jézust, az még csak a kezdet! Növekedni kell. Megszentelődni azt jelenti, hogy teljessé tenni. Az *Efézusi levélben* pedig arra tanította az apostol Krisztus követőit, hogy elhivatásukhoz méltóan éljenek (Ef 4:1).

Egyértelműen hangzik az Igéből, hogy hit által üdvözülünk. Jézus igazsága révén fogad el Isten, ami kegyelemből, hit által tulajdoníttatik nekünk. Eszerint a keresztyeni élet lelki és erkölcsi folyamat. Változunk kell, méghozzá jó irányban! Egyre jobban tükröződnie kell bennünk Isten jellemének (lásd 1Pt 1:14–16).

Gondoljunk keresztyeni életünkre! Mely területeken tapasztaltunk lelki növekedést, érést? Hol állunk gyengébben? Miért olyan fontos tudni, hogy üdvösségünk reménye csakis Jézusban és igazsága érdemeiben van, nem pedig önmagunkban?

HITBELI FEJLŐDÉS

A *Zsidókhoz írt levél* 3. és 4. fejezeteiben Pál Izráel népére utal, akik az Egyiptomból való szabadulás után 40 évig vándoroltak a pusztában. Kifejezetten érdekes, amit Zsid 4:2-ben mondott róluk az apostol.

Zsid 4:2 szerint mi volt a baj Izráellel? Milyen fontos dolog hiányzott belőlük?

Azért annyira fájdalmas ez a helyzet, mert éppen ez a nemzedék volt az, amelyik különleges bizonyosságát láthatta az isteni vezetésnek. Idézzük fel a kivonulást és a pusztai vándorlás eseményeit. Isten az egyik csodát a másik után tette a Vörös-tenger kettéválasztásától a naponként hulló manna áldásáig. *Mindenek ellenére sem hittek!*

Milyen tanulságot vonhatunk le ebből a történetből a hitről, arról, hogy mit jelent hinni? Lásd Zsid 3:12!

Sokan úgy képzelik, hogy ha több jelet, több bizonyítékot kapnának, erősödne Istenbe vetett hitük. De ez nem így van. Sem a hit, sem a hit hiánya nem elméleti kérdés, és nem kellenek hozzá csodák vagy jelek. A hit a szívet érinti. Csak olyan mértékben tudunk fejlődni a hitben, amilyen mértékben képesek vagyunk átadni az Úrnak szívünket-lelkünket. Csak akkor növekedhetünk a hitben, ha gyakoroljuk a hitet. Csak annyira leszünk képesek erősödni a hitben, amennyire tanulmányozzuk Isten Igéjét, még hozzá nyitott szívvel, a tanulás vágyával.

Isten a hit forrása, de meg kell bízunk benne. A hit úgy növekszik, ha megismerjük az Igét (Róm 10:17). Erre időt kell szakítanunk, erőfeszítést kell tennünk érte. Minél többet olvassuk a Szentírást úgy, hogy szívünket, gondolatainkat átadjuk az Úrnak, annál többet tudunk meg a szerető Istenről. Minél jobban megismerjük, annál inkább szeretjük és bízunk benne. Minél erősebb a bizalmunk, annál inkább úgy cselekszünk, ahogy Ő szeretné. Isten Igéjének tanulmányozása elengedhetetlenül fontos ahhoz, hogy hitünk növekedjen.

Évekkel ezelőtt a hittől elszakadt keresztény teológus így beszélt életéről: „Ha továbbra is olvastam, tanulmányoztam volna a Bibliát, és megfogadom a tanácsait, valószínűleg nem veszítettem volna el a hitemet.” Mekkora érték számunkra a hit? Megtudjuk, ha felelünk erre az egyszerű kérdésre: Milyen gonddal őrizzük, tápláljuk hitünket?

NÖVEKEDNI SZERETETBEN

A Szentírás arra tanít, hogy szeressük Istent teljes szívünkkel, lelkünkkel és elménkkel, a felebarátainkat pedig úgy szeressük, mint önmagunkat. Szeretnünk kell ellenségeinket és hittestvéreinket. Ez Isten parancsa, de nem mindig könnyű betartani, mivel természetünkkel adódóan önző bűnösök vagyunk, akik minden másnál jobban szeretjük önmagunkat. Általában azt szeretjük, aki viszont szeret. A Bibliában azonban az áll, hogy ez nem elég (Mt 5:44). Meg kell erősödni az Úrban ahhoz, hogy képesek legyünk szeretni nemcsak azokat, akik nem szeretnek, de azokat is, akik ellenségesek velünk!

Olvassuk el 1Kor 13:8 versét. Mire mutatott itt rá Pál, és miért olyan fontos ez? Mit tudhatunk meg ezáltal a szeretet fontosságáról, erejéről? Lásd még Mt 22:37-38; Gal 5:14; 1Jn 3:14; 4:7-8, 16!

Mivel gyakran használjuk a szeretet szót, könnyű szem előtt téveszteni, mit is jelent valójában. A bibliai példák alapján a szeretet nem annyira érzelem, mint inkább cselekedet. A Szentírás utalásai szerint a szeretet a hozzáálláson és a tetteken múlik (1Kor 13). Tudjuk, hogy a szeretet tettekre sarkall. A Bibliában egyértelmű példáját láthatjuk annak, hogy mi is a szeretet: „*Arról ismertük meg a szeretetet, hogy Ő az életét adta értünk*” (1Jn 3:16). Ahhoz, hogy képesek legyünk ilyen szinten szeretni, meg kell feledkeznünk jogainkról, saját érdekünkről és sérelmeinkről. Ezt pedig csakis Isten ereje által, Istenben és kegyelmében növekedve tudjuk megtenni.

Hányszor előfordul, hogy tévedünk; tévedünk teológiai kérdésben, a tantételeket illetően, vagy mások indítékainak megítélésében! A szeretet azonban nem vihet rossz irányba. Igaz, sokszor tévedünk, vétünk, de az nem lehet hiba, ha szeretjük a többi embert. Még ha milliószor tévedünk is, a szeretet biztosan nem tévedés, hiszen Isten azt hagyta meg, hogy még az ellenségeinket is szeressük. Nem is tudjuk igazán elképzelni, milyen ereje lenne bizonyágtételünknek, ha a Krisztus nevét vallók mind úgy szeretnék az embereket, ahogy Krisztus!

Hogyan viszonyultunk az utóbbi időben azokhoz, akikkel gyakran találkozunk? Mit árulnak el tetteink szeretetünk mértékéről? Hogyan tanulhatunk meg úgy szeretni, ahogy Isten megkívánja tőlünk?

NÖVEKEDNI KRISZTUSBAN

Hogyan mutatja be Pál a Krisztusban való növekedés folyamatát Ef 4:14–15 verseiben?

Minden tanbeli kérdést illetően a Bibliáé az utolsó szó, ezért a Krisztusban való növekedéshez is elengedhetetlenül szükséges az igetanulmányozás. Csak az Ige ismerete védhet meg az emberek ravasz fortélyaitól.

Persze nem elég csak olvasni a Bibliát. Engedelmeskedni is kell előírásainak. Követnünk kell szavát, máskülönben semmit nem változtathat rajtunk. Akkor növekszünk Krisztusban, ha engedelmeskedünk, ha úgy szóban, mint cselekedetben és gondolatban igyekszünk Krisztushoz hasonlóvá válni.

Pál azt írta a Rómában élő hívőknek: arra hivatunk el, hogy Krisztushoz igyekezzünk hasonlítani (Róm 8:28–29). Az élet minden területére vonatkozik ez, de különösen gondolatainkra (2Kor 10:5), mert ha a gondolataink jók, szavaink, tetteink és egész hozzáállásunk is az lesz. Szívünk tisztaságát megőrizve szavaink és cselekedeteink is azok maradnak.

Az Űrban való növekedés melyik fontos tényezőjére utal Gal 2:20?

Önző énünk alárendelése nélkül nem növekedhetünk Krisztusban, nem juthatunk el a keresztyéni élet érettségére. Pál ezt úgy fejezte ki: megfeszítettet, hogy Jézus éljen tovább benne. Ezután már nem követhetjük a test szeszélyes vágyait, szenvedélyeit, hanem Isten parancsolatainak kell engedelmeskednünk. Döntéseinket már nem csak a saját véleményünk alapján hozzuk meg, mivel Krisztus az életünk Ura, és cselekedeteinknek is ezt kell tükrözni. Énünk alárendelése egy folyamat, amit keresztyéni életünk részeként nap mint nap meg kell tenni. Abban a pillanatban, ahogy uralkodni engedjük énünket, a bűn már az ajtó előtt van; a bűn pedig a halálba visz.

Hogyan adtuk át az uralmat Krisztusnak az életünk felett? Milyen tapasztalataink vannak ezzel kapcsolatban? Mi történt? Milyen érzés volt? Mi lett a következménye? Mit tanultunk akkor, amit elmondhatunk a hasonló tapasztalatra vágyóknak? Szombaton beszélgessünk ezekről a kérdésekről a csoportban!

NÖVEKEDÉS LÉLEKBEN

Jézus azt mondta Nikodémusnak, hogy „*Ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába*” (Jn 3:5). A víztől való születés a keresztséget jelenti, a Lélektől való születés pedig a megtérést, azaz amikor a lelki születés pillanatában a Szentlélek a hívőbe költözik. Az újszülöttnak növekednie kell, így a megkeresztelt tagnak is növekednie kell Lélekbén. „*Mikor eljő amaz, az igazságnak Lelke, elvezérel majd titeket minden igazságra*” (Jn 16:13). Vagyis rendkívül fontos a Lélek szerepe abban, hogy a keresztyényeket minden igazságra elvezesse a Biblia szavaira emlékeztetve, mivel Isten Igéje az igazság (Jn 17:17). A Lélek szembeállít azzal is, hogy milyen a lelkiállapotunk (lásd Jn 16:8). A Lélekbén való növekedés azt jelenti, hogy egyre jobban felismerjük vezetését. Felismerjük, ha szól hozzánk, mert ismerjük Isten Igéjét, és a Lélek mindenképpen az Igéhez vezet.

A lelki fejlődéshez szükséges elvek közül melyeket találjuk itt?

Mt 5:6 _____

Gal 3:11 _____

Gal 5:16 _____

2Tim 3:15 _____

1Pt 3:11 _____

1Jn 1:9 _____

Lk 11:13-ban Jézus világosan elmondta, hogy aki szeretné, megkaphatja a Szentlélek ajándékát, de Isten nem erőszakolja magát ránk. Bemutatta önmagát és azt, hogy mit tett értünk. A mi részünk, hogy naponta meg hozzuk azokat a döntéseket – a hit, az engedelmisség, az elfogadás, a bűn megvallásának döntéseit –, amelyek által vagy növekszünk kegyelemben és Lélekbén, vagy örök kárhozatra jutunk.

Van az életünkben valami, mint pl. amit olvasunk vagy megnézünk, ami eltompítja a lelki felfogásunkat? Mi tartozhat ide? Engedjük, hogy a Szentlélek itt és most rávilágítson azokra a területekre! Ne feledjük, minél tovább várunk, annál nehezebben halljuk meg a hangját!

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Ellen G. White: *Jézushoz vezető út*. 17. kiad. Budapest, 1992, Advent Kiadó. „Növekedés Krisztusban” című fejezet, 55–62. old.

„E lelki élet szerzője láthatatlan; és magyarázatot adni pontos módszerére, amellyel ezt az életet közli és fenntartja, az az ember bölcsességét meghaladja. Mégis a Lélek működése mindenkor összhangban van az írott Igével a természeti és a lelki világban is. Az... életet pillanatról pillanatra isteni erő tartja fenn; annak megőrzése mégsem közvetlen csoda által történik, hanem a részünkre elérhető áldások felhasználásával. Hasonlóan a lelki életet is azok az eszközök tartják fenn, amelyeket a gondviselés juttat... Ha Krisztus követője fel akar nőni 'a felnőtt korra, a Krisztus teljességét elérő nagykorúságra' (Ef 4:13), akkor az élet kenyereből kell ennie és az üdvösség vizéből kell innia. Őrködni, imádkoznia, munkálkodnia kell, és minden dologban figyelmet kell szentelnie az Isten Igéjében adott tanításokra” (Ellen G. White: *Az apostolok története*. 4. kiad. Budapest, 2001, Advent Kiadó. 188. old.).

„Értelmi képességeink és modorunk csiszolásával a tökéletességig haladhatunk. Ha az igazság ismerői most nem élnek kiváltságaikkal és az alkalommal, hogy Krisztus Jézusban eljussanak az érett felnőttkor mértékére, nem szolgálják az igazság ügyét, sem Krisztus dicsőségét” (Ellen G. White: *Testimonies for the Church*. 4. köt. 358–359. old.).

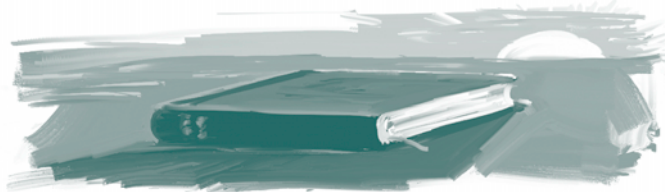
BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. Hogyan segíthetünk azoknak a gyülekezeti tagoknak, akik elkeseredtek, mert nem érzik, hogy fejlődnének, pedig azt szeretnék? Mit tanácsolhatunk nekik? Miben reménykedhetünk ilyen esetben?
2. Nézzük meg újból a szerdai rész utolsó kérdésére adott választ. Mit tanulhatunk egymástól az Isten előtti meghajlás kérdésében?
3. Milyen tényezők hátráltatják leginkább lelki fejlődésünket? Mi gátolja a lelki fejlődést társadalmunkban? Hogyan védekezhetünk ezek ellen?

Páskulyné Kovács Erzsébet: Az ima

Ma nekem üzent az Úr.
Olyan csöndesen, alig hallhatón,
kis szobám sarkában,
olyan meghatón.
Inkább csak éreztem,
hogy itt van velem: és átfog,
átkarol a kegyelem.
– Egy pillanatra
láttam a világot...
– Ő annyit mondott:
Ne félj, csak imádkozz!

Isten Igéje megmarad

E HETI TANULMÁNYUNK: Mikeás 6:8; János 3:14-17; 10:10; Róma 4:21; Efézus 2:8; Filippi 4:7; 2Péter 3:9

„Mert minden test olyan, mint a fű, és az embernek minden dicsősége olyan, mint a fű virága. Megszárad a fű, és virága elhull: de az Úr beszéde megmarad mindörökké” (1Pt 1:24-25).

KULCSGONDOLAT: A Biblia kinyilatkoztatásai ma nekünk szólnak.

Máig fennmaradt sok ókori irat: az egyiptomiak *Holtak könyvétől* az ugariti *Keret legendáján* át Arisztotelész, Epiktetosz és Julius Caesar írásaiig. Ám ezek befolyása, hatalma és tekintélye meg sem közelíti azt, amivel a Biblia rendelkezett és még ma is rendelkezik.

Igen, Isten Igéje megmarad még az ürrepülő, plazmatévék, mobiltelefonok, laptopok korában is, méghozzá azért, mert a tudományos és technikai fejlettséggel, a művészeti és kulturális vívmányokkal együtt továbbra is csak emberek vagyunk, és azokkal a gondokkal küzdünk, mint kezdettől fogva minden ember. Az étellel, halállal, boldogsággal, egészséggel, erkölccsel és a családdal kapcsolatos kérdésekkel kell megbirkóznunk ma is, amelyek alapjában véve az idő folyamán nem sokat változtak, és a választ kínáló Biblia is változatlan maradt.

A negyedév utolsó hetében tehát azt vizsgáljuk, hogy miért is marad meg Isten Igéje.

ISTEN IGÉJE MA

A Bibliát ma sokan nem tartják időszerűnek, helytállónak. Indoklásul több dologra is hivatkoznak, amelyeket alapjában véve három érvre vezethetünk vissza: (1) a Biblia igen régen keletkezett; (2) viszonylag kis csoport, a zsidó nép köréből származik; (3) a világ annyit változott a Biblia megírásának kora óta, hogy véleményük szerint ez a könyv ma már bizonyára nem lehet időszerű.

Hogyan válaszolnánk ezekre a kifogásokra?

A kifogások lényegében egyetlen tőről fakadnak. Az érvel így, aki szerint a Biblia pusztán egy a könyvek közül, olyan gyűjtemény, amelyet csak a saját koruk elképzeléseit írásba foglaló emberek írtak.

Keresztényként azonban nem fogadhatjuk el ezt az előfeltételezést. Hisszük, hogy a Biblia Isten Igéje; hisszük, hogy a Teremtő Isten a Bibliából szól hozzánk. Hisszük, hogy az Úr az egész emberiségnek kinyilatkoztatta akaratát e könyv által. Régen írták, kis nép körében keletkezett, olyan korban, ami annyira más, mint a miénk - nos, mindezek nem számítanak igazán, ha elhiszük, hogy Isten szól hozzánk lapjairól.

Az alábbi szövegek a Bibliában tárgyalt kérdéskörök közül vetnek fel néhányat. A verseket olvasva mérlegeljük a felvetett gondolatokat, és hogy időszerűek-e ma is!

Mik 6:8 _____

Jn 10:10 _____

Jn 17:3 _____

ApCsel 17:31 _____

Fil 4:7 _____

Milyen választ adhatnánk ezekre a kérdésekre a Biblia nélkül? Próbáljuk meg elképzelni, mennyire más lenne az életünk a Bibliában található útmutatás, remény és ígéretetek nélkül! Mitől válhat még valóságabbá számunkra a Biblia tanácsa?

ISTEN ÖRÖK TERVE

„Az Úr tanácsa megáll mindörökké, szívének gondolatai nemzedékről-nemzedékre” (Zsolt 33:11).

Mi az az előbbi szövegben rejlő fontos elv, ami a Biblia időszerűsége mellett szól?

Melyek Isten „szívének gondolatai”? Lásd Jn 3:14–17; 1Tim 2:4; 2Pt 3:9!

A Biblia azért időszerű ma, mert Isten abban nyilatkoztatta ki szándékait, az Ige által közölte az emberekkel a megváltási tervet. A megváltási terv minden időben, minden emberre vonatkozik. „Sok gondolat van az embernek elméjében; de csak az Úrnak tanácsa áll meg” (Péld 19:21).

Isten örökkévaló (5Móz 33:27), örök országot készít (Dán 2:44). Akarata az emberekkel kapcsolatban nem változott az idő múlásával, hiszen Isten változatlan marad: „Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz” (Zsid 13:8). „Palástként összehajtod azokat és elválnak, te pedig ugyanaz vagy és a te esztendeid el nem fogynak” (Zsid 1:12).

Tudjuk, változnak az idők, a kultúrák, a viselkedési szabályok és az emberek is. A változás tény, mindenütt látjuk jeleit. Isten azonban változatlan marad, és velünk kapcsolatos tervei sem változnak!

Ezért nem számít, hogy több száz évvel ezelőtt írták le a Bibliát, egészen más körülmények között. A lényeg: Isten irántunk való szeretete ugyanaz maradt az egymást követő korszakokon át, és ma is azt akarja az Úr, hogy üdvösségre jussunk.

Ez tehát a Biblia titka: azért időszerű, helytálló ma is a Szentírás, mert a lapja in önmagát bemutató Isten ma is változatlan!

Gondoljunk akár a saját életünkben, akár a világban végbemenő számtalan változásra! Mindenütt nagy a bizonytalanság. Mit jelent tehát nekünk, hogy Isten szeretete és a megváltási terv nem változik? Milyen reményt és bizonyosságot találunk ebben a gondolatban?

A KERESZT

A Biblia éppen azért olyan időszerű, mert Isten eszközüül választotta a legfontosabb igazság kinyilatkoztatására. Mi ez az üzenet? Az, hogy Jézus meghalt a kereszten, majd feltámadt a halálból. Ezt kell tudni! Nem az számít igazán, hogy mikor keletkezett, ki írta, milyen körülmények között. A lényeg, hogy Isten a Bibliában jelentette ki a Jézus által felkínált megváltás igazságát. Ez az igazság az örökkévalóságon át megmarad, még azután is, hogy földünk eltűnik, és helyébe Isten új világot teremt. Isten Igéje a megfeszített Krisztust hirdeti, ezért marad időszerű bűnös világunknak szóló üzenete!

Tanulmányozzuk a következő szentírási szakaszokat. Közben gondolkozzunk el azon is, hogy honnan tudhatnánk ezekről az igazságokról a Biblia nélkül?

Ézs 65:17 _____

Mt 24:30 _____

1Kor 6:3 _____

2Kor 5:21 _____

Ef 2:8 _____

1Thessz 4:16 _____

1Tim 1:15 _____

Tit 1:2 _____

Zsid 2:14 _____

Jel 20:14 _____

Jel 21:4 _____

Hogyan foglalhatjuk egységbe az idézett versek lényegét? Adjunk hálát azért, hogy ilyen ígéreteket nyertünk! Miért olyan fontos ez minden hívő embernek? Beszélgessünk erről szombaton a csoportban.

MEG NEM SZEGETT ÍGÉRETEK

„Áldott az Úr, aki nyugalmat adott népének, Izráelnek egészen úgy, ahogyan megígérte. Egyetlen szó sem veszett el mindabból a jó ígéretből, amit megígért szolgálója, Mózes által” (1Kir 8:56, új prot. ford.).

Isten Igéje örökre megmarad, mivel Isten ígéretei megállnak. Az emberek gyakran megszegik szavukat, de Isten mindig betartja, amit ígér!

Minek a reményét adja Róm 4:21? Hogyan tapasztaltuk már, hogy ez valóság?

Milyen üzenetet találunk Jn 16:33 versében? Milyen tapasztalatot szerezünk ezzel kapcsolatban?

Éreztük már, hogy valóság, amit Isten Mt 28:20-ban ígér? Ha igen, akkor milyen körülmények között?

Isten ígért még örök életet (Jn 3:15), választ imáinkra (Mt 7:7), áldást korlátlan mennyiségben (Mk 9:23), az akadályok elhárítását (Lk 17:6), lelki táplálékot (Jn 6:35), üdvösséget (Róm 1:16), segítséget a kísértések között (Zsid 2:18) valamint győzelmet is (Jak 4:7). „Így van ez Isten Igéjének minden ígéretével. Bennük Ő személy szerint mindnyájunkhoz szól, olyan közvetlenül, mintha ténylegesen hallanánk szavát. Krisztus megígéri nekünk kegyelmét és megosztja velünk hatalmát. Ezek azok a falevelek, amelyek *'a népek gyógyítására szolgálnak'* (Jel 22:2, új prot. ford.). Elfogadva, belénk ivódva, jellemünk erősségévé, az élet mozgatórugójává, fenntartójává lesznek. Semmi másnak nincs ilyen gyógyító ereje. Ezen kívül semmi sem képes azt a biztonságot és hitet adni, amely az egész ember éltető erejévé válik” (Ellen G. White: *A Nagy Orvos lábnyomán*. Budapest, 1998, Advent Kiadó. 75. old.).

Milyen ígéreteknek a beteljesedésére várunk még mindig? Miért olyan fontos a várákozás közben reménységgel, bizalommal kapaszkodni az Úrba?

A BIBLIA MEGMARAD

A történelem folyamán már igen sokan kijelentették, hogy a Biblia mindenképpen eltűnik majd, biztosan elvész a feledés homályában, és csak egy letűnt kor érdekes emléke marad.

Mekkora tévedés!

Hogyan jövedolte meg Jézus évszázadokkal ezelőtt Mt 24:35 verseiben, hogy a Biblia egészen az utolsó időkig megmarad?

Sokszor, sokan megpróbálták elpusztítani a Bibliát, volt, aki erőszakos eszközökhez folyamodott, máskor a gonosz hatalom tudósok, filozófusok által akarta megfékezni a Szentírás hatását. Ennek ellenére ma is emberek milliói hiszik, hogy a Biblia Isten Igéje, bíznak ígéreteiben és igyekeznek megtartani parancsait. Meglepő volna? Természetesen nem! Hallottuk, amit Isten kijelentett: „*Megszáradt a fű, elhullt a virág; de Istenünk beszéde mindörökké megmarad!*” (Ézs 40:8).

A Bibliatársaságok Szövetsége szerint „a XIX. sz. kezdetén még csak 68 nyelvre volt lefordítva a Biblia. Ma már 2 303 nyelven elérhető a Szentírás, a teljes Bibliát legalább 405 nyelvre lefordították, az Újszövetséget pedig 1 034 nyelvre fordították le. Ezenkívül a Biblia bizonyos részei 864 nyelven olvashatóak vagy hallhatóak” (lásd www.biblesociety.org)

Milyen üzenet hangzik ma is 1Pt 1:24–25 közel kétezer éve megfogalmazott szavaiból? Miért erősíti a Bibliába vetett bizalmunkat ez a rész is? Miért olyan fontos bízni ígéreteiben és intéseiben?

Abban tehát bízhatunk, hogy a Biblia mindörökké megmarad. Az igazi kérdés azonban, hogy a mi életünkre milyen hatása van? Tarthatjuk a könyvespolcon, az íróasztalon, verseit fejből idézhetjük, de ha nem fogadjuk szívünkbe, ugyan mi hasznunk belőle?! Az életünkre tekintve mit mondhatunk, hogyan viszonyulunk Isten örök Szavához?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 1985, H. N. Adventista Egyház. „A Szentírás védőbástya” című fejezet, 528–536. old.

„De Istennek lesz egy népe a földön, amely minden tanítás normájának és minden reform alapjának a Bibliát és csakis a Bibliát tartja. A tudósok nézetei, a tudomány következtetései, a többség hangja, az egyházi zsinatok hitvallásai és határozatai – amelyekből oly sok és sokféle van, mint az egyházakból, amelyeket képviselnek – külön-külön és együttvéve sem tekinthetők bizonyítéknak egyetlen hitpont mellett, sem ellen. Mielőtt bármilyen tantételt vagy előírást elfogadnánk, kérdezzük meg, hogy mit szól hozzá az Úr!” (i. m. 529–530. old.).

„Az egész örökkévalóságban Krisztus keresztyét tanulmányozzák a megváltottak és erről énekelnek. A megdicsőült Krisztusban a megfeszített Krisztust fogják látni. Soha nem felejtik el, hogy Ő, aki hatalmával teremtette és fenntartotta a roppant tér megszámlálhatatlan világát, Isten szeretett Fia, a menny Felsége, akit kérubok és fénylő szeráfok gyönyörűséggel imádnak, megalázta magát, hogy felemelhesse az elbukott embert; hogy a bűn átkát és szégyenét viselte, Atyja elrejtette előle tekintetét, mígnem az elveszett világ szenvedése meghasított a szívét és kioltotta életét a Golgota keresztyén. A világegyetem örökké csodálni és imádni fogja Alkotóját, minden sors Bíróját, aki az ember iránti szeretetből letette dicsőségét és megalázta magát” (i. m. 578. old.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. Térjünk vissza a keddi rész utolsó kérdéséhez. Mit tanulhatunk egymás válaszaiból?
2. A Biblia elvei közül melyeket kellene nagyobb szigorúsággal alkalmazni gyülekezetünkben? Mit tehet szombatiskolai csoportunk, hogy a gyülekezet egésze felismerje a gyenge pontokat? Mivel járulhatunk hozzá a fejlődéshez?
3. Milyen bibliai ígérek teljesedésére várunk még? Melyek azok, amelyek nem minden esetben teljesednek – legalábbis nem úgy, ahogy a legjobban szeretnénk? (Pl. betegekért mondott imák után sem mindig következik be gyógyulás.) Hogyan segíthetünk egymásnak megbirkózni a gondokkal, ha ismerjük Isten Igéjét és a bennük rejlő ígéreteket?

**„Avagy fogja meg erősségemet, kössön békét velem, békét kössön velem!”
(Ézsaiás 27:5)**

„Az ellenség nem győzheti le Krisztus alázatos tanítványát, aki imádkozva jár Istennel. A gonosz támadásai előtt Krisztus a menedéke, a védelme. Számíthatunk az ígéretre: 'Amikor az ellenség áradata előre tör, Isten Szentlelke kitűzi zászlaját ellene.' [...]

Az ellenség egy hajszálnyira sem lépheti át azt a kört, ameddig Isten engedi. Sátán egész táborában nincs annyi erő, amennyi megbénítaná azt, aki egyszerűen, tiszta szívből bízik az Istentől eredő bölcsességben.

Krisztusunk hatalmas vár, és Sátán nem vehet erőt azon az emberen, aki alázatosan jár Istennel. Az ígéletben ez áll: 'Fogja meg erősségemet, kössön békét velem, békét kössön velem'. Krisztusban teljes és tökéletes segítséget talál mindenki, akit kísértések környékeznek. Minden úton veszély leselkedik ránk, de az egész menny éberem őrökdi, hogy senkit ne érjen nagyobb kísértés annál, amit képes elhordozni. Van, akinek állandóan vissza kell szorítania bizonyos erős tulajdonságait. Isten Szentlelkének irányítása alatt maradvá azonban e jellemtulajdonságok áldásunkra válnak, máskülönben átoknak bizonyulnak... Ha önzetlenül, tiszta szívvel végezzük a munkát, és a legkevésbé sem térünk el az elvektől, Isten örök karjába zár, és nagy hatalmával megsegít. Ha Jézusra tekintünk, és egyedül benne bízunk, semmiképp sem hagy cserben a próbák idején!” (Ellen G. White: *My Life Today*, 316. old.)

Fordította: Udvar Renáta Jolán

„Jöjjetek énhozzám mindnyájan...” (Mt 11:28)

1.	V.	Mt 7:16, 17	Árulkodó jelek
2.	H.	Náh 1:7	Bízhatunk az Úrban
3.	K.	Jn 6:35	Az élet kenyere
4.	Sz.	Jn 6:53	Az élet feltétele
5.	Cs.	Ézs 40:31	Ereje megújul...
6.	P.	Jn 6:49, 50	Mennyből alászálló kenyér
7.	Sz.	2Móz 16:21	A manna csodája
Naplemente: 18:23			
8.	V.	Jer 10:23	Az ember hatalma véges
9.	H.	Zsolt 5:3	Hallgass meg, Uram!
10.	K.	Róm 10:17	A hit hallásból van
11.	Sz.	Mk 1:35	Az imádság ideje
12.	Cs.	Zsolt 40:5	Ki a boldog ember?
13.	P.	Lk 2:44	Keresték a gyermek Jézust
14.	Sz.	Zsid 2:3	Ne játsszunk az üdvösséggel!
Naplemente: 18:33			
15.	V.	2Kor 6:16	Isten temploma vagyunk
16.	H.	1Jn 1:3	Közösség Istennel
17.	K.	Ézs 45:22	Térjünk az Úrhoz!
18.	Sz.	Lk 9:62	Ne fordulj vissza!
19.	Cs.	Jn 3:5	Víztől és Lélektől születni
*20.	P.	Jn 3:7	Újjá kell születnetek!
21.	Sz.	Fil 3:14	Céltudatos hitélet
Naplemente: 18:43			
22.	V.	Jak 4:10	Az Úr felemeli azt, aki alázatos
23.	H.	Lk 18:13	A vámszedő imája
24.	K.	2Móz 33:11	Mózzsal beszélgetett az Úr
25.	Sz.	Zsolt 27:14	Légy erős!
26.	Cs.	Zsolt 64:11	Öröm az Úrban
27.	P.	Mt 15:22	Könyörülj rajtam!
28.	Sz.	Zsolt 107:6	Az Úr megment
Naplemente: 18:53			
29.	V.	Lk 11:5, 6	Nehéz kérés
30.	H.	Mk 8:35	A Jézusért élők jutalma

„Az Úr az én kősziklám...” (Zsolt 18:3)

1.	K.	Jób 13:15	Jób védekezése
2.	Sz.	Jób 1:21	Mindenben áldott az Úr
3.	Cs.	Ef 6:11	Vértezzük fel magunkat!
4.	P.	Jel 15:3	Isten csodálatos tettei
5.	Sz.	2Kor 4:17	A szenvedés jutalma
Naplemente: 19:02			
6.	V.	Zsid 11:1	A remélt dolgok valósága
7.	H.	Róm 12:3	Józan gondolkodás
8.	K.	Péld 28:26	A túlzott önbizalom veszélye
9.	Sz.	Zsolt 14:1	A balga ember gondolata
10.	Cs.	2Kor 12:9	Isten ereje az erőtlenségben
11.	P.	Tit 3:5	Isten megtartó kegyelme
12.	Sz.	Jn 6:29	Hinni Jézusban
Naplemente: 19:12			
13.	V.	Lk 18:8	Marad-e hit a földön?
14.	H.	Lk 24:32	Jézus szavainak a hatása
15.	K.	Mk 11:22	Hinni Istenben
16.	Sz.	1Kor 3:11	Jézus Krisztus az alap
17.	Cs.	Lk 22:31, 32	Az ima védelem
*18.	P.	Jak 1:2, 3	A nehézség kitartásra készítet
19.	Sz.	Ám 8:11,12	Az utolsó idők lelki éhsége
Naplemente: 19:20			
20.	V.	Zsid 10:35	A bizalom jutalma
21.	H.	Zsid 11:16	Jobb után vágyakozva
22.	K.	Jel 22:17	Keressük az élet vizét!
23.	Sz.	2Kor 7:10	Az Isten szerint való szomorúság
24.	Cs.	ApCsel 5:31	Jézus felemeltetése
25.	P.	Ézs 53:5	Jézus helyettünk vállalta a szenvedést
26.	Sz.	Péld 28:13	Valljuk meg vétkeinket!
Naplemente: 19:28			
27.	V.	1Ján 1:9	Megvallott bűneinket megbocsátja az Úr
28.	H.	Jak 5:16	Az imádság ereje
29.	K.	2Kor 7:9	Megtérésre vezető szomorúság
30.	Sz.	Mt 18:21	Hányszor bocsássunk meg?
31.	Cs.	Lk 7:47	Akinek sok bűne bocsátott meg

„Mert szívvel hiszünk az igazságra...” (Róm 10:10)

1.	P.	Róm 5:8	Krisztus meghalt a bűnösökért
2.	Sz.	Zsid 10:38	Ne hátráljunk meg!
		Naplemente: 19:35	
3.	V.	Kol 2:6	Krisztusban maradni
4.	H.	Róm 5:19	Egyetlen ember tettének hatása
5.	K.	1Jn 1:8	Önmagunkat csapjuk be
6.	Sz.	Ézs 61:3	Gyász helyett öröm
7.	Cs.	Ézs 64:5	Nincs mivel büszkélkednünk!
8.	P.	Gal 2:20	Új élet Krisztusban
9.	Sz.	Zsolt 119:165	A törvény tisztelőinek békessége
		Naplemente: 19:40	
10.	V.	Róm 1:17	Az igaz hitből él
11.	H.	Róm 9:33	Aki Jézusban hisz, nem szégyenül meg
12.	K.	Róm 10:3	Az engedetlen ember
13.	Sz.	Róm 6:22	A bűn uralmától szabadon
14.	Cs.	Mt 5:29	Helyes választás még áldozat árán is
15.	P.	Zsid 11:33, 34	A hit csodái
16.	Sz.	Ézs 40:29	Az Úr megerősít
		Naplemente: 19:44	
17.	V.	Mk 4:26-28	Az elvetett mag
18.	H.	Mt 6:24	Nem szolgálhatunk két úrnak
19.	K.	Róm 6:13	Az új életben nincs helye hamisságnak
20.	Sz.	Róm 6:16	Melyik oldalon állok?
21.	Cs.	Jer 31:3	Örökkévaló szeretet
22.	P.	Zsolt 40:9	Örömteli élet Isten akarata szerint
23.	Sz.	1Ján 2:1	Ne vétkezzünk!
		Naplemente: 19:45	
24.	V.	Zsid 11:32	A hit hősei
25.	H.	Ján 15:4	Megmaradni Jézusban
26.	K.	Jn 15:8	Isten dicsőségére élni
27.	Sz.	Lk 6:45	Árulkodó szavak
28.	Cs.	1Jn 2:4	A képmutatás hazugsága
29.	P.	Jn 17:23	Az egység bizonyossága
30.	Sz.	1Pt 1:2	Kiválasztottak
		Naplemente: 19:45	